Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXIX Nr. 4867 | Miercuri 22 iunie 1960 | 8 PAGINI — 40 BANI

Trăiască unitatea de nezdruncinat a întregului popor muncitor în jurul Partidului Muncitoresc Romîn!

Lucrările Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Ședința de marți dimineață

Marți 21 iunie au continuat lucrările celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Delegații au întîmpinat cu aplauze prelungite pe membrii Prezidiului Congresului.

Ședința de dimineață s-a deschis la ora 8,30. Tovarășul **Gheorghe Apostol**, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului **Dumitru Cristescu** pentru a prezenta raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Au început apoi discuțiile la raportul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani, și la raportul Comisiei Centrale de Revizie.

În cuvîntul său tov. **Gheorghe Roșu,** delegat al organizației regionale de partid Bacău, prim-secretar al Comitetului regional Bacău al P.M.R., după ce a arătat puternica dezvoltare economică a regiunii în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R., s-a ocupat pe larg de problemele legate de îmbunătățirea activității în domeniul construcțiilor, de măsurile concrete menite să asigure scurtarea termenului de dare în funcțiune a obiectivelor industriale, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității construcțiilor.

Tov. **Nicolae Gheorghiu,** delegat al organizației regionale de partid Bacău, adjunct al ministrului Industriei Grele, a scos în evidență succesele obținute în îndeplinirea înainte de termen a planului de 10 ani de electrificare a țării, elaborat de partid. Referindu-se la perspectivele electrificării în următorii 15 ani, vorbitorul s-a oprit la sarcinile importante ce revin lucrătorilor din acest sector pentru realizarea de centrale electrice pe bază de termoficare, construirea de hidrocentrale cu mare eficacitate economică, astfel ca în unitățile energetice să se obțină indici economici la nivelul celei mai avansate tehnici.

Tov. **Florian Dănălache,** delegat al organizației orășenești de partid București, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., a arătat dezvoltarea industriei Capitalei, subliniind creșterea rolului organizațiilor de partid în conducerea activității economice. El a vorbit despre sarcinile organizațiilor de partid din Capitală în acțiunea de economisire a materiilor prime și materialelor, în introducerea tehnicii noi, folosirea mai bună a capacităților de producție, în specializarea și cooperarea întreprinderilor, ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor din economie și munca activului de partid.

Tov. **Alexandru Tripșa,** delegat al organizației regionale de partid Stalin, secretarul comitetului de partid al uzinelor „Ernst Thälmann", a vorbit despre succesele colectivului uzinelor „Ernst Thälmann", care s-a angajat să producă anul acesta peste plan 1.000 de tractoare, subliniind rolul important pe care-l are în obținerea acestor realizări continua îmbunătățire a muncii de partid.

Tov. **Gheorghe Necula,** delegat al organizației regionale de partid București, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R., s-a ocupat în cuvîntul său de importantele succese obținute în regiune în înfăptuirea politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii. Arătînd că în regiune sînt mari rezerve pentru sporirea producției agricole, vegetale și animale, vorbitorul s-a oprit asupra sarcinilor organizațiilor de partid și ale oamenilor muncii din agricultura regiunii pentru deplina folosire a capacității mașinilor, extinderea aplicării îngrășămintelor și a irigațiilor, mai buna folosire a fondului piscicol.

Tov. **Constantin Dinculescu,** delegat al organizației orășenești de partid București, rectorul Institutului Politehnic București, a vorbit despre sarcinile puse învățămîntului superior în vederea pregătirii cadrelor necesare înfăptuirii vastului program de dezvoltare a economiei naționale, expus în raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. În numele cadrelor didactice, el a transmis mulțumiri partidului pentru deosebita grijă pe care o arată învățămîntului superior și în mod special pentru prevederea din proiectul de Directive privind construirea unui nou Institut Politehnic la București.

Tov. **Mihai Patriciu,** delegat al organizației regionale de partid Timișoara, director general al Combinatului Metalurgic Reșița, a vorbit despre dezvoltarea industriei, îndeosebi a metalurgiei, în regiunea Timișoara, în ultimii ani. El a arătat că, odată cu modernizarea agregatelor, siderurgiștii reșițeni, în frunte cu comuniștii, au ridicat simțitor indicii de utilizare, au redus în mare măsură consumurile specifice de materiale. Vorbitorul s-a ocupat de problemele ridicate de realizarea noilor construcții siderurgice și de asimilarea unor produse noi de înaltă tehnicitate, prevăzute în raportul C.C. al P.M.R. dezbătut la Congres.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Petre Borilă.**

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul **Chivu Stoica,** membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri.

Tov. **Ștefan Matei,** delegat al organizației regionale de partid Pitești, prim secretar al Comitetului regional Pitești al P.M.R., a înfățișat Congresului adîncile transformări petrecute în regiunea Pitești, în trecut aproape complect lipsită de industrie și cu o agricultură înapoiată. În regiune au luat ființă noi industrii, ca industria petrolieră, întreprinderi constructoare de mașini, întreprinderi forestiere. De asemenea agricultura regiunii s-a dezvoltat, ca urmare a continuei întăriri a unităților agricole socialiste. Dezbătînd proiectul de Directive, oamenii muncii din agricultura regiunii au analizat temeinic căile sporirii producției agricole, pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid.

Tov. **Aurica Talpă,** delegată a organizației regionale de partid Iași, secretara Comitetului de partid de la întreprinderea „Țesătura" Iași, s-a ocupat în cuvîntarea ei de sarcinile muncitorilor și tehnicienilor din industria textilă, pentru obținerea unui volum sporit de țesături ieftine, într-un sortiment variat și de bună calitate.

Tov. **Nicolae Hudițeanu,** delegat al organizației regionale de partid Constanța, președintele G.A.C. Comana, Erou al Muncii Socialiste, a vorbit despre munca colectiviștilor din Comana pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, pentru sporirea producției vegetale și animale, în vederea creșterii veniturilor colectiviștilor și a contribuției gospodăriei la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agroalimentare.

Tov. **Ion Gaie,** delegat al organizației regionale de partid Galați, prim secretar al Comitetului orășenesc Galați al P.M.R., a vorbit despre dezvoltarea industriei metalurgice în regiune în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea și despre marile perspective ce se deschid orașului și regiunii Galați, care, datorită politicii partidului de industrializare a țării, va deveni un puternic centru siderurgic, prin construcția marelui Combinat prevăzut în proiectul de Directive.

Ședința s-a încheiat la orele 13,15.

Ședința de marți după amiază

După-amiază, lucrările Congresului au fost reluate la ora 16.

În aplauzele puternice ale delegaților și invitaților, tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej,** care a prezidat ședința, a dat cuvîntul tovarășului **N. S. Hrușciov,** prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Întîmpinat cu aclamații și urale, tovarășul N. S. Hrușciov a rostit o amplă cuvîntare de salut.

Cuvîntarea a fost în repetate rînduri subliniată de vii aplauze. *(Textul cuvîntării tovarășului N. S. Hrușciov este publicat în paginile 5—6—7 ale ziarului).*

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Emil Bodnăraș.**

Au continuat discuțiile la raportul Comitetului Central și la raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Tov. **Mihail Florescu,** delegat al organizației regionale de partid Stalin, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, s-a ocupat în cuvîntul său de probleme legate de dezvoltarea industriei petroliere și a chimiei. El a arătat că lucrătorii din industria petrolieră își vor îndrepta eforturile îndeosebi spre intensificarea lucrărilor geologice pentru descoperirea de noi rezerve de țiței și spre valorificarea superioară a cantităților de țiței extras. În privința industriei chimice vorbitorul s-a oprit la sarcinile privind construcțiile de uzine și instalații chimice

Tov. **Petru Furdui,** delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara, s-a ocupat de sarcinile importante ce stau în fața siderurgiștilor din această regiune. El a analizat un șir de probleme referitoare la creșterea producției de metal, la reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității, arătînd experiența dobîndită în această privință de organizațiile de partid din regiune.

Tov. **Alexandru Boabă,** delegat al organizației regionale de partid Ploești, directorul rafinăriei nr. 3 Teleajen, s-a referit la problemele valorificării superioare a țițeiului, înfățișînd realizările obținute de colectivul întreprinderii unde lucrează. El a vorbit pe larg despre experiența organizației de partid din rafinărie în mobilizarea întregului colectiv pentru descoperirea rezervelor interne ale producției.

Tov. **Vasile Vîlcu** a prezentat apoi **raportul Comisiei de validare,** care a fost aprobat în unanimitate de Congres.

Ședința s-a încheiat la ora 20. Următoarea ședință are loc miercuri 22 iunie, ora 8,30.

În zilele Congresului, prin întreprinderile din Capitală

Capitala patriei noastre cunoaște în aceste zile un freamăt deosebit. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din fabrici și uzine, oamenii de știință și cultură au primit cu entuziasm Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R., măreț program de muncă și luptă pentru continua dezvoltare și înflorire a patriei, pe calea desăvîrșirii construcției socialiste.

Încă din primele ore ale dimineții de ieri privirile muncitorilor ce intrau în schimburi erau atrase de panouri special amenajate unde se aflau afișate ziarele în care s-au publicat lucrările primei zile a Congresului.

La „Grivița Roșie" cazangiii și montatorii, turnătorii și forjorii, care în întrecerea socialistă în cinstea Congresului au obținut succese de seamă, citesc cu mare interes raportul Comitetului Central al partidului. Ora 11. Prima pauză de dimineață. Adunați în jurul agitatorilor, muncitorii de la secția a 5-a sudură, cei de la tîmplăria vagoanelor clasă, de la longeroane, montaj, discută cu însuflețire despre deosebita însemnătate a Congresului, despre perspectivele luminoase deschise de partid în fața întregului nostru popor.

La secția turnătorie a uzinelor „Semănătoarea", strînși în jurul agitatorului Dănilă Tănase, muncitorii Ion Spinu, Iuliu Babotă, inginerul Nicolae Carabaș, maistrul Varlaam Bucurescu și alții au vorbit despre contribuția pe care o vor aduce prin munca lor la înfăptuirea grandioaselor sarcini trasate de partid.

Cu nestăvilit entuziasm au luat cunoștință de raportul prezentat la Congres și muncitorii de la uzinele „23 August", „Republica", de la Fabrica de confecții Gh. Gheorghiu-Dej, de la uzinele „Timpuri Noi", „Mao Tze-dun" și de la celelalte fabrici, uzine și instituții din Capitală.

In cuvinte simple, pornite din adîncul inimii, oamenii muncii din Capitală și-au manifestat hotărîrea de a munci cu abnegație pentru a da viață minunatelor obiective stabilite de Congresul partidului, pentru a obține noi victorii în dezvoltarea și înflorirea patriei noastre socialiste.

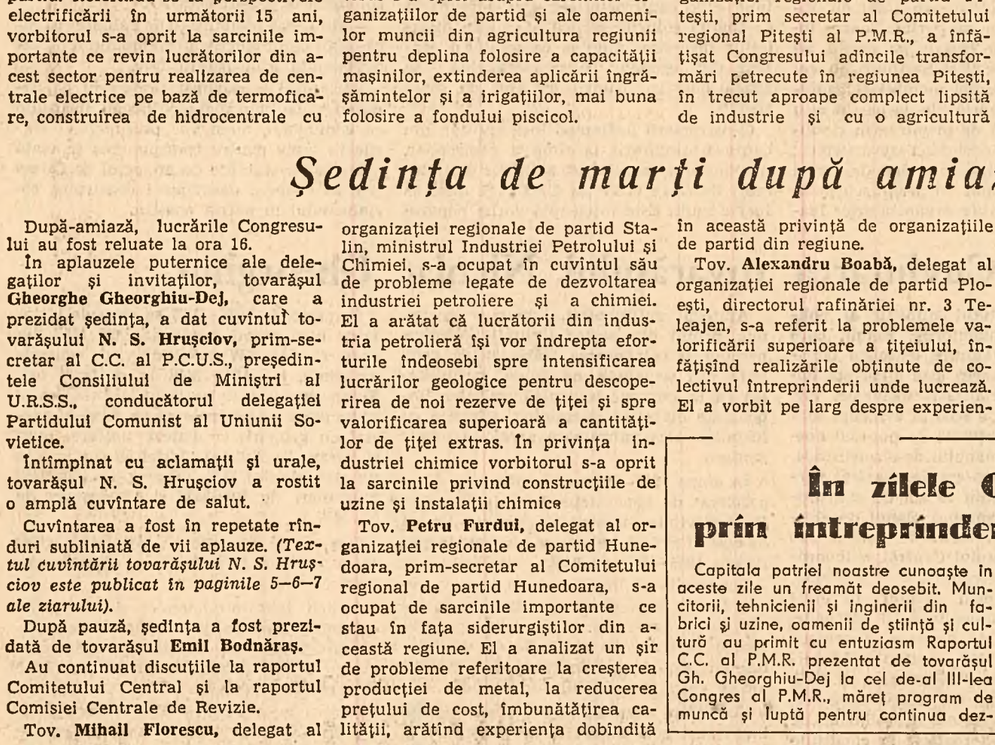

Delegați la Congres, într-o pauză, în fața standului de cărți.

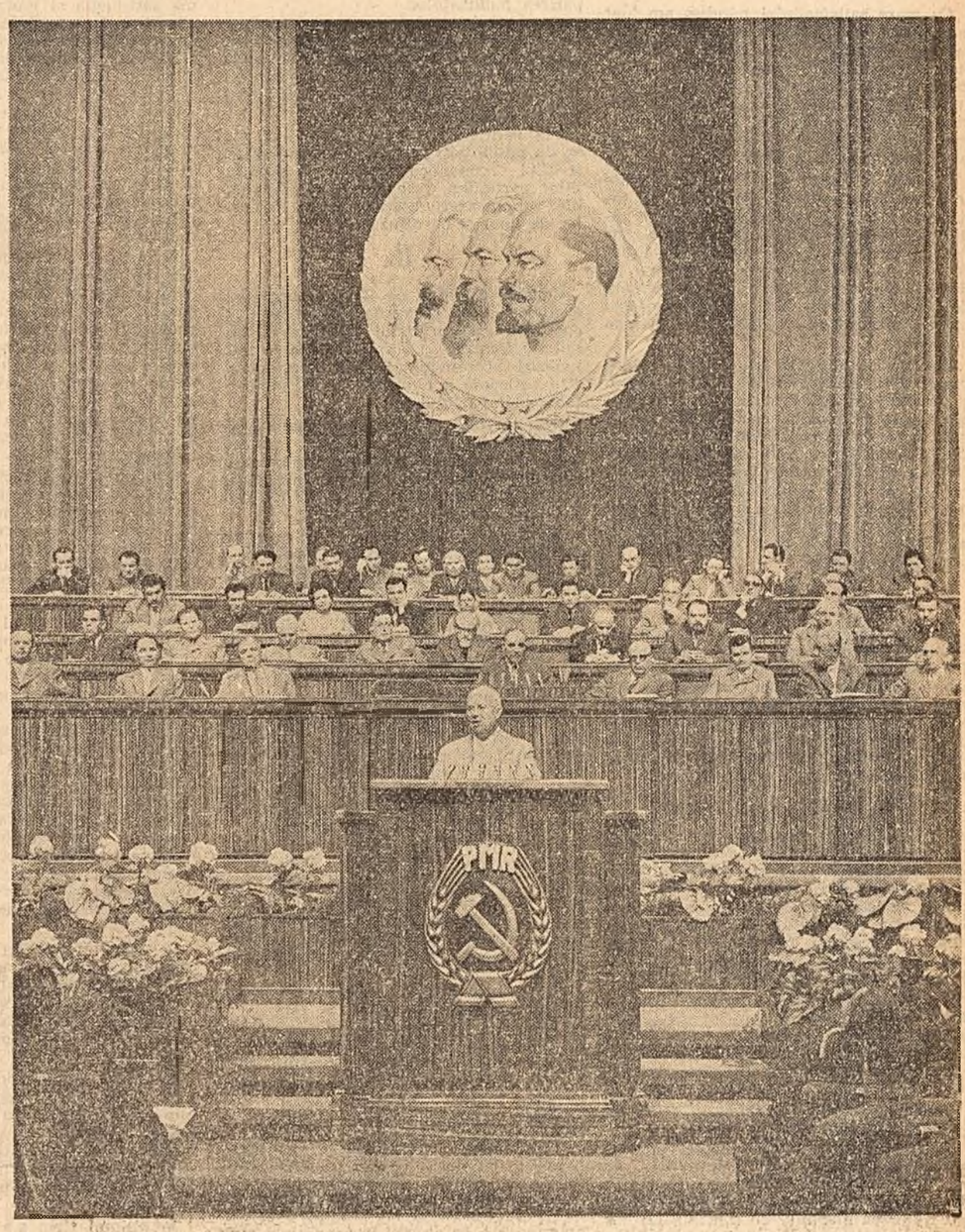

Tovarășul N. S. Hrușciov rostind cuvîntarea de salut la Congresul al III-lea al P.M.R.

PE ÎNTINSUL PATRIEI

Realizările textiliștilor

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria textilă raportează Congresului partidului un însemnat succes. Începînd de ieri, sectorul industriei textile din cadrul Ministerului Industriei Bunurilor de Consum lucrează în contul semestrului II al acestui an. Sectorul industriei textile va putea livra comerțului peste plan, pînă la 1 iulie, circa 1.300.000 m. p. țesături de bumbac, 419.000 m. p. țesături de lînă, 390.000 m. p. țesături de mătase, 1.390.000 diferite articole tricotate și alte produse.

Lucrătorii din industria textilă au realizat, de la începutul anului și pînă în prezent, economii peste plan în valoare de 67.463.000 lei.

20 de întreprinderi din regiunea Stalin lucrează în contul semestrului II

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scînteii"). — În cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, muncitorii, tehnicienii și inginerii din 20 întreprinderi ale regiunii Stalin și-au îndeplinit sarcinile de plan pe primul semestru. Printre acestea se află fabrica „Ancora Romînă"-Orașul Stalin, fabrica de faianță-Sighișoara, fabrica de hîrtie din Ghimbav, uzinele chimice din Rîșnov și altele.

Siderurgiștii raportează

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii"). — Muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei „Oțelul Roșu", muncind cu însuflețire în întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., au raportat că și-au realizat planul semestrial la producția marfă cu 10 zile înainte de termen. La obținerea acestui succes, o contribuție de seamă au adus-o laminatorii care au dat peste sarcina de plan aproape 11.000 tone laminate. Datorită unei mai bune organizări a muncii și folosirii din plin a utilajelor, productivitatea muncii pe uzină a crescut cu 3,2 la sută față de sarcina planificată. De asemenea printr-o folosire judicioasă a materiei prime, a materialelor și a energiei electrice, colectivul uzinei a reușit să realizeze o economie la prețul de cost de peste 1.460.000 lei.

Gata pentru recoltare

GALAȚI (coresp. „Scînteii"). — Colectiviștii din comunele și satele raionului Galați au de strîns în vara aceasta o recoltă bogată de grîu, orz, și secară. Pentru ca recoltatul să se facă fără pierderi, organele raionale de partid și de stat au luat din vreme măsurile necesare. Toate secerătorile-legători, batozele și combinele din cele 4 S.M.T.-uri au fost revizuite și reparate la timp. La S.M.T.-urile Șendreni și Tulucești au fost confecționate din resurse locale colectoare de paie, care vor fi atașate la combine.

Pregătiri intense se fac și pentru desfășurarea campaniei de treieriș. Au fost fixate de acum locurile pentru cele 49 arii de treier, s-au stabilit delegați de batoze și au fost pregătite peste 2200 care și 75 autocamioane ale gospodăriilor colective necesare pentru transportul cerealelor.

Magaziile au fost curățate și dezinfectate. Pentru a asigura înmagazinarea întregii cantități de cereale, gospodăriile colective din Independența, Piscu, Slobozia Conachi amenajează unele construcții pentru păstrarea grîului.

Manifestări culturale închinate Congresului partidului

În Capitală și în întreaga țară se desfășoară manifestări artistice-culturale închinate celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

● O nouă expoziție de artă plastică s-a deschis marți la amiază la clubul Uzinelor „Boleslaw Bierut". Expoziția cuprinde lucrări de grafică realizate în ultimii ani de artiștii noștri. Cu prilejul expoziției vor avea loc întîlniri între artiștii expozanți și muncitori.

● La Iași, filiala Academiei R. P. Romîne din localitate a organizat o expoziție înfățișînd activitatea de cercetare științifică desfășurată de institutele și colectivele filialei Iași a Academiei R. P. Romîne între anii 1955 și 1959.

● În ultimele zile artiștii Teatrului de Stat din Baia Mare au prezentat în fața a peste 3500 de oameni ai muncii spectacolul „Partidului îi înălțăm cîntare".

● Pe ecranele cinematografelor din Capitală și provincie rulează în prezent ediții speciale, realizate de Studioul de filme „Alexandru Sahia", înfățișînd lucrările Congresului al III-lea al P.M.R. Luni publicul spectator a putut vedea ediția specială cu sosirea delegaților de peste hotare, iar marți a fost prezentată deschiderea lucrărilor Congresului. În continuare edițiile speciale vor prezenta zilnic desfășurarea lucrărilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R. (Agerpres)

TELEGRAMĂ

Către Comitetul Central al Partidului Tudeh din Iran

Dragi tovarăși,

Cu ocazia împlinirii a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Iran, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmite un cald salut frățesc.

Urăm Partidului Tudeh — continuatorul celor mai bune tradiții de luptă ale Partidului Comunist din Iran — succes deplin în activitatea pe care o duce în grelele condiții ale ilegalității, pentru crearea unui front unic al forțelor patriotice și antiimperialiste, pentru independența țării sale, pentru pace, libertate și progres social.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Raportul Comisiei Centrale de Revizie

Raportor tovarășul Dumitru Cristescu

Tovarăși,

Cu mare satisfacție și mîndrie am luat cunoștință cu toți de Raportul Comitetului Central al partidului nostru. Raportul prezentat Congresului de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej reprezintă o profundă analiză științifică a drumului glorios străbătut de Partidul Muncitoresc Romîn de la cel de-al II-lea Congres al partidului pînă în prezent.

Bilanțul strălucit al victoriilor obținute în lupta pentru dezvoltarea rapidă a industriei socialiste și în primul rînd a industriei grele, pentru transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii confirmă pe deplin linia justă, marxist-leninistă trasată de Comitetul Central al partidului nostru pentru construirea socialismului în țara noastră.

Raportul înfățișează întregului nostru partid programul măreț de luptă și muncă și trasează sarcinile istorice și însuflețitoare ale desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră. Luminoasa perspectivă a vieții din ce în ce mai bogate și fericite a poporului nostru va mobiliza eroica noastră clasă muncitoare, pe toți oamenii muncii de la orașe și sate la un nou avînt creator pentru înfăptuirea politicii partidului, pe care ei o consideră drept propria lor politică.

I.

Potrivit sarcinilor stabilite de Statutul Partidului Muncitoresc Romîn adoptat la Congresul al II-lea, în perioada la care se referă raportul Comisia Centrală de Revizie a controlat modul de încasare a veniturilor și de folosire a fondurilor partidului, precum și modul în care au fost rezolvate scrisorile și sezisările oamenilor muncii adresate Comitetului Central.

Pe baza reviziilor efectuate, Comisia Centrală de Revizie raportează Congresului că activitatea bugetară și financiară s-a desfășurat în deplină concordanță cu sarcinile politicii generale a partidului, a Comitetului nostru Central. Au fost asigurate mijloacele materiale necesare bunei desfășurări a activității politico-organizatorice a partidului, funcționării corespunzătoare a aparatului său, perfecționării cadrelor de partid, propagandei și presei.

Analizînd gospodăria financiară a partidului, pe baza datelor centralizate la Comitetul Central, se constată că volumul încasărilor provenite din cotizații a crescut în 1959 cu 52,60 la sută față de 1955 cu toate că, conform Statutului adoptat la Congresul al II-lea, se aplică procente de cotizații mai mici decît în 1955.

Acest spor al volumului încasărilor provenite din cotizații este determinat de creșterea numărului membrilor de partid, de măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului de trai, a salariilor și altor venituri ale oamenilor muncii. În același timp s-a îmbunătățit munca de strîngere a cotizațiilor și depunerea lor la timp în bugetul partidului.

În perioada cuprinsă între cele două Congrese, numărul acelora care și-au achitat regulat cotizația, raportat la totalitatea membrilor și candidaților de partid a crescut de la cca. 96 la sută, cît a fost în anul 1955, la peste 98 la sută. Rezultatele cele mai bune le-au obținut organizațiile regionale de partid Baia Mare, Hunedoara, Constanța, Suceava și altele, care au realizat în 1959, ultimul an din această perioadă, cca. 99 la sută. Realizările au fost mai slabe la organizațiile regionale de partid Craiova, Galați — unde numărul celor ce achită regulat cotizațiile este de 96—97 la sută.

Achitarea la timp a cotizațiilor de către aproape unanimitatea membrilor de partid se datorește înainte de toate creșterii conștiinței politice, justei înțelegeri de către membrii și candidații de partid a obligațiilor lor statutare.

Trebuie arătat în același timp că unele comitete raionale și orășenești de partid nu acordă suficientă atenție faptului ca sumele achitate să fie în conformitate cu prevederile statutare.

De asemenea, la unele organizații de partid se constată întîrzieri în strîngerea și depunerea cotizațiilor. Asemenea lipsuri și deficiențe s-au ivit la unele organizații de partid din regiunile Galați, Bacău, Oradea.

Organizațiile și organele de partid pot obține rezultate și mai bune în ce privește achitarea și depunerea cu regularitate a cotizațiilor de partid, acordînd întreaga atenție muncii de evidență și control și, îndeosebi, intensificînd educația comunistă a membrilor și candidaților de partid.

Tovarăși,

Un rol important are „Editura Scînteia", care administrează și editează ziarul „Scînteia" și alte numeroase ziare și publicații ale partidului.

În perioada anilor 1956—1960 „Editura Scînteia" și-a îndeplinit mai bine sarcinile sub aspect politic și și-a îmbunătățit simțitor situația financiară. Instituție subvenționată în trecut din bugetul partidului, „Editura Scînteia" acoperă azi cheltuielile ocazionate de editarea presei de partid în întregimea ei și este o sursă de venituri pentru acoperirea altor cheltuieli ale partidului. Încasările editurii au crescut îndeosebi prin sporirea veniturilor ziarului „Scînteia". Pe baza cererii crescînde a maselor de cititori, tirajul ziarului „Scînteia" s-a mărit continuu, reprezentînd azi aproape un milion de exemplare zilnic. Tirajul tuturor publicațiilor tipărite de „Editura Scînteia" depășește cifra de 500 milioane exemplare anual. Dragostea pe care oamenii muncii o nutresc „Scînteii", organul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, și celorlalte publicații ale partidului constituie o puternică expresie a încrederii de nestrămutat cu care masele urmează partidul nostru.

Îmbunătățirea situației financiare a „Editurii Scînteia" se datorește de asemenea măsurilor luate pentru reducerea cheltuielilor administrativ-gospodărești și redacționale, introducerii unor procedee tehnice mai avansate și economicoase în tipărirea publicațiilor.

Cu toată îmbunătățirea muncii organelor care se ocupă în mod direct cu difuzarea presei, în acest domeniu mai există deficiențe serioase care fac ca o parte a tirajelor — îndeosebi la sate — să ajungă cu întîrziere la oamenii muncii.

Din verificările făcute a reieșit că mai există posibilități pentru îmbunătățirea activității economico-financiare a publicațiilor partidului, prin reducerea cheltuielilor administrativ-gospodărești, a costurilor de tipar și de difuzare.

II.

Comisia Centrală de Revizie raportează Congresului că planurile de venituri și cheltuieli ale partidului aprobate de Comitetul Central au fost întocmite în mod judicios, acordîndu-se multă atenție folosirii rationale a bunurilor și economisirii fondurilor partidului.

Deși sarcinile politico-organizatorice ale partidului au crescut neîncetat, în urma măsurilor luate de conducerea partidului cheltuielile bugetare efective au scăzut continuu. În anul 1959 ele au fost cu 12 la sută mai mici decît în anul 1955.

Mobilizarea unui larg activ în jurul organelor de partid, creșterea simțitoare a calificării cadrelor au făcut posibilă reducerea schemelor de personal, micșorarea cheltuielilor destinate întreținerii organelor și aparatului de partid. Aceste cheltuieli au scăzut cu 11 la sută în 1959 față de 1955. În aceeași perioadă a scăzut într-o măsură importantă numărul lucrătorilor din aparatul de partid.

Imensa majoritate a activiștilor de partid lucrează în aparatul comitetelor raionale și orășenești. Numărul activiștilor din organele locale ale partidului, precum și al cadrelor care muncesc în școlile și în presa locală de partid, reprezintă 96,5 la sută din totalul lucrătorilor de partid.

Preocuparea permanentă a Comitetului Central pentru calificarea cadrelor de partid, cerute de înaintarea noastră pe calea construirii socialismului, se reflectă și în sporirea neîncetată a fondurilor destinate pregătirii și perfecționării cadrelor, educării marxist-leniniste a membrilor de partid.

Cheltuielile pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor au sporit în 1959 cu 81 la sută față de 1955. Aceste fonduri au fost folosite pentru Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu", școlile de 2 ani, 1 an și de 6 luni, precum și pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor prin cursuri și seminarii de scurtă durată.

În perioada 1955—1959 au absolvit cursurile de trei ani ale Școlii superioare de partid „Ștefan Gheorghiu" peste 700 cadre de partid, iar numărul celor ce urmează în prezent aceste cursuri este de aproape 900. În aceeași perioadă mai mult de 23.000 membri și candidați de partid și-au perfecționat cunoștințele în școlile de 2 ani, 1 an, 6 luni, cursurile de propagandiști, ziariști și de pregătire a cadrelor necesare organizațiilor de masă.

Aproape 190.000 de secretari și membri ai birourilor organizațiilor de bază și propagandiști au urmat cursurile de scurtă durată și seminariile ce se desfășoară pe lîngă organele de partid raionale și orășenești.

Au crescut de asemenea fondurile atribuite activității Institutului și Muzeului de Istorie a partidului, Muzeului „Lenin-Stalin", cabinetelor de partid etc.

Din analiza executării bugetului rezultă că unele comitete regionale nu au folosit în întregime fondurile ce le-au fost alocate pentru activitatea de propagandă și agitație, iar altele nu au acordat suficientă grijă gospodăririi acestora. Astfel, în anul 1959 comitetul regional Bacău a organizat o singură dată cursul de instruire a secretarilor organizațiilor de bază, cheltuind însă în întregime fondurile alocate pentru organizarea a două cursuri de acest fel; cazuri asemănătoare au avut loc și în regiunile Pitești, Ploești și în alte regiuni.

In intervalul de timp la care se referă raportul, Comitetul Central a luat o serie de măsuri pentru înzestrarea unor organe de partid regionale, raionale și orășenești cu sedii, localuri de școli și alte construcții gospodărești, mijloace de transport etc.

Luptînd pentru traducerea în viață a indicațiilor Comitetului Central, organele și instituțiile de partid au obținut în realizarea și administrarea construcțiilor o serie de rezultate bune și o bogată experiență. Experiența organelor și instituțiilor de partid în folosirea economicoasă a materialelor, aplicarea unor metode mai avansate de muncă, respectarea termenelor de dare în exploatare a construcțiilor, precum și experiența obținută în ce privește reducerea costului întreținerii și reparațiilor mijloacelor de transport au fost ulterior transmise și însușite de către ministere și sfaturile populare.

In domeniul construcțiilor s-au constatat însă și unele deficiențe. Astfel, comitetele regionale de partid Timișoara, București și Stalin au început construirea unor obiective, fără aprobarea prealabilă a organelor superioare sau fără avizul tehnic necesar. S-au constatat de asemenea unele cazuri de tărăgănare a executării construcțiilor și de realizare a unor construcții de calitate necorespunzătoare sau la un preț de cost ridicat.

In ultimii ani, proiectele de buget ale partidului au fost întocmite și prezentate la timp spre aprobare Comitetului Central. Activitatea de gospodărire și evidență s-a îmbunătățit simțitor în urma măsurilor luate conform indicațiilor conducerii partidului. Rezultatele obținute în domeniul gospodăresc-financiar vor trebui consolidate printr-o mai bună organizare a evidenței și controlului.

III.

Tovarăși,

Intre cele două Congrese oamenii muncii au adresat Comitetului Central un număr însemnat de scrisori, manifestîndu-și și în acest fel profundul lor atașament și încrederea față de conducerea partidului.

O bună parte din aceste scrisori exprimă satisfacția și mulțumirile oamenilor muncii față de hotărîrile și măsurile luate de partid pe calea construirii socialismului și ridicării nivelului de viață al poporului muncitor. Totodată, ele exprimă angajamentele concrete de a îndeplini la locurile lor de muncă sarcinile ce le revin din aceste hotărîri. Multe scrisori conțin propuneri și sugestii pentru îmbunătățirea activității de producție în întreprinderi, pe șantiere, în gospodării agricole de stat, precum și probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii, de învățămînt etc.

În scrisorile lor, oamenii muncii semnalează de asemenea lipsuri și greutăți care dăinuie încă în unele sectoare de muncă, datorită neaplicării întocmai a hotărîrilor partidului și guvernului, cazuri de nepăsare față de bunul obștesc, atitudini birocratice față de cererile oamenilor muncii, cazuri de gîtuire a criticii. Organele de partid și ale puterii de stat sînt ajutate pe calea scrisorilor în descoperirea și demascarea unor elemente necinstite, dușmănoase strecurate în diferite posturi.

Conținutul scrisorilor și sezisărilor dovedește creșterea continuă a conștiinței socialiste a oamenilor muncii din țara noastră, înțelegerea de către masele largi populare a justeței drumului pe care le călăuzește partidul, participarea lor activă la înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului.

Comitetul Central al partidului a îndrumat și a pus ca sarcină aparatului central și organelor locale de partid să cerceteze și să rezolve cu grijă și operativ scrisorile și sezisările oamenilor muncii. Atenția deosebită pe care o acordă Comitetul Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej examinării scrisorilor și sezisărilor venite de la muncitori, țărani, intelectuali și urmăririi pînă la capăt a rezolvării lor constituie o înaltă pildă pentru toți activiștii, pentru toate organele de partid și de stat. Pe baza studierii problemelor ridicate în scrisorile și sezisările primite, conducerea partidului a luat unele măsuri cu caracter general, menite să îmbunătățească munca în unele sectoare de activitate.

Pe baza verificărilor făcute de Comisia Centrală de Revizie la Direcțiile și Secțiile Comitetului Central se constată că scrisorile sînt examinate cu mai multă competență și se urmărește mai operativ rezolvarea la timp a problemelor cuprinse în scrisori.

Hotărîrea din martie 1958 a Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, cu privire la examinarea și rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii de către organele de partid și de stat, a avut un rol important în îmbunătățirea simțitoare a muncii în acest domeniu.

În ultimul timp s-a îmbunătățit mult munca organelor regionale, raionale și orășenești de partid în rezolvarea problemelor ridicate în scrisori și audiențe de către oamenii muncii.

Se verifică la fața locului problemele ridicate, se discută cu cei ce adresează scrisori organelor de partid. Cele mai bune rezultate în rezolvarea la termen a scrisorilor și sezisărilor oamenilor muncii au obținut comitetele regionale de partid Ploești, Pitești, Constanța, Suceava.

Pe lîngă rezultatele pozitive, la unele comitete regionale, raionale și orășenești de partid s-au constatat lipsuri serioase în rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii. Astfel, la comitetul regional de partid Galați unele secții nu au ținut evidența precisă a scrisorilor primite, iar secretarii comitetelor raionale Galați, Brăila și Tecuci au ținut luni de zile în sertare scrisori nerezolvate. Asemenea lipsuri s-au semnalat și la Craiova, unde atît la comitetul regional, cît și la unele comitete raionale, se tărăgănează rezolvarea scrisorilor primite.

Lipsurile care se mai manifestă la unele organe locale de partid și de stat în munca cu scrisorile determină adesea pe oamenii muncii să se adreseze direct conducerii partidului cu probleme care ar putea și ar trebui să fie rezolvate pe plan local.

Conducîndu-se după indicațiile Comitetului Central, organele de partid trebuie să dea dovadă de un înalt simț de răspundere în rezolvarea scrisorilor și sezisărilor primite, apreciind însemnătatea pe care acestea o reprezintă în cunoașterea și rezolvarea problemelor care preocupă pe oamenii muncii.

În Raportul său de activitate, Comisia Centrală de Revizie a înfățișat situația veniturilor și cheltuielilor din bugetul partidului precum și modul de rezolvare a scrisorilor și sezisărilor oamenilor muncii.

Potrivit sarcinilor și obligațiilor ce-i revin pe baza Statutului Partidului Muncitoresc Romîn, Comisia Centrală de Revizie și-a prezentat periodic constatările reieșite din revizii Comitetului Central al partidului nostru, care a luat măsurile corespunzătoare.

In activitatea Comisiei Centrale de Revizie au existat și unele defecțiuni; reviziile făcute în diferite sectoare de muncă nu au avut un caracter mai sistematic, iar cele constatate au fost aduse uneori cu întîrziere la cunoștința Comitetului Central.

Ținînd seama de experiența cîștigată pînă acum, Comisia Centrală de Revizie pe care o va alege Congresul nostru va trebui să îndeplinească cu mai multă exigență sarcinile ce-i revin potrivit Statutului partidului.

Tovarăși,

Dezbaterile Congresului al III-lea al partidului nostru, spre care se îndreaptă azi privirile pline de încredere și dragoste ale muncitorilor, țăranilor, intelectualilor țării noastre, sarcinile istorice pe care Congresul le pune în fața partidului și a oamenilor muncii de la orașe și sate vor da un nou avînt muncii creatoare a poporului nostru muncitor în lupta sa condusă de partid pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru o viață îmbelșugată și din ce în ce mai frumoasă, pentru înflorirea patriei noastre socialiste, Republica Populară Romînă.

Discuții la raportul Comitetului Central al P. M. R. și la raportul Comisiei Centrale de Revizie

* * *

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Roșu

Am ascultat cu toții minunatul raport de activitate a Comitetului Central al partidului, document de mare însemnătate teoretică și practică. Privind la drumul pe care l-am parcurs, fiecare dintre noi trăiește sentimentul unei îndreptățite mîndrii patriotice pentru cuceririle obținute, pentru tot ceea ce am realizat, pentru drumul luminos ce ni se deschide și exprimăm pentru toate acestea recunoștința noastră partidului, Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Justețea politicii înțelepte a partidului își găsește confirmarea în marile succese obținute de poporul nostru în toate domeniile construcției socialiste, în dezvoltarea rapidă a tuturor regiunilor țării, printre care și regiunea Bacău — în trecut una din cele mai înapoiate din punct de vedere economic și social-cultural.

În perioada ce s-a scurs de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R., producția industrială globală a regiunii Bacău a crescut în 1959 cu 54 la sută față de nivelul anului 1955. În anul 1960, producția globală industrială a regiunii va crește cu peste 14 la sută față de 1959. Producția a 2 luni este egală cu întreaga producție anuală a regiunii Bacău în 1938.

La baza acestor succese a stat politica partidului de industrializare socialistă. În perioada 1956—1960, în regiunea Bacău au fost investite 8,85 miliarde lei. Din totalul investițiilor 82,5% au fost destinate dezvoltării industriei. Datorită acestor fonduri s-au construit și dat în funcțiune rafinăria 10 Onești, termocentrala Borzești, fabrica de țevi din Roman, uzina de fire sintetice Săvinești, combinatul de industrializare a cărnii Bacău și s-au modernizat alte întreprinderi. Anul acesta vor intra parțial în funcțiune două din cele mai importante obiective industriale din întreaga țară — Hidrocentrala „V. I. Lenin" Bicaz și Combinatul chimic de la Borzești.

În raportul de activitate al C.C. al P.M.R., problema construcțiilor ocupă un loc important. Dat fiind volumul mare de investiții ce se fac în regiunea noastră — a arătat vorbitorul — mă voi opri în mod deosebit asupra unor probleme ale muncii pe șantierele de construcții. Conducerea partidului și personal tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej au vizitat șantierele Onești și Săvinești, au analizat situația existentă și au dat indicații prețioase privind mai buna organizare a muncii, întărirea organizațiilor de partid. Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, pe șantierele de la Onești și Săvinești au venit să lucreze numeroși membri și candidați de partid. Organizațiile de partid s-au preocupat mai mult de primirea în rîndurile lor a celor mai destoinici constructori; numărul de membri și candidați de partid a crescut considerabil în timp scurt. În urma măsurilor politico-organizatorice luate, munca politică și de producție pe aceste șantiere s-a îmbunătățit, ceea ce a făcut ca planul de producție pe 1959 să fie nu numai îndeplinit, ci și depășit.

Anul acesta, avîntați în întrecerea socialistă în cinstea Congresului Partidului, constructorii s-au angajat să dea în funcțiune înainte de termen noi obiective industriale. La combinatul chimic Borzești a intrat în probe tehnologice secția detexan — cu 61 zile înainte de termen; uzina de sodă cu 100 zile înainte; iar instalația a doua de cracare catalitică de la rafinăria Onești cu 190 zile înainte de termen.

În aceste zile ale Congresului, la Bicaz, constructorii fac ultimele pregătiri pentru a stăvili apele năvalnice ale Bistriței și pentru a da parțial în funcțiune hidrocentrala „V. I. Lenin" înainte de termen. Constructorii de linii de înaltă tensiune vor da în funcțiune, în zilele următoare, linia de 110 kilovolți Bicaz-Suceava cu o lungime de 96 km., prin care se realizează racordarea regiunii Suceava la sistemul energetic republican cu 93 zile înainte de termen.

Realizarea sarcinii cu privire la reducerea prețului de deviz al construcțiilor industriale prevăzute în Raport — a spus vorbitorul — este pe deplin posibilă. Atît la combinatul de sodă, cît și la uzina de cauciuc sintetic, unele instalații puteau fi amplasate în aer liber unde s-ar fi simțit foarte bine dînd tot atîta producție, cu singura deosebire că ar fi costat cu cîteva milioane mai ieftin.

Anul acesta, cînd organizațiile de partid s-au preocupat mai îndeaproape de problemele prețului de cost, atît întreprinderea de construcții Onești, cît și cea de la Săvinești, nu numai că au realizat prețul de cost planificat, dar au dat și însemnate economii peste plan. Cu prilejul discutării proiectului de Directive, constructorii au subliniat că prevederile cu privire la reducerea consumului de oțel-beton și cherestea sînt pe deplin realizabile; ei au propus în acest scop să fie analizate din nou actualele norme de consum de materiale, care sînt învechite și nemobilizatoare.

Pentru reducerea costului construcțiilor se simte necesitatea acută de a se îmbunătăți în continuare calitatea proiectelor. Noi am primit uneori proiecte care nu aveau prevăzute toate instalațiile astfel încît atunci cînd construcția era gata, începea să se spargă zidurile pentru a se face instalațiile necesare. Aidoma ca meșterul Manole din legendă: ce se făcea ziua, se strica noaptea. Numai că asta ne costă scump.

Constructorii întîmpină încă greutăți din cauza neasigurării la timp a proiectelor, precum și a faptului că avizările unor lucrări de către C.S.P. și C.S.C.A.S. durează foarte mult. Este înțeleaptă vorba poporului că „înainte de a tăia — să măsori de 10 ori", dar asta nu înseamnă să tărăgănezi lucrurile la nesfîrșit.

In dezvoltarea industrială a regiunii Bacău, un loc important îl are creșterea producției de energie electrică. Prin intrarea în funcțiune cu întreaga capacitate a termocentralei Borzești, a hidrocentralei „V. I. Lenin" și amenajarea în continuare a potențialului hidroenergetic al rîului Bistrița puterea instalată a unităților energetice din regiune va fi în 1965 de peste 4 ori mai mare față de 1959.

Odată cu dezvoltarea industriei, în regiunea Bacău a luat amploare construirea de obiective social-culturale și în primul rînd construcția de locuințe. În perioada 1956—1959 au fost investite în construcții de locuințe 331 milioane lei, dîndu-se în folosință 4.570 apartamente. Trebuie să arătăm că pe bună dreptate am fost criticați la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, cînd la Onești s-au construit apartamente așa-zis experimentale care costau 120.000 lei apartamentul. În 1959 s-au realizat apartamente confortabile cu 37—40.000 lei prin îmbunătățirea activității de proiectare și o mai bună organizare a șantierelor. În continuare, vorbitorul a arătat că sarcina stabilită de proiectul de Directive ca un bloc de 40—60 apartamente să fie dat în folosință în circa 4—5 luni, este pe deplin realizabilă. Pentru aceasta, trebuie folosite cu mai mult curaj metodele de execuție industrială, proiectele tip.

În încheiere, tov. Gheorghe Roșu a făcut cîteva propuneri în legătură cu unele prevederi ale proiectului de Directive. Astfel vorbitorul a propus:

— scurtarea termenului de intrare în funcțiune a celei de-a doua linii de policlorură de vinil de la Combinatul Chimic Borzești prevăzută pentru anul 1964, contopind-o cu prima linie care se va da în funcțiune în 1962. Aceasta va duce la echilibrarea balanței de clor, micșorarea prețului de cost, iar beneficiile realizate de combinatul chimic vor putea să atingă valoarea anuală de peste 550 milioane lei.

— urgentarea lucrărilor de prospecțiuni geologice în regiunea Bacău pentru a determina zăcămîntul de săruri potasice din regiunea Bacău și condițiile de exploatare minieră, studiindu-se măsurile necesare pentru ca în perioada planului de 6 ani să se poată construi și da în funcțiune un combinat de săruri potasice.

— studierea posibilității de dublare a capacității de producție a combinatului de îngrășăminte azotoase Roznov.

Vorbitorul a asigurat Congresul că oamenii muncii din regiunea Bacău, în frunte cu comuniștii, nu-și vor precupeți eforturile în lupta pentru transpunerea în viață a sarcinilor stabilite de proiectul de Directive în vederea desăvîrșirii construirii socialismului în patria noastră.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Gheorghiu

Subliniind caracterul științific al politicii Partidului Muncitoresc Romîn care pornește de la învățătura leninistă potrivit căreia electrificarea este o cerință hotărîtoare a industrializării socialiste, tov. Nicolae Gheorghiu a scos în evidență succesele însemnate obținute de poporul nostru în înfăptuirea planului de electrificare. Anul acesta, la 26 octombrie, a arătat vorbitorul, se vor împlini 10 ani de cînd Comitetul Central a aprobat planul de electrificare a țării, elaborat de partid, sub îndrumarea Comitetului Central, a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej personal. Sarcinile trasate prin planul de electrificare au fost îndeplinite și depășite. Producția de energie electrică a crescut de la 2,1 miliarde kWh în 1950 la 7,7 miliarde kWh în 1960, depășindu-se cu 10% prevederile planului de electrificare. Această importantă creștere a producției de energie electrică s-a realizat în condițiile obținerii unor importante economii față de prevederile inițiale. Aceasta a fost posibil prin folosirea mai complectă a capacităților de producție, mărindu-se durata de utilizare a puterii instalate a centralelor electrice de la 2.880 ore/an în 1955 la 4.200 ore/an în 1960.

În cadrul realizărilor mai importante în domeniul centralelor termoelectrice, menționăm construcția unor centrale de mare putere cu parametri ridicați — și anume centrala Singiorgiu de Pădure, Doicești, Paroșeni, centrala electrică de termoficare Borzești.

În perioada 1950—1960 s-au pus bazele introducerii termoficării. Aceasta a constituit un mijloc eficient pentru realizarea de economii de investiții și pentru gospodărirea mai judicioasă a resurselor de combustibili prin concentrarea producției de căldură și energie electrică.

Datorită concentrării producției de energie electrică în centrale puternice, echipate cu grupuri de putere unitară mare și parametri ridicați, dezvoltării termoficării, precum și muncii perseverente depuse de personalul centralelor termoelectrice, consumul specific de combustibil s-a redus simțitor. Pe această bază s-a economisit o însemnată cantitate de combustibil.

La sfîrșitul acestui an, toate centralele importante din țară vor fi interconectate; peste 90% din producția totală de energie va fi obținută de centralele interconectate, față de 80—85% prevăzută în Directivele Congresului al II-lea al P.M.R.

Ajutorul multilateral, tehnic și economic, primit din partea Uniunii Sovietice, precum și colaborarea frățească cu celelalte țări socialiste ne-au dat posibilitatea ca în termene scurte să realizăm importante obiective energetice, echipate cu instalații corespunzătoare nivelului tehnic modern.

În etapa 1951—1960 s-a realizat un ritm accelerat de construcții de linii electrice. Productivitatea muncii a crescut. Prețul de cost al energiei electrice a scăzut în perioada 1955—1960 cu 24%.

Realizările obținute de colectivele întreprinderilor și șantierelor energetice în îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau din cadrul planului de electrificare se datoresc în primul rînd îndrumării activității lor de către organizațiile de partid.

Vorbitorul a arătat în continuare că pe lîngă succesele obținute, în Direcția Generală a Energiei Electrice mai persistă încă o serie de lipsuri în ceea ce privește construcția, extinderea și sistematizarea rețelelor de distribuție a energiei electrice.

O sarcină importantă pentru viitor este de a înlătura urgent aceste deficiențe și a folosi intens rezervele mari care există în acest sector.

Deși unitățile Ministerului Industriei Grele au reușit să reducă simțitor prețul de cost al energiei electrice (24% în 1955—1960), mai există unii producători (întreprinderi ale sfaturilor populare, întreprinderi industriale cu centrale proprii) care produc energie electrică la prețuri ridicate.

Partidul a pus în fața sectorului energiei electrice sarcini importante. Va trebui să realizăm în perioada 1960—1965 un spor mediu anual al producției de energie electrică de 18 la sută, pentru a asigura electrificarea tuturor proceselor din economie și consumul de la orașe și sate.

Aceste sarcini de cinste au fost primite cu entuziasm de muncitorii, tehnicienii și inginerii din sectorul energetic; în dezbaterile proiectului de Directive ei s-au angajat să le realizeze înainte de termen, în condițiuni bune și cu un preț de cost cît mai scăzut. Această creștere importantă a producției de energie electrică se va realiza atît prin mărirea gradului de utilizare, extinderea și reprofilarea centralelor existente, cît și prin construirea de centrale electrice noi.

În perioada 1960—1965 se prevede instalarea unei puteri totale de 2380 MW din care cca. 540 MW în extinderi de centrale existente, iar 1840 MW în centrale noi. Echiparea centralelor termoelectrice ca și extinderea de centrale se va face în special cu grupuri cu puteri unitare mari și parametri ridicați. Astfel se vor instala un grup de 200 MW, un grup de 150 MW, 5 grupuri de 100 MW și 13 grupuri de 50 MW.

Din sporul de putere instalată, circa 80 la sută va fi instalat în centrale termoelectrice.

Indicii tehnico-economici și în special consumul specific de combustibil și consumul propriu în centrale și rețele vor atinge nivelul obținut în unele din țările cele mai avansate.

Pentru a se asigura funcționarea optimă din punct de vedere tehnic și economic a marilor centrale termoelectrice, în raportul C.C. al P.M.R. se prevede ca 20% din puterea ce se va instala să fie în centrale hidroelectrice. Construirea centralei hidroelectrice „V. I. Lenin"-Bicaz care dispune de un important lac de acumulare, un șantier puternic cu cadre calificate și care este dotat cu utilaje de construcție corespunzătoare, creează premizele amenajării integrale în condiții economice avantajoase a rîului Bistrița. Cele 10 centrale hidroelectrice ce se vor construi pe acest sector vor avea o putere instalată de 160 MW și o producție de energie electrică anuală de 750 milioane kWh. Construcția acestor centrale se încadrează în amenajarea complexă a rîului Bistrița care, pe lîngă producerea energiei electrice și asigurarea cu apă a complexelor industriale de la Săvinești și Roznov, va contribui la ridicarea economică și culturală a întregii regiuni.

Arătînd că pentru anul 1975 se prevede ca producția de energie electrică în țară să ajungă la 65—70 miliarde kWh, ceea ce reprezintă de circa 60 ori producția din 1938, — vorbitorul a arătat că dezvoltarea în asemenea proporții va asigura energia electrică necesară industriei în condițiile proceselor tehnologice celor mai moderne, electrificarea agriculturii, a principalelor căi ferate, a tuturor orașelor și satelor din țara noastră.

În încheiere vorbitorul a arătat că oamenii muncii din sectorul energetic vor munci cu toată hotărîrea pentru a duce cu cinste la îndeplinire aceste mărețe sarcini.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea tovarăşului Florian Dănălache

Raportul C.C. al P.M.R. expus de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfăţişat tabloul măreţ al realizărilor obţinute de oamenii muncii, sub conducerea înţeleaptă a partidului, pentru construirea socialismului în ţara noastră. Atît raportul cît şi prevederile proiectului de Directive înfăţişează viitorul luminos al unor mari şi însemnate progrese pe calea înfloririi continue a ţării şi făuririi bunei stări a poporului, prin dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului în vederea desăvîrşirii construcţiei socialiste şi a deschiderii perspectivei trecerii treptate la construirea comunismului în patria noastră. Victoriile obţinute de poporul nostru sînt o dovadă strălucită a politicii juste, leniniste a partidului, a superiorităţii economiei socialiste, cît şi a eroismului şi capacităţii creatoare a clasei noastre muncitoare şi maselor largi ale celor ce muncesc.

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R., organizaţiile de partid, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi intelectualii din Capitală şi-au îndeplinit cu cinste sarcinile încredinţate în toate domeniile vieţii economice, politice, culturale şi sociale. Pretutindeni comuniştii, organizaţiile de partid s-au aflat în frunte, mobilizînd şi însufleţind pe oamenii muncii la îndeplinirea sarcinilor de partid.

Ca urmare a aplicării cu consecvenţă a politicii partidului de industrializare socialistă, oraşul Bucureşti dă astăzi peste o cincime din producţia industrială a ţării. Pînă la sfîrşitul acestui an, volumul producţiei industriale globale a oraşului va fi cu 64 la sută mai mare decît în anul 1955.

În această perioadă au intrat în funcţiune noi obiective industriale ; au fost înzestrate cu maşini şi utilaje moderne majoritatea întreprinderilor.

În Raportul prezentat Congresului se subliniază că organele şi organizaţiile de partid şi-au sporit competenţa în conducerea activităţii economice, pătrunzînd mai adînc şi mai eficace în diferite sectoare ale acestei activităţi, organizînd discutarea cu masele a planurilor de producţie şi a măsurilor tehnico-organizatorice în fiecare unitate sau loc de muncă. O experienţă bogată a fost acumulată de organele şi organizaţiile de partid din Capitală cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan pe anii 1959 şi 1960. În adunările care au avut loc cu ocazia dezbaterii planului pe 1959 un număr mare de muncitori, ingineri, tehnicieni au făcut 12.700 propuneri pentru folosirea rezervelor interne din întreprinderi.

Colectivele întreprinderilor din Bucureşti s-au angajat în faţa partidului să realizeze în 1960 economii de 400 milioane lei peste sarcina planificată din care 180 milioane lei beneficii peste plan.

Ţinînd seama de experienţa acumulată pînă acum şi de faptul că în Capitală sînt multe întreprinderi prelucrătoare, munca organizaţiilor de partid s-a axat şi se va axa în principal pe economisirea de materii prime şi materiale. De pildă, organizaţia de partid de la Uzinele „Vasile Roaită" a iniţiat o consfătuire în legătură cu economisirea metalului. Pe baza propunerilor făcute şi a concluziilor desprinse din consfătuire s-a trecut la recalcularea consumului de metal, precum şi la reproiectarea unor tipuri de produse. Prin aplicarea acestor măsuri în anul 1959, Uzinele „Vasile Roaită" au economisit 550 tone metal. Comitetul Orăşenesc de Partid a extins această iniţiativă la majoritatea întreprinderilor din Capitală, reuşindu-se astfel să se economisească în 1959 peste 6.000 tone metal. La întreprinderea „Kirov", din cantităţile de piele şi talpă economisite se pot executa în plus peste 100.000 perechi de încălţăminte.

În ultimii ani Comitetul Orăşenesc de Partid a acordat o atenţie deosebită folosirii depline a capacităţilor de producţie. În acest sens, vorbitorul s-a referit la experienţa pozitivă dobîndită de uzinele „Clement Gotwald", „Întreprinderile pentru industria bumbacului" etc.

După ce a subliniat rezultatele bune obţinute în urma mecanizării şi îmbunătăţirii procesului tehnologic în întreprinderile din Capitală, vorbitorul a arătat că în unele locuri, ca turnătoriile uzinelor „23 August", „Mao Tze-dun" şi „Timpuri Noi", datorită gradului insuficient de mecanizare, rezultatele obţinute sînt încă nesatisfăcătoare.

Vorbitorul a arătat în continuare că pentru îndeplinirea sarcinilor mari puse de partid, Comitetul Orăşenesc Bucureşti a iniţiat unele acţiuni pentru ridicarea nivelului de pregătire economică a cadrelor. Astfel, au fost organizate un curs de 3 ani pentru directori de întreprinderi şi instituţii economice, 900 de cercuri în întreprinderi pentru muncitori, ingineri şi tehnicieni, schimburi de experienţă pe profesii, sesiuni tehnico-ştiinţifice în întreprinderi, a fost sprijinită mişcarea inovatorilor şi raţionalizatorilor.

Aşa cum s-a precizat în raport, va trebui să ajutăm mai mult organizaţiile de partid din institutele de cercetări ştiinţifice pentru a îndruma îndeaproape cadrele de cercetători spre cunoaşterea şi rezolvarea operativă a cerinţelor actuale ale dezvoltării economiei noastre naţionale.

O contribuţie însemnată la îmbunătăţirea conducerii de către organizaţiile de partid a activităţii economice a adus-o activul de partid format din cadre cu munci de răspundere de partid şi de stat, muncitori fruntaşi, ingineri, tehnicieni.

Critica făcută în raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la deficienţele care mai există în folosirea fondurilor de investiţii privese şi activitatea noastră. Au fost cazuri cînd s-au făcut unele investiţii neeconomicoase, iar darea în folosinţă a unor obiective a fost tergiversată vreme îndelungată. Aplicînd indicaţiile date de către C.C. al P.M.R., Comitetul Orăşenesc de Partid a luat măsuri ca organele şi organizaţiile de partid din Bucureşti să se ocupe în mod sistematic de realizarea pe bază de grafice a planului de investiţii.

După ce vorbitorul s-a ocupat de problemele specializării întreprinderilor, ca una din căile principale de ridicare a nivelului tehnic şi creştere a productivităţii muncii, a spus : Entuziasmul cu care oamenii muncii din Capitală au întîmpinat Congresul partidului este o dovadă grăitoare a încrederii nestrămutate în politica partidului nostru şi totodată o garanţie că prevederile planului de dezvoltare economică pe 6 ani vor fi îndeplinite cu succes. La adunările oamenilor muncii în care s-au dezbătut prevederile proiectului de Directive au participat peste 386.000 tovarăşi, din care au luat cuvîntul peste 30.000 şi s-au făcut cca. 10.000 propuneri. Totodată oamenii muncii şi-au luat angajamente pentru îndeplinirea planului înainte de termen, şi-au sporit angajamentele pentru obţinerea de economii cu peste 51 milioane lei şi beneficiile cu peste 46 milioane lei.

În încheiere vorbitorul a spus : Asigurăm Congresul că organizaţia de partid din oraşul Bucureşti, cei peste 110.000 membri şi candidaţi de partid, strînşi uniţi în jurul C.C. al P.M.R., în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, însufleţiţi de măreţul program trasat de proiectul de Directive ale Congresului al III-lea vor realiza cu succes prevederile planului de dezvoltare pe 6 ani, etapă hotărîtoare în opera de desăvîrşire a construcţiei socialiste în Republica Populară Romînă.

Cuvîntarea tovarăşului Alexandru Tripşa

Cu multă bucurie aduc Congresului salutul constructorilor de tractoare din Oraşul Stalin şi totodată raportez că sarcinile trasate de cel de-al II-lea Congres al partidului au fost realizate de colectivul întreprinderii noastre încă din anul 1958. Dacă astăzi colectivul uzinei de tractoare — decorat cu Ordinul Muncii clasa I-a şi distins de 18 ori cu diferite drapele şi menţiuni de întreprindere fruntaşă — se poate mîndri cu realizările sale, acest lucru se datoreşte traducerii cu consecvenţă în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului, ajutorului direct dat de conducerea partidului în dezvoltarea uzinei noastre.

Documentele celui de-al II-lea Congres al partidului şi ale plenarelor care i-au urmat au pus în mişcare toate forţele creatoare ale muncitorilor şi tehnicienilor noştri, i-au însufleţit şi îndrumat în lupta pentru obţinerea unei producţii din ce în ce mai mari şi de mai bună calitate. Niciodată în istoria uzinei noastre nu a fost cunoscută o asemenea creştere a producţiei şi productivităţii muncii ca cea realizată de la cel de-al II-lea Congres al partidului şi pînă azi.

Anul trecut muncitorii şi tehnicienii noştri, conduşi de organizaţia de partid, au studiat în amănunt posibilităţile întreprinderii şi, pe această bază, au propus majorarea sarcinilor anuale de plan cu încă 2.000 de tractoare. Desigur că realizarea acestui angajament nu a fost uşoară şi am avut multe greutăţi de învins. Au existat unii tehnicieni — ce-i drept puţini la număr — care se îndoiau de posibilitatea îndeplinirii lui, considerîndu-l prea îndrăzneţ. Dar comuniştii le-au dovedit acestora că elanul muncitorilor nu se poate opri în faţa unor greutăţi de moment. Astfel în anul 1959 uzina noastră a dat agriculturii cu 2.000 de tractoare mai mult decît prevedea planul iniţial. Anul acesta, pe baza experienţei cîştigate, colectivul nostru a cerut din nou majorarea planului cu 1.000 de tractoare. Şi acest plan majorat se realizează cu succes.

Noi nu am fi putut obţine asemenea realizări fără continua îmbunătăţire a muncii de partid, fără întărirea rîndurilor organizaţiilor de bază, fără o justă îmbinare a muncii politice cu cea economică — a spus vorbitorul. Principala preocupare a comitetului de partid al uzinei a fost ridicarea rolului de conducător politic al organizaţiilor de bază şi al comuniştilor pe locul de producţie.

Pentru a putea cunoaşte şi cuprinde mai bine problemele de producţie, pe baza indicaţiilor date de organele superioare de partid, noi am experimentat cu succes metoda organizării pe secţii şi ateliere a unor comisii permanente, care au primit sarcina să studieze posibilităţile de a se valorifica mai larg rezervele interne. În uzina noastră funcţionează astăzi 43 asemenea comisii.

În munca entuziastă pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan s-au format şi s-au călit noi cadre de comunişti. Comitetul de partid al uzinei s-a preocupat în permanenţă de primirea de noi membri şi candidaţi de partid.

Comitetul nostru de partid a dat o atenţie deosebită introducerii şi extinderii tehnicii noi, mecanizării şi modernizării procesului de producţie, dezvoltării mişcării inovatorilor şi raţionalizatorilor. Astăzi în uzina noastră, majoritatea muncilor grele sînt mecanizate. Numai în ultimii ani s-au proiectat şi executat de către colectivul nostru, în colaborare cu colectivul uzinelor „Steagul Roşu", un număr de 21 maşini agregate care au înlocuit zeci de alte maşini universale. În aceeaşi perioadă s-au modernizat peste 150 diferite maşini-unelte. Călirea şi turnarea prin curenţi de înaltă frecvenţă, turnarea în coji de bachelită şi modele uşor fuzibile, forjarea prin extruziune, uscarea cu raze infraroşii, elaborarea unei noi tehnologii pentru turnarea fontei nodulare şi multe altele au început să fie stăpînite cu pricepere de muncitorii şi tehnicienii noştri, ele fiind factori hotărîtori în creşterea producţiei de tractoare şi realizarea de economii. Constructorii de tractoare se mîndresc cu faptul că, aplicînd procedee înaintate, au izbutit să realizeze în ultimii cinci ani 145 milioane lei beneficii peste cele 553 de milioane planificate. La aceasta şi-au dat din plin contribuţia cei 1.800 de inovatori ai uzinei. Astăzi avem în uzină la fiecare al patrulea muncitor un inovator sau raţionalizator.

Tehnica nouă — a spus vorbitorul — intră în uzina noastră cu paşi mari. Dar mai sînt încă locuri de producţie unde organizaţiile de bază n-au dus pînă la capăt acţiunile iniţiate. Aşa, de exemplu, la oţelărie, deşi turnarea de precizie dă rezultate foarte bune, totuşi ea nu a fost extinsă decît la un număr mic de repere. Sezisînd această lipsă, noi am propus înfiinţarea unei unităţi de turnare de precizie, care să producă piesele necesare tuturor întreprinderilor din oraş.

Iniţiativa comuniştilor din uzină de a gospodări cu chibzuială metalul a avut ca urmare concretă economisirea în cursul anului 1959 a unei cantităţi de peste 2.700 tone metal. Nu putem trece însă nepăsători peste faptul că adeseori ceea ce se cîştigă prin truda unor oameni plini de entuziasm se risipeşte prin neglijenţa altora. De pildă, din vina organelor însărcinate cu aprovizionarea din Ministerul Industriei Grele se irosesc în uzina noastră cantităţi însemnate de metal, fie datorită neaprovizionării la timp, fie aprovizionării cu materiale supradimensionate sau de slabă calitate. Credem că este necesar să se înfiinţeze în cadrul ministerului nostru un colectiv care să studieze, pe baze ştiinţifice, cauzele tuturor pierderilor de metal din întreprinderi şi să vegheze la respectarea riguroasă a normelor de consum şi a angajamentelor contractuale.

În continuare, vorbitorul a arătat entuziasmul cu care colectivul uzinei a primit proiectul de Directive. Cei peste 480 muncitori şi tehnicieni care au luat cuvîntul cu acest prilej au analizat cu simţ de răspundere măreţul program de 6 ani, exprimîndu-şi hotărîrea de a realiza în condiţii exemplare planul uzinei şi venind cu propuneri concrete pentru traducerea lui în viaţă.

Constructorii noştri de tractoare — a spus în încheiere vorbitorul — vor lupta cu toate forţele lor pentru înfăptuirea măreţei opere de construire a socialismului în patria noastră.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Necula

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat Congresului de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej oglindeşte succesele istorice dobîndite de poporul nostru şi trasează totodată sarcinile măreţe pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră.

În lumina acestui minunat document, regiunii Bucureşti, care ocupă un loc important în agricultura ţării şi în formarea fondului central al statului de produse agroalimentare, îi revin sarcini de mare răspundere.

În anii care au urmat Congresului al II-lea al partidului, în regiunea noastră sectorul socialist de stat şi cooperatist a crescut de la 10,5 la sută la sfîrşitul anului 1955, la 97,1 la sută la 30 mai a.c. În prezent 99 la sută din numărul familiilor de ţărani muncitori sînt unite în gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole. În două raioane, colectivizarea agriculturii s-a încheiat, iar în alte cinci, procentul de colectivizare este între 70—90 la sută. În aceeaşi direcţie se dezvoltă şi restul raioanelor. Aceste succese sînt rezultatul firesc al politicii juste a partidului nostru, al consecvenţei cu care conducerea partidului aplică în practică atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă. Ele sînt strîns legate de ajutorul permanent şi direct dat de Comitetul Central al partidului organizaţiei noastre regionale, fapt care a făcut posibil ca astăzi să putem raporta Congresului că în regiunea Bucureşti s-a terminat cooperativizarea agriculturii.

De o deosebită importanţă a fost pentru noi indicaţia conducerii partidului ca, în procesul transformării socialiste a agriculturii, să punem accentul pe munca răbdătoare, permanentă, fără grabă, de convingere a ţărănimii muncitoare de a se uni mai întîi în forme simple de cooperare în producţia agricolă. Tocmai aceasta a făcut posibil ca, în cadrul întovărăşirilor, ţărănimea muncitoare să se convingă prin propria ei experienţă de avantajele muncii pe tarlale mari, fără haturi, folosind mijloacele mecanizate puse la dispoziţia ei de S.M.T. Importanţa întovărăşirilor, ca prim pas spre gospodăria colectivă, este dovedită de realizările obţinute anul trecut şi în prima jumătate a acestui an, cînd 808 întovărăşiri din regiunea noastră au trecut la forma superioară de cooperare în producţie.

Acest proces revoluţionar de transformare a satului reflectă creşterea influenţei partidului la sate şi încrederea cu care ţăranii muncitori urmează calea indicată de partid. Subliniind că munca organelor şi organizaţiilor de partid din regiune s-a îmbunătăţit simţitor, vorbitorul a arătat că organizaţiile de partid au reuşit să antreneze un larg activ fără de partid, îndeosebi din rîndul ţăranilor colectivişti, la munca politică pentru colectivizarea agriculturii. Popularizarea rezultatelor obţinute de gospodăriile agricole colective, a veniturilor superioare realizate de colectivişti a constituit şi constituie exemple vii, concrete pentru convingerea ţăranilor muncitori de a se uni în gospodării colective.

În continuare vorbitorul a arătat că organizaţiile de partid au acordat o atenţie deosebită problemelor întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective — dezvoltării multilaterale a producţiei, sporirii avutului obştesc şi a veniturilor colectiviştilor.

Creşterea puterii economice a gospodăriilor colective a fost determinată şi de faptul că partidul şi guvernul le-a acordat şi le acordă importante credite băneşti pentru cumpărări de animale de rasă îndeosebi de vaci şi juninci.

Pentru a arăta şi mai bine ce înseamnă grija permanentă a partidului şi guvernului nostru pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al ţărănimii muncitoare, a spus în continuare vorbitorul, este suficient să redăm pe scurt cîteva exemple din viaţa ţărănimii din regiunea noastră pe timpul stăpînirii burghezo-moşiereşti. Mai bine de 400.000 familii de ţărani erau lipsite complect de pămînt şi atelaje sau aveau doar pînă la 1 ha. Lipsa uneltelor mergea pînă acolo încît un plug — adesea de lemn — revenea la trei familii. În asemenea condiţii nu-i de mirare că judeţele Ialomiţa şi Teleorman deţineau un trist record : cel mai ridicat procent de mortalitate. Un ziar care apărea în Călăraşi, intitulat „Glasul Bărăganului", relata la 15 aprilie 1937 că în comuna Traianu din actualul raion Slobozia, cinci copii ai unui plugar, lihniţi de foame, au ajuns să mănînce lutul de la gura sobei. Şi în privinţa numărului neştiutorilor de carte acest judeţ deţinea recordul. Asemenea fapte au apus pentru totdeauna. Vorbitorul a înfăţişat apoi schimbările mari petrecute în viaţa satelor, nivelul de trai material şi cultural tot mai ridicat al ţărănimii noastre. Ţărănimea muncitoare — a spus în continuare vorbitorul — a primit cu deosebită bucurie măsurile luate de statul nostru pentru lichidarea rămăşiţelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură. Felul în care partidul şi statul nostru au rezolvat problema lichidării chiaburimii ca clasă constituie un exemplu bun de aplicare creatoare a marxism-leninismului la condiţiile ţării noastre. Aceasta a dus în practică la schimbarea revoluţionară a structurii de clasă, a creat posibilitatea dezvoltării şi mai impetuoase a relaţiilor de producţie socialiste la sate.

Îmbunătăţirea permanentă a muncii politice la sate, existenţa unei puternice baze tehnice în S.M.T., rezultatele superioare pe care le obţin gospodăriile agricole colective constituie laolaltă garanţia că în următorii ani se poate termina colectivizarea agriculturii regiunii. Aceasta va crea posibilităţi nelimitate de sporire a producţiei agricole, vegetale şi animale, prin folosirea mai raţională a bazei tehnico-materiale şi a tuturor rezervelor existente în regiunea noastră.

Vorbitorul a arătat că în regiune sînt mari rezerve pentru sporirea producţiei, subliniind că pentru punerea lor în valoare este necesar ca organele şi organizaţiile de partid să asigure folosirea mai bună a maşinilor şi tractoarelor, aplicarea pe scară mai largă a îngrăşămintelor, valorificarea terenurilor „neproductive" şi folosirea lor mai bună.

Pentru a folosi din plin condiţiile de deosebită fertilitate a ogoarelor din regiunea noastră, a spus vorbitorul, avem nevoie de noi soiuri mai productive de porumb hibrid şi de grîu, de plante industriale cu calităţi tehnice superioare. Institutele de cercetări agricole, aşa cum subliniază raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, trebuie să ne ajute în munca de creştere a producţiei agricole, prin crearea acestor soiuri şi experimentarea lor în condiţii diferenţiate de producţie, în unităţile noastre agricole.

Irigarea culturilor este de deosebită importanţă pentru regiunea Bucureşti — a spus în continuare vorbitorul. Cu toate acestea, n-am folosit decît în mică măsură posibilităţile mari pe care le avem. De asemenea este necesar ca Comitetul de Stat al Apelor să încheie mai operativ lucrările de sistematizare a rîurilor în vederea amenajării bazinelor.

Vorbitorul a arătat că în regiune sînt posibilităţi de depăşire a producţiilor medii prevăzute în proiectul de Directive pentru 1965. Experienţa de pînă acum a gospodăriilor agricole de stat fruntaşe dovedeşte că în aceste unităţi sînt, după cum subliniază raportul Comitetului Central, mari posibilităţi de sporire a producţiei la hectar şi de reducere cu mai mult de 30 la sută a preţului de cost la principalele culturi De exemplu, la G.A.S. Dragalina în condiţiile de secetă ale anului trecut s-a obţinut pe 4.000 ha. o producţie medie de 2.268 kg. grîu la un preţ de cost de 446 lei tona. G.A.S. Mînăstirea a obţinut pe 1.326 ha. o producţie medie de 3.240 kg. porumb boabe la ha. Rezultate asemănătoare au obţinut şi alte G.A.S.

În raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a spus în continuare vorbitorul — se pune un accent deosebit pe dezvoltarea multilaterală a agriculturii şi în special pe creşterea animalelor. Regiunea Bucureşti are condiţii naturale favorabile de dezvoltare a şeptelului şi de sporire a producţiei acestuia. În anul 1959 în regiune s-au obţinut unele creşteri la efectivele de animale faţă de anul 1958. Realizările acestea sînt însă nesatisfăcătoare şi socotim aceasta ca o lipsă a comitetului regional de partid.

Vorbitorul a arătat apoi măsurile ce s-au luat în regiune pentru asigurarea bazei furajere prin extinderea suprafeţelor cu porumb de siloz, îmbunătăţirea păşunilor etc.

După ce a arătat o serie de măsuri ce trebuie luate în regiune pentru îmbunătăţirea calităţii efectivelor de animale, vorbitorul s-a referit la unele probleme privind exploatarea raţională a bunurilor piscicole.

În încheierea cuvîntului său vorbitorul a spus :

La dezbaterea proiectului de Directive al celui de-al III-lea Congres al P.M.R. au participat peste 586.000 de oameni ai muncii din regiunea noastră. Din aceştia au luat cuvîntul peste 20.000, care în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. şi au luat angajamente de realizare şi depăşire a sarcinilor de plan, prezentînd totodată aproape 5.000 propuneri din care majoritatea au eficienţă economică şi, împreună cu angajamentele anterioare, vor duce în acest an la realizarea a 100 milioane lei economii peste plan şi a 38 milioane lei beneficii peste plan.

Cuvîntarea tovarăşului C. Dinculescu

Ca om de ştiinţă, ca intelectual care în anii odiosului regim burghezo-moşieresc mi-am văzut patria îngenuncheată şi umilită, nu pot să nu încerc un sentiment de caldă recunoştinţă faţă de partidul nostru, care, prin politica sa înţeleaptă, a asigurat independenţa naţională a ţării, eliberarea poporului din jugul exploatării, a transformat economia ţării într-o economie prosperă, în plin avînt ; sînt mîndru cînd văd cum ştiinţa contribuie la dezvoltarea continuă a economiei socialiste.

După ce a amintit că în anii democraţiei populare a fost creată o bază materială largă necesară desfăşurării activităţii ştiinţifice, a fost reprofilat învăţămîntul superior în vederea satisfacerii cerinţelor crescînde ale economiei, vorbitorul a arătat că proiectul de Directive deschide oamenilor de ştiinţă, inginerilor şi cercetătorilor largi posibilităţi de participare activă la realizarea unor măreţe construcţii industriale şi noi perspective de avînt a cercetărilor ştiinţifice. Subliniind însemnătatea sarcinii cuprinse în raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej de a se asigura o legătură strînsă a procesului de învăţămînt cu cerinţele industriei, agriculturii şi culturii noastre socialiste în plină dezvoltare, vorbitorul a arătat că institutele de învăţămînt superior trebuie să formeze specialişti capabili să îmbine cunoştinţele teoretice multilaterale cu problemele producţiei şi să răspundă cerinţelor complexe ale construcţiei socialiste. Conştiente de rolul ce le revine, cadrele didactice din Institutul Politehnic se străduiesc să pregătească pe viitorii ingineri în legătură nemijlocită cu cerinţele industriei. O deosebită grijă se acordă organizării temeinice a practicii în producţie a studenţilor. Au fost selecţionate cadrele didactice cele mai competente pentru a îndruma permanent practica studenţilor în uzine şi pe şantiere, s-a dus — împreună cu U.T.M. şi Asociaţiile Studenţeşti — o largă muncă de lămurire a studenţilor, iar cadrele didactice, împreună cu studenţii, au participat la rezolvarea unor probleme concrete ale producţiei. Numeroasele scrisori de mulţumire primite de institutul nostru din partea unor uzine unde-şi desfăşoară practica studenţii oglindesc interesul şi seriozitatea cu care aceştia se pregătesc pentru viitoarea lor profesiune.

Dar şi mai puternică este influenţa pozitivă pe care o au studenţii muncitori, care înainte de a veni în institutele tehnice la cursurile de zi au făcut 2-3 ani de muncă direct în producţie. Prin aplicarea Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală, un număr tot mai mare de muncitori care lucrează nemijlocit în producţie îşi complectează pregătirea profesională urmînd cursurile învăţămîntului superior.

Organizarea de sesiuni ştiinţifice comune ale institutelor de învăţămînt superior cu fabricile, uzinele, institutele de cercetări ale Academiei şi departamentelor creează noi posibilităţi pentru o strînsă colaborare pe linia rezolvării unor probleme importante ridicate de nevoile producţiei. O astfel de sesiune a fost organizată zilele trecute de către Facultatea de electronică şi telecomunicaţii a Institutului Politehnic din Bucureşti, împreună cu cinci întreprinderi şi institute de specialitate din Capitală. Rezultatele acestei sesiuni au fost închinate Congresului al III-lea al partidului nostru.

Rămîne ca o sarcină principală a cadrelor didactice şi a Ministerului Învăţămîntului şi Culturii ca, pe baza rezultatelor bune obţinute şi a experienţei cîştigate, să îmbunătăţească legătura procesului didactic cu nevoile producţiei, astfel încît cadrele de ingineri pe care îi pregătim să fie capabile să rezolve problemele complexe pe care le ridică industria înzestrată cu tehnica modernă.

Pe baza sarcinilor trasate de C. C. al P.M.R. cu privire la orientarea activităţii de cercetare ştiinţifică în direcţia rezolvării unor probleme importante ale economiei, s-a întărit colaborarea dintre institutele de învăţămînt superior şi întreprinderile productive. Pentru noi rămîne ca o sarcină de o deosebită însemnătate antrenarea tuturor colectivelor de catedră pe linia colaborării organizate şi nemijlocite cu producţia. Trebuie menţionat în acelaşi timp că sînt şi unele întreprinderi care nu acordă sprijinul necesar introducerii în producţie a unor cercetări valoroase sau care nu încheie contracte cu Institutul Politehnic.

Ridicarea nivelului activităţii de cercetare ştiinţifică cere o mai bună coordonare a cercetărilor desfăşurate în institutele de învăţămînt superior, institutele Academiei şi institutele departamentale. De rezolvarea acestei probleme se leagă şi necesitatea asigurării unei puternice baze materiale. În anumite domenii ar putea fi organizate laboratoare comune ale Academiei, institutelor de învăţămînt superior şi institutelor departamentale pe lîngă catedrele din învăţămîntul superior.

Rezultatele bune obţinute de institutele de învăţămînt superior sînt strîns legate de rolul îndrumător al partidului, de faptul că majoritatea covîrşitoare a cadrelor didactice înţeleg just şi-şi însuşesc politica partidului nostru, activează cu însufleţire pentru transpunerea ei în viaţă.

Din raportul Comitetului Central al partidului se desprind sarcini de mare răspundere pentru cadrele didactice din învăţămîntul superior, pentru toţi oamenii de ştiinţă. În domeniul ştiinţelor tehnice, în sarcina cercetătorilor ştiinţifici din institute stau lucrări în legătură cu valorificarea resurselor materiale energetice — problemă cheie a dezvoltării economiei noastre —, identificarea şi valorificarea zăcămintelor de minereuri, cercetările pentru fabricarea cocsului metalurgic din cărbuni energetici, construirea de instalaţii pentru arderea lignitilor, valorificarea complexă a minereurilor neferoase, îmbogăţirea şi valorificarea minereurilor de fier, modernizarea proceselor tehnologice, extinderea automatizării industriale şi multe altele legate de introducerea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii în producţie.

Ştiinţa şi tehnica se dezvoltă într-un ritm nestăvilit. Mereu apar noi specialităţi, se introduc tot mai perfecţionate procese tehnologice, se cere o pregătire la nivel şi mai înalt a celor ce sînt chemaţi să asigure producţia viitorului.

Cu deosebită mulţumire am ascultat în raportul prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej sarcinile ce revin învăţămîntului superior pentru perioada 1960/1965 în vederea pregătirii cadrelor necesare dezvoltării economiei şi culturii noastre socialiste.

Raportul arată o grijă deosebită pentru lărgirea bazei materiale a învăţămîntului de toate gradele, prin realizarea unor investiţii de două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

În cadrul acestor prevederi am luat cunoştinţă cu mare bucurie că actualul spaţiu de şcolarizare al învăţămîntului superior va fi lărgit prin construcţii noi, printre care Institutul Politehnic din Bucureşti.

Ca om de ştiinţă, ca inginer şi profesor care lucrez de 34 ani în corpul didactic al Institutului Politehnic, ţin să mulţumesc călduros, în numele colectivului acestui institut, Partidului Muncitoresc Romîn şi Comitetului Central, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru deosebita grijă pe care o arată dezvoltării învăţămîntului superior, realizării bazei materiale necesare activităţii şcolare şi de cercetare ştiinţifică. Asigurăm partidul nostru drag că lucrătorii din învăţămîntul superior vor depune toate eforturile spre a contribui la desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră şi la trecerea treptată la construirea comunismului.

Cuvîntarea tovarăşului Mihai Patriciu

În ultimii cinci ani — a arătat tov. Mihai Patriciu — întreprinderile siderurgice şi de construcţii de maşini din regiunea Timişoara au cunoscut, fără excepţie, o mare dezvoltare. Prin alocarea unor însemnate fonduri de investiţii, o seamă de întreprinderi — ca de exemplu Combinatul metalurgic Reşiţa, Uzinele „Oţelul Roşu", uzina „Gheorghi Dimitrov" din Arad, întreprinderea „Tehnometal" Timişoara şi altele — au fost parţial reconstruite sau dezvoltate ; toate întreprinderile au fost înzestrate cu utilaje noi de tehnicitate ridicată. Modernizarea întreprinderilor siderurgice şi mai buna folosire a capacităţilor de producţie au avut ca rezultat depăşirea planului de producţie în 1959 cu 15.150 tone fontă, 45.000 tone oţel şi cu 41.300 tone laminate.

Metalurgiştii noştri au rezolvat în această perioadă un şir de probleme legate de asimilarea unor noi produse. Oţelăriile produc în mod curent oţeluri cu caracteristici superioare necesare fabricării agregatelor moderne. Întreprinderile noastre constructoare de maşini au realizat produse de înaltă tehnicitate cum sînt : turbinele cu aburi de 6 MW, turbosuflantele, diferite tipuri de maşini-unelte, vagoane basculante de mare capacitate.

În continuare, vorbitorul a arătat că marile prefaceri ce au loc în industria ţării noastre, progresul ei continuu despre care s-a vorbit în raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congres se oglindesc şi în dezvoltarea pe care a cunoscut-o în această perioadă Combinatul metalurgic Reşiţa. Pentru acela care n-a văzut uzina şi oraşul în ultimii ani, ar fi greu să recunoască în actualele construcţii industriale moderne, în frumoasele cartiere noi de locuinţe, Reşiţa de odinioară. Aceste transformări se oglindesc şi în viaţa oamenilor care azi se bucură din plin de roadele muncii lor.

În perioada dintre cele două Congrese, datorită politicii ferme a partidului de industrializare socialistă a ţării, oţelăria de la Reşiţa a fost reconstruită şi a devenit o oţelărie modernă. Alături de ea se construiesc două furnale noi de cîte 700 m.c. capacitate, înzestrate cu un înalt grad de automatizare, care în curînd vor înlocui furnalele vechi, mici şi cu tehnicitate redusă ; iar la Mociur, prin construcţia turnătoriilor şi a oţelăriei speciale, s-a creat de fapt o nouă uzină.

Aceeaşi situaţie este caracteristică şi sectorului construcţii de maşini al combinatului, unde pe lîngă reutilarea cu tehnică modernă a tuturor secţiilor este în curs de reconstrucţie fabrica de utilaj greu, iar prin fabrica de motoare Diesel, recent dată în exploatare, combinatul dispune azi de o unitate care, prin construcţia şi utilajul ei, este o expresie a tehnicii contemporane.

Odată cu dezvoltarea şi modernizarea combinatului — a spus vorbitorul — noi am învăţat să folosim mai din plin tehnica cu care sîntem înzestraţi, mărind an de an indicii de utilizare a agregatelor. Furnaliştii reşiţeni, în frunte cu comuniştii, au reuşit să ridice în 1960 indicii de utilizare a furnalelor cu 0,150 tone pe m.c. şi zi calendaristică faţă de 1955 ; indicii de utilizare a cuptoarelor de oţel au crescut în aceeaşi perioadă de aproape două ori.

În acelaşi timp, organizaţiile de partid au îndreptat atenţia oamenilor muncii şi spre reducerea consumurilor specifice. Astfel în 1959, prin mai buna conducere a mersului furnalelor, prin continua scădere a conţinutului de cenuşă al cărbunilor şi îmbunătăţirea calităţii minereurilor, s-a redus consumul specific de cocs cu 22 la sută, adică cu 41.500 tone, faţă de consumul realizat în 1955.

Succese asemănătoare au obţinut în aceeaşi perioadă şi oţelarii care, pentru producerea unei tone de oţel, consumă astăzi mai puţin de 30 kg. metal, cu 52 kg. combustibil şi 6,3 kg. utilaje de turnare, reducînd astfel preţul tonei de oţel cu 113 lei faţă de 1955.

Colectivele secţiilor noastre siderurgice şi de construcţii de maşini au realizat în 1959 — pe baza reducerii consumurilor specifice — economii peste plan la preţul de cost de peste 41,5 milioane lei ; economiile realizate în acest an la preţul de cost în cinstea Congresului partidului se ridică la peste 13.000.000 lei.

Cu prilejul dezbaterii proiectului de Directive a reieşit puternic în evidenţă ataşamentul oamenilor muncii faţă de partid şi hotărîrea lor fermă de a lupta pentru traducerea în viaţă a politicii sale marxist-leniniste de industrializare socialistă a ţării.

Referindu-se la sarcinile de viitor, vorbitorul a arătat că din numeroasele obiective ce stau în faţa Combinatului metalurgic Reşiţa, cele mai importante sînt continuarea reconstrucţiei sectorului siderurgic, precum şi asimilarea unor produse de înaltă tehnicitate ca : motoare Diesel, turbine de aburi şi hidraulice de mare putere şi altele.

În legătură cu reconstrucţia sectorului siderurgic, vorbitorul a propus ca Ministerul Industriei Grele să coordoneze în aşa fel munca de proiectare şi execuţie încît, odată cu terminarea furnalelor de 700 m.c., să fie asigurată apa de răcire a acestora, iar la pornirea celui de-al doilea furnal să funcţioneze ambele benzi ale aglomeratorului ce urmează a fi construit.

Vorbitorul a arătat că, în ce priveşte fabricaţia motoarelor Diesel, metalurgiştii reşiţeni se angajează să producă în anul 1965 cel puţin 100 motoare faţă de 95, cît prevede proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres.

Oamenii muncii din uzinele noastre — a încheiat vorbitorul — se angajează ca, sub conducerea organizaţiilor de partid, să înfăptuiască cu cinste prevederile planului de dezvoltare a economiei naţionale.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea tovarăşului Chivu Stoica

Tovarăşi,

Raportul Comitetului Central prezentat Congresului de către tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej cuprinde o analiză profundă şi multilaterală a activităţii desfăşurate de partid în perioada de la cel de-al II-lea Congres şi pînă în prezent. Pătruns de spiritul marxism-leninismului, raportul scoate în evidenţă, prin însăşi forţa de convingere a faptelor, justeţea liniei politice generale a partidului îndreptată spre construirea orînduirii socialiste — linie care prevede industrializarea socialistă a ţării noastre, dezvoltarea cu precădere a industriei grele şi îndeosebi a industriei constructoare de maşini, transformarea socialistă a agriculturii, desfăşurarea revoluţiei culturale.

Înfăptuirea consecventă a acestei politici a avut drept rezultat crearea bazei economice a socialismului în ţara noastră. Realizarea cu succes a sarcinilor cuprinse în Directivele celui de-al II-lea Congres al partidului a asigurat creşterea puternică a forţelor de producţie, extinderea şi consolidarea relaţiilor de producţie socialiste, dezvoltarea proporţională mereu ascendentă a economiei naţionale şi pe această cale, creşterea simţitoare a nivelului de trai al celor ce muncesc. În prezent, ţara noastră dispune de o puternică bază tehnico-materială care permite dezvoltarea într-un ritm mai înalt a economiei naţionale în anii ce urmează. Aceste victorii de importanţă istorică constituie o dovadă a forţei şi vitalităţii orînduirii de stat democrat-populare, a superiorităţii socialismului faţă de capitalism.

În perioada de la Congresul al II-lea şi pînă în prezent a crescut continuu rolul conducător şi organizator al partidului în construcţia economică, culturală, de stat. Unitatea rîndurilor partidului, coeziunea sa organizatorică şi ideologică sînt mai puternice decît oricînd. S-a întărit controlul de partid asupra activităţii organelor de stat, economice şi obşteşti. S-a îmbunătăţit munca organizaţiilor de partid, a crescut rolul lor în rezolvarea problemelor complexe ale construcţiei socialiste. Politica partidului, bazată pe concepţia marxist-leninistă despre lume, oglindeşte cerinţele legilor obiective ale dezvoltării societăţii şi corespunde intereselor vitale ale poporului. Linia generală justă şi vasta muncă politică, organizatorică şi ideologică desfăşurată de partid au constituit un factor hotărîtor în obţinerea realizărilor poporului nostru. Aceasta confirmă teza marxist-leninistă, potrivit căreia una din trăsăturile fundamentale ale trecerii de la capitalism la socialism o constituie conducerea întregii opere de construire a socialismului de către partidul revoluţionar al clasei muncitoare.

Realizarea măreţelor obiective politico-economice înscrise în proiectul de Directive va duce la dezvoltarea puternică a bazei tehnico-materiale, la creşterea la un nivel şi mai înalt a forţelor de producţie. Poporul nostru, sub conducerea partidului, va păşi într-o nouă etapă, aceea a desăvîrşirii construcţiei socialiste în ţara noastră, care va deschide calea spre construcţia societăţii comuniste. Însufleţirea cu care oamenii muncii au dezbătut proiectul de Directive, îmbogăţirea experienţei organelor de partid şi de stat constituie o mărturie că sarcinile prevăzute vor fi îndeplinite în ritmul şi proporţiile stabilite.

Tovarăşi,

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea, partidul a continuat să promoveze cu fermitate politica de consolidare a regimului democrat-popular, de dezvoltare a democraţiei socialiste şi de întărire a rolului statului în construirea socialismului.

Statul democrat-popular, stat de tip nou, socialist, constituie cea mai democratică formă de guvernare în istoria poporului romîn. La temelia orînduirii noastre stă alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare; întreaga putere aparţine celor ce muncesc de la oraşe şi sate. În aceasta constă profundul democratism al orînduirii noastre de stat, un democratism pentru poporul muncitor, care formează partea covîrşitoare a societăţii.

Experienţa Uniunii Sovietice, a celorlalte ţări socialiste, precum şi a propriei noastre ţări confirmă învăţătura leninistă potrivit căreia, cu cît producţia materială se dezvoltă pe calea socialismului, cu atît devine mai concentrată, determină specializarea continuă şi cooperarea între întreprinderi, impune stabilirea conştientă a proporţiilor, îmbinarea armonioasă a tuturor ramurilor economice. Aceasta face necesară dezvoltarea funcţiei economico-organizatorice a statului democrat-popular în perioada construirii socialismului şi a desăvîrşirii construcţiei socialiste.

În timpul care a trecut de la Congresul al II-lea, sub îndrumarea partidului a crescut competenţa organelor de stat centrale şi locale în conducerea economiei şi culturii socialiste, aparatul de stat şi-a perfecţionat metodele de muncă. S-a îmbogăţit experienţa ministerelor, a comitetelor de stat, a sfaturilor populare, a întreprinderilor şi instituţiilor, a crescut simţul de răspundere şi operativitatea în realizarea sarcinilor, a sporit participarea maselor populare la conducerea treburilor obşteşti, a activităţii economice şi social-culturale.

În aplicarea hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului s-au luat un şir de măsuri pe linie de stat, care au dus la îmbunătăţirea muncii de planificare. A fost redus numărul indicatorilor fixaţi prin planul de stat, o parte însemnată din indicatorii economici fiind trecuţi în competenţa ministerelor, sfaturilor populare şi conducătorilor de întreprinderi. S-au făcut studii temeinice privind dezvoltarea diferitelor ramuri economice, resursele de materii prime şi de materiale. Deosebit de eficace s-au dovedit măsurile stabilite de plenarele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din noiembrie 1958 şi din iulie şi decembrie 1959, privind folosirea rezervelor interne ale economiei naţionale, îmbunătăţirea utilizării şi creşterea eficacităţii investiţiilor.

De mare importanţă pentru perfecţionarea activităţii statului în domeniul planificării economice a fost faptul, relevat în Raport, că în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea, Comitetul Central al partidului a analizat sistematic planurile anuale de dezvoltare economică, aspectele noi rezultate din experienţa concretă a executării planului de stat, dînd îndrumări pentru perfecţionarea continuă, pe parcurs, a proporţiilor dintre diferitele ramuri ale vieţii economice pentru eliminarea neajunsurilor, asigurîndu-se dezvoltarea armonioasă a economiei naţionale în direcţia şi ritmurile stabilite de partid.

Plenara Comitetului Central din decembrie 1959, luînd în consideraţie experienţa căpătată în timpul pregătirii proiectului de Directive a tras concluzia că în stadiul la care a ajuns economia noastră naţională este potrivită crearea unor organisme economice regionale, ca organe ajutătoare ale comitetelor regionale de partid şi ale sfaturilor populare regionale în coordonarea activităţii economice pe plan local.

În perioada desăvîrşirii construcţiei socialiste, apărarea proprietăţii obşteşti asupra mijloacelor de producţie devine tot mai mult o sarcină a organizaţiilor obşteşti, o datorie patriotică a tuturor oamenilor muncii. Trebuie combătute şi pe viitor manifestările de neglijenţă şi nepăsare în gospodărirea avutului obştesc, trebuie respectată cu stricteţe legalitatea populară.

Principiile marxism-leninismului ne arată că formele de organizare şi metodele de activitate ale statului socialist se perfecţionează continuu. Acestea trebuie să corespundă necesităţilor dezvoltării sociale, altfel ele pot frîna progresul ţării. Aplicîndu-se cu consecvenţă principiul centralismului democratic au fost luate măsuri de perfecţionare a formelor de organizare a statului democrat-popular, de îmbunătăţire a metodelor sale de conducere a construcţiei socialiste.

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului s-a îmbunătăţit continuu activitatea sfaturilor populare — organe locale ale puterii de stat şi, totodată, cele mai cuprinzătoare organizaţii obşteşti.

Sfaturile populare constituie o întruchipare vie a profundului democratism care caracterizează orînduirea noastră de stat. În componenţa sfaturilor populare intră în prezent peste 137.000 de deputaţi dintre care aproape 100.000 sînt muncitori şi ţărani muncitori, iar ceilalţi sînt intelectuali şi alţi oameni ai muncii. Peste 17.000 de deputaţi provin din rîndurile minorităţilor naţionale, iar peste 34.000 sînt femei. Sute de mii de cetăţeni sînt antrenaţi la munca sfaturilor populare prin multiplele forme de legătură ale acestora cu masele. Sfaturile populare unesc pe toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, în opera de realizare a politicii partidului de construire a socialismului. Prin activitatea lor ele contribuie la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, la dezvoltarea prieteniei frăţeşti dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, care participă, pe bază de drepturi egale, alături de poporul romîn, la dezvoltarea economică şi culturală a patriei comune, socialiste, în interesul ridicării nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă.

Sfaturile populare au sarcini multilaterale în exercitarea pe plan local a funcţiilor statului democrat-popular. În anii dintre cele două congrese ale partidului, ele s-au întărit din punct de vedere organizatoric şi au strîns mereu legăturile cu masele; au sporit de asemenea atribuţiile sfaturilor populare. Comitetele executive şi secţiile sfaturilor populare şi-au îmbogăţit continuu experienţa, a crescut competenţa lor în conducerea pe plan local a economiei, culturii, gospodăriei comunale etc. S-a îmbunătăţit activitatea comisiilor permanente ale sfaturilor populare şi a comitetelor cetăţeneşti. Tot mai mulţi deputaţi au prezentat dări de seamă în faţa alegătorilor şi au muncit intens pentru atragerea populaţiei la acţiuni patriotice de înfrumuseţare a oraşelor şi satelor, de realizare a unor lucrări de ameliorare în agricultură etc.

Cu cît activitatea de construire a socialismului devine mai complexă, cu atît munca sfaturilor populare trebuie îmbunătăţită, sporindu-se răspunderea lor în aplicarea politicii partidului. În 1957 Marea Adunare Naţională a votat legea de organizare şi funcţionare a sfaturilor populare, prin care a fost consfinţit principiul că sfaturile populare conduc, în unităţile administrativ-teritoriale în care sînt alese, întreaga activitate locală pe tărîm economic, gospodăresc, social-cultural şi administrativ, în conformitate cu legile ţării.

Pe baza acestei legi s-au luat măsuri de lărgire a drepturilor şi atribuţiilor sfaturilor populare. Întreprinderile care deservesc cu prioritate nevoile locale au trecut de la ministere în subordinea sfaturilor populare. A sporit bugetul pe care îl administrează sfaturile populare, precum şi veniturile locale la buget. În prezent sfaturile populare rezolvă cea mai mare parte a problemelor extrem de variate ale conducerii de stat pe plan local. Activitatea sfaturilor populare se desfăşoară pe baza principiului centralismului democratic. În vederea asigurării caracterului unitar, centralizat al conducerii organelor locale ale puterii de stat, s-a stabilit prin lege că sfaturile populare comunale, raionale, ale oraşelor sînt subordonate sfaturilor populare ierarhic superioare, iar sfaturile populare regionale şi ale oraşelor de subordonare republicană — Marii Adunări Naţionale.

Desfăşurînd o intensă muncă de conducere, de organizare, îndrumare şi control statul nostru a demonstrat în mod grăitor capacitatea sa de a rezolva cu succes problemele complexe ale conducerii economiei şi culturii, ale traiului oamenilor muncii. Se adevereşte tot mai mult previzlunea lui Lenin care spunea că aparatul statului socialist chemat să îndeplinească funcţiile economico-organizatorice şi cultural-educative „este menit să crească, să se dezvolte şi să se întărească, cuprinzînd întreaga activitate principală a societăţii organizate".

Tovarăşi,

În procesul desăvîrşirii construcţiei socialiste, cînd activitatea economică şi cultural-educativă ia o extindere tot mai mare, sporesc sarcinile statului nostru. Este necesar să ne ocupăm în continuare de ridicarea nivelului activităţii tuturor organelor de stat centrale şi locale. În prezent în munca unor ministere şi sfaturi populare, dintre care unele au fost pe bună dreptate criticate în raportul Comitetului Central, stăruie încă o serie de lipsuri. Ministerele trebuie să se preocupe mai mult de creşterea eficienţei economice a investiţiilor, de folosirea raţională a capacităţilor de producţie existente, de respectarea strictă a normelor privind consumurile de materiale şi materii prime, de calitatea şi preţul de cost al produselor, de rentabilizarea întreprinderilor. Ministerul Industriei Grele să nu tolereze punerea în fabricaţie a unor maşini şi instalaţii depăşite din punct de vedere tehnic şi cu un randament nesatisfăcător — să îmbunătăţească calitatea oţelurilor, a maşinilor şi utilajelor fabricate de întreprinderile sale.

Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei să acorde atenţia cuvenită dezvoltării producţiei materialelor sintetice chimice esenţiale cum sînt melanina, poliesterii, răşinile sintetice, să înlăture tendinţa de a face concurenţa altor departamente fie prin crearea de întreprinderi producătoare de bunuri de consum din material plastic (confecţii), fie prin aceea de a fabrica unele utilaje care, evident pot fi asigurate în condiţii mai bune de Ministerul Industriei Grele. Institutele de cercetări ştiinţifice pendinte de Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei să fie îndrumate pentru a lichida rămînerea în urmă în privinţa punerii la punct a procedeelor de fabricaţie a produselor chimice necesare economiei naţionale. Aceste institute să ţină pasul cu cuceririle ştiinţei în domeniul chimiei. Departamentul Petrolului să se preocupe de extinderea metodelor noi în prospectarea zăcămintelor de petrol prin folosirea aparatelor moderne; preţul de cost la forajul de explorare trebuie să scadă, iar rezervele de ţiţei puse în evidenţă să crească continuu.

Ministerul Agriculturii să manifeste mai multă preocupare pentru folosirea raţională a suprafeţei agricole a ţării, dezvoltarea sectorului zootehnic, creşterea în proporţiile stabilite de partid a producţiei de porumb pentru siloz, extinderea irigaţiilor şi altele.

Ministerul Industriei Bunurilor de Consum să acorde atenţia cuvenită lărgirii sortimentelor de produse şi asigurării din timp, ţinîndu-se seama de sezon şi de gustul cumpărătorilor, a cantităţilor de mărfuri necesare; să pună în centrul atenţiei ridicarea calităţii produselor şi reducerea continuă a preţului lor de cost.

Ministerul Comerţului să exercite o activitate mai bună de coordonare în ce priveşte activitatea comercială. Faţă de sarcinile mereu crescînde care se pun în domeniul circulaţiei mărfurilor, Ministerul Comerţului să ajute sfaturile populare în dezvoltarea reţelei comerciale, dotarea unităţilor comerciale şi de alimentaţie publică cu cele necesare deservirii exemplare a populaţiei, aprovizionarea raţională a oraşelor şi satelor cu mărfuri, ţinînd seama de specificul local şi de sezon, asigurarea cu zarzavaturi, fructe şi alte produse agro-alimentare a regiunilor care au condiţii pedoclimatice mai puţin avantajoase.

Ministerul Comerţului a realizat multe lucruri bune în desfăşurarea comerţului exterior. A crescut numărul ţărilor cu care Republica Populară Romînă întreţine legături comerciale, s-a lărgit volumul schimbului de mărfuri cu alte ţări. Lucrătorii din Comerţul Exterior trebuie să ţină pasul cu progresul economiei, să se ocupe intens de prospectarea pieţei externe şi de lărgirea sferei comerţului exterior, să-şi ridice mereu calificarea şi priceperea pentru a dezvolta comerţul exterior la nivelul posibilităţilor crescînde de export ale economiei noastre naţionale.

Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor este obligat să aibă mereu în vedere factorii eficienţă şi rentabilitate în organizarea reţelei de transporturi, să urmărească ferm modernizarea mijloacelor de transport.

Ministerul Finanţelor, Banca de Stat a R.P.R., Banca de Investiţii să dea mai multă atenţie organizării unui control mai eficace asupra activităţii economico-financiare a întreprinderilor şi instituţiilor.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii să se preocupe în măsură mai mare de problemele privind conţinutul ştiinţific şi ideologic al învăţămîntului, dezvoltarea ştiinţei, artei, literaturii, cinematografiei, să sprijine mai mult sfaturile populare în organizarea activităţii culturale de masă.

Realizarea marilor sarcini prevăzute în proiectul de Directive pentru dezvoltarea economiei naţionale impune organelor de stat adoptarea unei atitudini intransigente pentru lichidarea tuturor neajunsurilor existente şi pentru îmbunătăţirea continuă a stilului lor de muncă.

Este necesar ca ministerele, departamentele, direcţiile generale, comitetele de stat, să devină mai operative în rezolvarea sarcinilor, să manifeste mai multă iniţiativă şi să dea ajutor concret întreprinderilor şi instituţiilor. Trebuie să se urmărească cu perseverenţă eliminarea oricăror manifestări de formalism şi birocratism în muncă, să se ţină o evidenţă mai bună a lucrărilor, cît mai simplă şi operativă, care să contribuie realmente la îmbunătăţirea muncii. Întărirea ordinei şi disciplinei de stat în toate verigile, determinarea precisă a atribuţiilor şi răspunderilor ce revin diferitelor organe de conducere, îndrumare şi control, grija pentru calificarea superioară a acestora, trebuie să constituie preocuparea permanentă atît a miniştrilor cît şi a tuturor cadrelor de răspundere din organele administraţiei de stat centrale şi locale.

Miniştrii, celelalte cadre din instituţiile centrale de stat au obligaţia de a sprijini efectiv unităţile din subordine în descoperirea şi valorificarea rezervelor interne din întreprinderi, perfecţionarea proceselor tehnologice, asigurarea progresului tehnic, realizarea indicilor de plan în ce priveşte creşterea producţiei şi productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi realizarea de produse de calitate superioară. Pentru aceasta ei trebuie să cunoască bine realitatea din întreprinderi şi şantiere de construcţie, acolo unde cifrele de plan devin realitate, să activeze în cît mai strînsă conlucrare cu sindicatele şi organele de partid, în contact tot mai strîns cu muncitorii, tehnicienii, inginerii, să le cunoască preocupările de producţie, să ţină seama de propunerile şi criticile juste ale celor care lucrează nemijlocit în producţie.

Miniştrii, directorii generali, toţi lucrătorii de răspundere din instituţiile centrale de stat trebuie să păstreze legături strînse cu organele de partid locale, să se informeze de la acestea asupra stării de lucruri din întreprinderile îndrumate de ei, să le împărtăşească constatările lor despre activitatea întreprinderilor şi modul în care înţeleg ei rezolvarea diferitelor probleme ale acestora; să stabilească în comun măsuri pentru ridicarea activităţii economico-financiare a întreprinderilor la un nivel mai înalt.

Este necesar să ne preocupăm în continuare de perfecţionarea relaţiilor dintre ministere şi sfaturi populare, întărind caracterul unitar al activităţii de stat. Trebuie spus că în procesul aplicării legii cu privire la organizarea sfaturilor populare din 1957, prin lărgirea atribuţiilor organelor locale ale puterii de stat şi descongestionarea ministerelor, s-au manifestat unele tendinţe dăunătoare, care au fost criticate ferm de către partid, luîndu-se măsuri de îndreptare.

Ministerele trebuie să orienteze profilarea şi dezvoltarea industriei locale în concordanţă cu industria republicană; să ajute comitetele executive în rezolvarea problemelor importante privind amplasarea unităţilor, organizarea procesului tehnologic, controlul tehnic al calităţii produselor, astfel încît industria locală să poată valorifica din plin resursele de care dispune şi să dea produse conform cu cerinţele populaţiei, ieftine şi de calitate bună.

Atenţia şi ajutorul ministerelor trebuie să se îndrepte şi în direcţia rezolvării în bune condiţiuni a unor asemenea sarcini importante ca proiectarea şi construirea de locuinţe, sistematizarea oraşelor, dezvoltarea bazei de materiale de construcţie, organizarea atelierelor locale şi a unităţilor de deservire a populaţiei, organizarea şi dezvoltarea reţelei comerciale şi înzestrarea ei cu utilaj modern, folosirea tuturor mijloacelor locale pentru deservirea populaţiei, asistenţa sanitară a populaţiei şi conţinutul muncii culturale şi al învăţămîntului public.

Respectarea centralismului democratic, legătura cu masele, alegerea justă a cadrelor, întărirea prin toate mijloacele a disciplinei de stat, controlul îndeplinirii hotărîrilor, analizarea colectivă în spirit critic şi autocritic a muncii, aprecierea justă, obiectivă a metodelor folosite şi a rezultatelor obţinute sînt principalele căi prin care se asigură desfăşurarea unei munci rodnice în aparatul de stat.

Dezvoltarea continuă a democraţiei socialiste, înmulţirea formelor şi metodelor prin care masele muncitoare participă la viaţa de stat şi obştească constituie o caracteristică a dezvoltării viitoare a statului nostru. Pe măsură ce societatea noastră înaintează pe calea socialismului capătă un rol tot mai mare opinia publică socialistă în combaterea manifestărilor de încălcare a regulilor de conviefuire socialistă, a legalităţii populare. În prezent s-a ajuns la situaţia că organizaţiile obşteşti, masele largi a căror conştiinţă socialistă este în creştere pot să contribuie mai mult la educarea cetăţenilor care mai păstrează încă înclinaţii antisociale. Trebuie ca organele de stat să se sprijine efectiv pe munca educativă dusă de organizaţiile obşteşti.

Este necesară perfecţionarea în continuare a formelor şi metodelor de atragere a maselor muncitoare la conducerea treburilor de stat şi economice. Multe lucruri vor putea înfăptui organele locale ale puterii de stat dacă se vor sprijini pe ajutorul organizaţiilor obşteşti în antrenarea populaţiei la acţiuni patriotice pentru înfrumuseţarea oraşelor şi satelor, realizarea de lucrări de ameliorare în agricultură, grăbirea construcţiilor de locuinţe şi întreţinerea fondului locativ, şi altele.

Experienţa de pînă acum arată ce eficacitate mare are desfăşurarea controlului obştesc asupra diverselor ramuri de activitate economico-sociale. Participarea organizaţiilor de masă la înfăptuirea controlului obştesc va duce la o îmbunătăţire însemnată a funcţionării reţelei comerciale şi de deservire a populaţiei, cît şi a policlinicilor, spitalelor şi celorlalte instituţii ce se ocupă cu îngrijirea sănătăţii poporului. Aceasta este o expresie a dezvoltării democratismului nostru socialist.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare din ţara noastră şi-a dovedit pe deplin capacitatea de a atrage după sine masele de oameni ai muncii, de a le uni eforturile în lupta pentru socialism.

Clasa muncitoare a stat în fruntea tuturor acţiunilor iniţiate de partid, şi-a îndeplinit cu cinste rolul său de clasă conducătoare în societate. Creşterea în viitorii ani a numărului clasei noastre muncitoare va întări şi mai mult baza socială muncitorească a regimului nostru democrat-popular.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniază că un factor determinant pentru întărirea puterii muncitoreşti-ţărăneşti, pentru reuşita operei de construire a socialismului este conducerea de către partid. „De aceea trebuie să muncim perseverent pentru întărirea continuă a rolului conducător al partidului, al fiecărei organizaţii de partid în domeniul său de activitate, pentru îmbunătăţirea neîntreruptă a metodelor conducerii de către partid a economiei şi culturii, a organizaţiilor de masă, în toate sectoarele construcţiei socialiste".

Lucrătorii din aparatul de stat sînt educaţi de partid în spiritul marxism-leninismului, al patriotismului şi dragostei fierbinţi faţă de poporul muncitor, al creşterii răspunderii faţă de interesele oamenilor muncii, al îndeplinirii conştiincioase a sarcinilor ce li se dau şi al respectării disciplinei de stat, al folosirii metodelor leniniste de muncă, al întăririi legăturilor cu masele largi ale celor ce muncesc.

Întărirea şi perfecţionarea muncii de partid în rîndurile lucrătorilor aparatului de stat constituie o sarcină permanentă. Organizaţiile de partid au datoria să desfăşoare o susţinută muncă de educare a acestor lucrători în spiritul marxism-leninismului, să cultive respectul şi grija faţă de nevoile oamenilor muncii, devotamentul nemărginit pentru cauza socialismului, sentimentul răspunderii pentru îndeplinirea întocmai şi la timp a hotărîrilor de partid şi de stat. Ele trebuie să dezvolte în rîndurile aparatului de stat spiritul de vigilenţă revoluţionară, intransigenţa faţă de lipsuri, iniţiativa şi perseverenţa în munca de organizare şi mobilizare a activităţii creatoare a maselor populare.

Tovarăşi,

Succesele obţinute în construirea socialismului şi perspectivele ce se deschid în faţa ţării noastre constituie o strălucită demonstraţie a ceea ce poate înfăptui un popor liber, care îşi desfăşoară nestînjenit întreaga sa forţă creatoare, pusă în slujba înfloririi patriei şi a creşterii nivelului de trai al celor ce muncesc.

Prin hotărîrile pe care este chemat să le ia, Congresul nostru se înscrie ca un eveniment istoric în viaţa partidului şi a întregului popor muncitor. Raportul Comitetului Central prezentat în faţa Congresului cuprinde un măreţ program de luptă pentru un nou şi puternic avînt al economiei şi culturii socialiste. El se caracterizează prin fidelitatea nestrămutată faţă de învăţătura marxist-leninistă, prin cunoaşterea profundă a realităţilor din ţara noastră, prin aplicarea legilor obiective ale dezvoltării societăţii socialiste, corespunzător etapei în care ne găsim.

Raportul reflectă consecvenţa cu care partidul nostru a organizat şi condus munca de înfăptuire a hotărîrilor celui de-al II-lea Congres; el trasează linia politică generală pentru etapa următoare, constituind un îndreptar sigur pentru activitatea organelor de partid, de stat şi obşteşti.

Înfăptuirea sarcinilor înscrise în proiectul de Directive pentru dezvoltarea economiei naţionale pe anii 1960—1965 va însemna parcurgerea etapei de desăvîrşire a construcţiei socialiste în patria noastră, va constitui contribuţia poporului nostru la întărirea economică a sistemului socialist mondial.

Dezvoltarea multilaterală a economiei noastre naţionale este o expresie a politicii de pace pe care o promovează Republica Populară Romînă. Ca factor activ în cadrul lagărului socialist, pe tărîmul politicii externe statul nostru militează pentru triumful principiului coexistenţei paşnice, pentru dezarmare generală şi totală, pentru dezvoltarea colaborării între popoare indiferent de orînduirea lor socială.

Îmi exprim convingerea că eroica noastră clasă muncitoare, ţărănimea muncitoare, intelectualitatea înaintată, strînse unite în jurul partidului şi sub conducerea lui încercată vor munci cu abnegaţie pentru realizarea măreţului program de dezvoltare economică şi culturală a patriei noastre scumpe, Republica Populară Romînă.

Cuvîntarea tovarăşului Ştefan Matei

Am ascultat cu atenţie şi multă bucurie raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a înfăţişat tabloul marilor prefaceri economice, sociale şi politice obţinute de oamenii muncii din ţara noastră în frunte cu eroica clasă muncitoare sub conducerea înţeleaptă a gloriosului nostru partid. Pe baza acestor realizări, în raport ni s-a prezentat grandioasa perspectivă ce se deschide spre desăvîrşirea construirii socialismului în ţara noastră. Vorbitorul a arătat că, în politica de industrializare socialistă, partidul a acordat o atenţie deosebită dezvoltării regiunilor înapoiate din punct de vedere economic.

Regiunea Piteşti — a spus el — cunoscută în trecut ca una din regiunile înapoiate din punct de vedere economic, social, cultural, lipsită aproape complect de industrie şi cu o agricultură aproape primitivă, a cunoscut o dezvoltare susţinută în anii regimului de democraţie populară, înregistrînd faţă de 1938 o creştere a producţiei globale a industriei de 15,7 ori.

Au fost create — a spus el — ramuri noi ale industriei în regiunea Piteşti: industria petrolieră şi industria constructoare de maşini, aflate în plină dezvoltare. Uzinele de produse sodice Govora — întreprindere importantă a industriei noastre chimice — constituie o mîndrie pentru oamenii muncii din regiunea noastră. S-a dezvoltat mult industria forestieră, carboniferă, industria uşoară şi alimentară. Numărul muncitorilor care lucrează în industria regiunii noastre a crescut, faţă de 1950, cu peste 50 mii.

Vorbitorul a arătat că au fost obţinute succese şi în dezvoltarea agriculturii regiunii Piteşti. El s-a oprit în cuvîntul său în special asupra problemei creşterii producţiei de cereale.

Producţia globală de cereale — a spus el — a crescut în regiunea Piteşti în anul 1959 cu 24 la sută faţă de 1955, realizîndu-se în ultimii 4 ani un ritm mediu anual de creştere de 4,5 la sută. Aceasta se datoreşte în primul rînd creşterii producţiei medii la hectar.

Factorul hotărîtor care a determinat creşterea producţiei de cereale l-a constituit dezvoltarea şi întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist din agricultură.

Un rol important în creşterea producţiei de cereale l-au avut înzestrarea agriculturii din regiunea noastră cu un număr însemnat de tractoare şi maşini agricole, folosirea pe scară largă a seminţelor selecţionate, însămînţarea unor suprafeţe mari de porumb dublu hibrid şi aportul însemnat adus de cadrele tehnice care lucrează în producţia agricolă.

Apreciind că rezultatele pozitive obţinute în creşterea producţiei de cereale se datoresc îndrumării mai concrete şi competente a unităţilor socialiste din agricultură de către organele şi organizaţiile de partid, vorbitorul a arătat că rezultatele ar fi fost şi mai bune dacă comitetul regional de partid ar fi dat o atenţie mai mare întăririi economice şi organizatorice a unităţilor socialiste din agricultură şi lărgirii sectorului socialist, în primul rînd în raioanele cerealiere.

Vorbitorul a subliniat apoi că şi în regiunea Piteşti, sînt toate condiţiile pentru ca în următorii ani să se termine colectivizarea agriculturii şi pentru ca toate gospodăriile colective să se ridice la nivelul celor fruntaşe.

Analizînd prevederile proiectului de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., comitetul regional de partid a stabilit, printre altele, extinderea cu precădere a culturii porumbului pentru boabe, şi în special a porumbului dublu hibrid, în raioanele din sudul şi centrul regiunii. Paralel cu mărirea suprafeţei pentru porumbul boabe — a spus el — vom acorda o atenţie deosebită extinderii culturii porumbului siloz, care va trebui să devină în regiunea noastră, cu un pronunţat caracter zootehnic, baza furajării animalelor.

Vom ajunge să cultivăm pe întreaga suprafaţă repartizată pentru cultura porumbului numai soiuri de porumb dublu şi simplu hibrid autohton.

În vederea extinderii mecanizării lucrărilor agricole la nivelul sarcinilor prevăzute în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., paralel cu creşterea numărului de tractoare de aproape 3,4 ori pînă în 1965, o atenţie deosebită vom acorda ridicării indicelui de utilizare a tractoarelor şi maşinilor agricole.

Pe lîngă folosirea îngrăşămintelor organice şi chimice, pentru fertilizarea solurilor podzolice din regiunea noastră, prezintă mare importanţă aplicarea amendamentelor cu substanţe calcaroase. În această direcţie comitetul regional de partid, avînd în vedere resursele importante de calcar de care dispune regiunea, s-a orientat spre folosirea pe scară largă în refacerea solului atît a rezidurilor producţiei uzinei de sodă Govora, cît şi spre organizarea producţiei de var la preţuri scăzute.

Considerăm că prin măsurile pe care le vom lua se va putea obţine în regiunea noastră, în 1965, o producţie totală de grîu şi porumb de cca. 900.000 tone, ceea ce reprezintă o creştere de 400.000 tone faţă de anul 1959. În felul acesta vom putea ajunge la nivelul producţiei medii pe ţară prevăzut în raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Comitetul regional de partid asigură Congresul că, în anul 1961, întreaga contribuţie a regiunii Piteşti la fondul central al statului va fi asigurată din sectorul socialist al agriculturii.

Vorbitorul a arătat apoi că în anii trecuţi Ministerul Agriculturii a indicat pentru cultura pe suprafeţe mari — fără un studiu prealabil — soiuri şi linii de porumb dublu hibrid ce nu corespundeau condiţiilor de climă şi sol din regiunea Piteşti şi care dădeau producţii mai mici decît soiurile comune locale. El a cerut ca Ministerul Agriculturii să rezolve mai repede problema găsirii unor mijloace eficace şi ieftine pentru combaterea dăunătorilor şi în special a viermelui-sîrmă.

Vorbitorul s-a ocupat apoi de problemele refacerii şi dezvoltării patrimoniului pomicol din regiunea Piteşti. Comitetul regional de partid — a spus el — apreciază că sarcinile în domeniul dezvoltării pomiculturii pot fi realizate în regiunea noastră înainte de termen. Pînă în 1965, suprafaţa pomicolă a regiunii va creşte de la 38.000 ha. la 70.300, structura pomiculturii se va îmbunătăţi prin creşterea ponderei soiurilor valoroase, iar producţia globală de fructe a regiunii va creşte cu 80.000 tone. În 1975 producţia de fructe va fi cu 530.000 tone mai mare ca în 1959. Arătînd ce măsuri vor fi luate pentru mai buna valorificare a producţiei de fructe, vorbitorul a propus ca Ministerul Comerţului să organizeze o desfacere mai judicioasă a fructelor din regiunile producătoare spre regiunile deficitare în fructe.

La dezbaterea proiectului de Directive — a spus vorbitorul — în regiunea Piteşti au participat peste 210.000 oameni ai muncii şi au făcut peste 2500 propuneri, privind realizarea sarcinilor ce ne revin din prevederile planului de dezvoltare a economiei naţionale pe următorii 6 ani. Aceasta este o nouă dovadă a încrederii nemărginite ce o poartă oamenii muncii din regiunea noastră faţă de politica înţeleaptă a partidului şi hotărîrea lor de a lupta pentru aplicarea în viaţă a acestei politici.

În încheiere, vorbitorul a spus: Asigurăm Congresul că organizaţia regională de partid şi oamenii muncii din regiunea Piteşti vor lupta cu toată fermitatea pentru aplicarea întocmai a hotărîrilor Congresului partidului nostru, pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea de salut a tovarăşului N. S. Hruşciov

Dragi tovarăşi, prieteni,

Noi, comuniştii, asistăm de fiecare dată cu mare emoţie la congresele partidelor marxist-leniniste frăţeşti. Fiecare congres este un eveniment important nu numai în viaţa unuia sau altuia dintre partidele comuniste, ci şi pentru întreaga mişcare comunistă internaţională. La noi s-a stabilit o tradiţie bună — la aceste congrese se întîlnesc reprezentanţii partidelor frăţeşti din diferite ţări. Sînt fericit că mi s-a încredinţat sarcina ca, din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din partea întregului nostru partid, a întregului popor sovietic, să vă transmit vouă şi prin voi, comuniştilor, tuturor muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor din Republica Populară Romînă, un fierbinte salut frăţesc şi cele mai bune urări de succes lucrărilor Congresului dv! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice mulţumeşte din inimă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn pentru invitaţia de a lua parte la lucrările Congresului vostru şi pentru posibilitatea acordată delegaţiei noastre de a lua cuvîntul de la această înaltă tribună.

Fidelitatea faţă de marxism-leninism, izvorul victoriilor Partidului Muncitoresc Romîn

Am ascultat cu mult interes raportul profund şi interesant al prietenului nostru foarte apropiat, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. În acest raport au fost înfăţişate sub toate aspectele remarcabilele victorii obţinute de poporul romîn sub conducerea încercatului său conducător — Partidul Muncitoresc Romîn, au fost puse în lumină măreţele perspective ale luptei pentru triumful socialismului în ţara dv. Cît priveşte datele prezentate în raportul tovarăşului Gheorghiu-Dej, ele sînt cu adevărat feerice, dacă avem în vedere scurtul interval de timp în care poporul romîn a obţinut rezultate atît de remarcabile în lupta pentru construirea socialismului în ţara sa. (Aplauze).

Tovarăşul Gheorghiu-Dej a subliniat că obiectivul principal al planului de 6 ani este dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, desăvîrşirea procesului de făurire a relaţiilor socialiste în întreaga economie naţională în vederea desăvîrşirii construirii socialismului în ţara voastră. În proiectul de Directive pe care-l examinează Congresul vostru, se prevede sporirea producţiei industriale în 1965 de cca. 2,1 ori în comparaţie cu anul 1959 şi sporirea producţiei agricole globale în aceeaşi perioadă cu 70—80 la sută. Acestea sînt perspective minunate, dragi tovarăşi, şi noi nu ne îndoim de faptul că Partidul Muncitoresc Romîn, întregul popor romîn vor face totul pentru a îndeplini cu succes acest plan grandios.

Planul vostru de perspectivă, cifrele planului de 6 ani, sînt o simfonie. În cadrul orchestrei socialiste comune a luptei pentru construirea socialismului, poporul romîn la în ţara sa o notă atît de înaltă încît ea este la unison cu puternica orchestră simfonică a ţărilor socialiste, în lupta lor pentru construirea socialismului, pentru victoria comunismului. **(Aplauze puternice).**

Dezvoltarea atît de rapidă a economiei naţionale a Romîniei socialiste, creşterea bunăstării materiale şi a culturii poporului romîn vor demonstra încă odată în mod strălucit de ce fapte mari este capabil poporul care a luat puterea în mîinile sale, poporul care munceşte, creează valori materiale şi culturale nu pentru un mănunchi de exploatatori, ci pentru sine, pentru întreaga societate socialistă a oamenilor muncii.

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, să urez Partidului Muncitoresc Romîn, clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare, intelectualităţii din Republica Populară Romînă succese în îndeplinirea planului vostru de şase ani, care va fi o etapă hotărîtoare a măreţului program de desăvîrşire a construirii socialismului în Romînia frăţească. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Îndeplinirea planului de şase ani va fi totodată contribuţia voastră importantă la cauza comună a ţărilor socialiste în realizarea marelui ţel al omenirii — victoria comunismului.

Ne bucură succesele voastre în dezvoltarea agriculturii, în opera de reconstrucţie socialistă a satului. Este într-adevăr o realizare foarte mare, dragi prieteni, faptul că sectorul socialist din agricultura Romîniei cuprinde în prezent peste 81 la sută din întregul număr de gospodării ţărăneşti şi din suprafaţa arabilă.

Viaţa arată convingător că dacă ţăranii duc o gospodărie individuală, fiecare pe petecul său de pămînt, masele ţărăneşti nu pot scăpa de sărăcie. Numai atunci cînd sînt unite în colective, muncesc în comun, ele pot să aplice pe scară largă tehnica maşinilor, care uşurează munca grea a ţăranului, pot obţine recolte îmbelşugate, pot să ducă o viaţă civilizată şi înstărită, să profite de toate realizările ştiinţei contemporane, ale agrotehnicii.

Dar ideologia de proprietar privat, care s-a înrădăcinat adînc în conştiinţa maselor ţărăneşti, face ca ele să-şi dea cu greu seama de avantajele gospodăriei colective. Şi Partidul Muncitoresc Romîn înfăptuieşte o operă măreaţă, organizîndu-i pe ţărani, explicîndu-le pe bază de exemple şi fapte concrete, tot ce le aduce modul socialist de gospodărire.

Noi, comuniştii din Uniunea Sovietică, toate popoarele ţării noastre, încercăm un sentiment de mîndrie şi bucurie, aflînd de minunatele succese ale partidului marxist-leninist frăţesc, ale întregului popor romîn. Noi împărtăşim concluziile Comitetului Central al partidului vostru că izvorul tuturor victoriilor în lupta pentru socialism este fidelitatea faţă de măreaţa învăţătură a marxism-leninismului, coeziunea şi unitatea dintre partid şi popor, traducerea consecventă în viaţă a principiului internaţionalismului proletar, întărirea necontenită a puternicului lagăr socialist, a prieteniei frăţeşti dintre toate ţările socialiste. **(Aplauze puternice).**

Importantele succese obţinute de partid şi popor în dezvoltarea economiei şi culturii socialiste, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii, în înfăptuirea politicii interne şi externe au fost posibile datorită conducerii clarvăzătoare şi pricepute a Comitetului Central al partidului vostru în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, fiu credincios al poporului romîn, militant eminent al mişcării comuniste internaţionale. **(Aplauze furtunoase, urale; asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung).**

Congresul vostru se desfăşoară în condiţiile cînd în Romînia relaţiile de producţie socialiste s-au întărit şi s-au extins în toate ramurile economiei naţionale. Muncitorii, ţăranii şi intelectualii din ţara voastră au arătat în mod cît se poate de evident ce avantaje uriaşe obţine un popor care a păşit pe drumul construirii socialismului.

Numai cu un deceniu şi jumătate în urmă Romînia era una din ţările cele mai înapoiate din Europa, o ţară prin excelenţă agrară, care nu era în stare să producă nici cele mai simple maşini agricole. Ţară a petrolului, ea nu producea utilaj pentru această ramură de importanţă vitală a economiei ei naţionale. Bogăţiile naţionale ale Romîniei erau jefuite de puterile imperialiste care o priveau ca o anexă agrară şi de materii prime. Această situaţie satisfăcea, se vede, pe deplin şi vîrfurile conducătoare ale Romîniei burghezo-moşiereşti, care nici nu se gîndeau la dezvoltarea forţelor de producţie ale ţării. Ideologii burgheziei romîne au inventat chiar o teorie specială potrivit căreia Romînia ar fi o ţară „eminamente agricolă"; ei se împăcau cu înapoierea economică a ţării şi ridicau interesele lor înguste, egoiste la rangul unei politici de stat. Dar aceasta era o politică antinaţională, antipopulară, o politică de capitulare în faţa puterilor imperialiste. Monarhia şi anturajul ei, partidele burgheze şi partidele social-trădătoare au dus ţara la catastrofă naţională, au tîrît-o în aventuri militare de partea Germaniei fasciste.

Clasa muncitoare din Romînia, avangarda sa de luptă — comuniştii romîni, însufleţiţi de măreţele victorii ale Uniunii Sovietice în lupta eroică dusă împotriva fascismului hitlerist şi a acoliţilor lui, şi-au cucerit libertatea şi independenţa. Ei au unit forţele poporului în lupta împotriva reacţiunii şi, cu ajutorul frăţesc al Ţării socialismului victorios, au instaurat puterea oamenilor muncii.

Luînd puterea în mîinile sale, poporul a salvat Romînia de la o catastrofă naţională, a deschis o nouă pagină în istoria ei, a îndreptat patria sa pe calea justă a construirii socialismului.

În prezent, Republica Populară Romînă face parte din puternicul lagăr socialist şi aduce o contribuţie importantă la lupta comună pentru marea cauză a păcii şi socialismului, pentru triumful ideilor marxist-leniniste. Sub conducerea Partidului lor Muncitoresc, oamenii muncii din Romînia au demonstrat într-o perioadă istorică scurtă posibilitatea dezvoltării rapide şi multilaterale a economiei naţionale şi a culturii. Alta a devenit Romînia, alta a devenit viaţa oamenilor muncii, idealuri înalte şi luminoase înaripează oamenii ce construiesc socialismul! **(Aplauze).**

În ceea ce priveşte ritmul de creştere a industriei, Republica Populară Romînă a lăsat în urmă unele ţări capitaliste dezvoltate din Europa. Nu de mult încă Romînia importa 95% din maşinile şi utilajul necesar, iar acum ea însăşi ajută ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic să-şi creeze o industrie proprie. Specialiştii-petrolişti romîni ajută India şi Afganistanul să-şi creeze o industrie a petrolului. Şi acest ajutor dă rezultate bune. În cursul călătoriei noastre recente prin ţările Asiei de sud-est ni s-a vorbit despre aprecierea înaltă pe care o dau popoarele din aceste ţări maiştrilor „aurului negru" din Romînia. Şi, vă rog s-o credeţi, noi am încercat un sentiment de bucurie şi mîndrie aflînd de această înaltă apreciere.

Realizările oamenilor muncii din Romînia devin şi mai evidente şi mai frapante, dacă comparăm dezvoltarea Romîniei socialiste cu ţările capitaliste balcanice, de pildă, cu Turcia sau Grecia. Or, după cum se ştie, totul se cunoaşte prin comparare. Economia Turciei şi Greciei, în comparaţie cu perioada dinainte de război, s-a schimbat foarte puţin. Aceste ţări au rămas în fond aşa cum au fost, ţări slab dezvoltate din punct de vedere industrial, dependente de marile puteri imperialiste.

Ponderea producţiei industriale şi a construcţiilor în venitul naţional al Greciei nu depăşeşte 32%, iar industria grea lipseşte aproape cu desăvîrşire. În Romînia, însă, industria, inclusiv construcţiile, dă în prezent peste 60% din întregul venit naţional al ţării, iar ponderea producţiei industriei grele în volumul total al producţiei industriale este de circa 60 la sută.

Atît în ceea ce priveşte dezvoltarea economiei în ansamblul ei, cît şi în ceea ce priveşte diferitele ramuri, Romînia depăşeşte cu mult Grecia şi Turcia sub raportul creşterii producţiei. Pînă şi ziarul burghez grecesc „To Vima" a fost nevoit să recunoască că „protectorii" americani nu permit Greciei să-şi creeze o industrie proprie, întrucît vor s-o menţină ca o ţară agrară. „Vecinii noştri balcanici — scria acest ziar — şi-au creat de mult o industrie grea şi au întrecut Grecia cu 10 ani, în timp ce înainte de război erau în urma ei". Ziarul grec a trecut cu jenă sub tăcere despre ce vecini este vorba; probabil că redactorilor acestui ziar le vine greu să pronunţe cuvintele „lumea socialistă". **(Animaţie în sală).** Ei bine, noi îi vom ajuta bucuros! **(Aplauze).**

Este greu de supraapreciat însemnătatea ritmului ridicat de dezvoltare a economiei Romîniei. Ieri încă o ţară înapoiată, dependentă din punct de vedere economic, o ţară în care stăpîneau moşierii şi monopolurile străine, ea merge astăzi înainte impetuos. Nu este departe timpul cînd Romînia populară va sta în rîndul ţărilor socialiste dezvoltate din punct de vedere industrial. Iar noi, oamenii sovietici, la fel ca şi prietenii noştri din toate ţările socialiste, salutăm din toată inima aceste succese ale fraţilor romîni. **(Aplauze puternice).**

Aceasta este legitatea obiectivă care acţionează în sistemul mondial socialist. Datorită prieteniei de nezdruncinat şi într-ajutorării frăţeşti are loc o dezvoltare economică şi politică accelerată a ţărilor socialiste care merg spre ţelul comun — construirea comunismului. Această legitate se manifestă în dezvoltarea tuturor statelor de democraţie populară, inclusiv a vecinilor Romîniei. Toată lumea îşi mai aminteşte de vremurile cînd marile puteri imperialiste tratau cu dispreţ Bulgaria, Romînia şi Albania din trecut, considerîndu-le drept ţări de mîna a zecea în Europa, îşi băteau joc de slăbiciunea lor economică şi înapoierea lor culturală. Acum, însă, vremurile s-au schimbat, s-a schimbat şi cîntecul!

După instaurarea puterii populare, oamenii muncii din ţările de democraţie populară din răsăritul Europei îşi făuresc cu succes orînduirea socială cea mai înaintată — socialismul. În domeniul politic şi social ţările Europei occidentale au şi ajuns la periferia istoriei. Deocamdată ele se fălesc încă cu nivelul lor înalt de dezvoltare economică. Dar şi în această privinţă ţările socialiste au ajuns din urmă multe ţări din Europa occidentală din rîndul celor care se considerau înaintate. Ritmul de dezvoltare al ţărilor socialiste este atît de înalt, încît ele încep în mod serios să ajungă din urmă ţări capitaliste importante cum sînt Franţa şi Italia. Cred că nu va mai trebui să aşteptăm mult pînă cînd şi sub raportul economic ţările capitaliste vor ajunge la periferie. Într-un cuvînt, perspectivele nu sînt surîzătoare pentru capitalism.

Acesta este un lucru minunat, tovarăşi! Căci succesele economice ale socialismului au o însemnătate hotărîtoare atît pentru ţările socialiste cît şi pentru dezvoltarea întregii situaţii internaţionale. Aceste succese întăresc puterea statelor noastre, ne permit să ridicăm necontenit bunăstarea poporului, să îndeplinim mai repede sarcina principală — sarcina construirii societăţii comuniste. **(Aplauze puternice).**

Mai există o latură politică foarte importantă a dezvoltării economiei socialismului mondial. Cu fiecare nou succes economic al ţărilor noastre creşte prestigiul socialismului, sporeşte forţa lui de atracţie pentru popoarele din întreaga lume. Încă în primii ani ai puterii sovietice, cînd Uniunea Sovietică era unica ţară socialistă, Vladimir Ilici Lenin vorbea de însemnătatea pe care o au succesele economice pentru cauza socialismului, subliniind că principala influenţă pe arena internaţională noi o exercităm prin politica noastră economică.

Dacă în primii ani ai existenţei puterii sovietice succesele noastre economice au fost importante, astăzi, cînd socialismul a depăşit cadrul unei singure ţări, cînd există două sisteme mondiale care se întrec între ele, însemnătatea lor a crescut imens. Viaţa însăşi ne convinge în fiecare zi de faptul că, cu cît sînt mai mari realizările lumii socialiste în construcţia economică, în ridicarea bunăstării poporului, în dezvoltarea culturii, cu atît mai rapid este mersul nostru în comun înainte, cu atît mai puternică este influenţa ideilor comunismului asupra maselor largi populare! **(Aplauze puternice).**

Sistemul capitalist este pe ducă. Îl rod contradicţii ireductibile, troznesc şi se prăbuşesc temeliile lumii vechi, se spulberă iluziile în privinţa caracterului de neclintit al sistemului capitalist. Baba geme, oftează, se ţărăşte, nimic nu-i mai e pe plac. **(Animaţie în sală).** După cum se spune în popor: „Babei îi e frig şi după cuptor". **(Risete, aplauze).** Experienţa amară a vieţii îi convinge tot mai mult pe oamenii simpli din ţările imperialiste că sistemul capitalist, nu numai că nu le poate oferi o viaţă liberă şi fericită, dar pune în primejdie însăşi existenţa unor ţări şi popoare întregi.

Iată de ce oamenii muncii din ţările capitaliste îşi îndreaptă tot mai des privirile spre ţările socialismului. Se apropie ceasul istoric, cînd popoarele din lumea întreagă, pe deplin conştiente de faptul că sistemul capitalismului este condamnat la pieire şi convinse de superioritatea noii orînduiri sociale, vor alege această orînduire, pentru că ea reprezintă calea cea mai potrivită, singura cale raţională şi fericită de dezvoltare a omenirii. Fireşte, cucerirea puterii de către oamenii muncii se va înfăptui în fiecare ţară, ţinîndu-se seama de condiţiile reale, de raportul concret al forţelor de clasă, de tradiţiile revoluţionare ale proletariatului internaţional. Nu e nevoie, desigur, să ghicim în ce fel şi cînd se va înfăptui aceasta într-o ţară sau alta. Sîntem convinşi că aceasta se va întîmpla în mod inevitabil, indiferent dacă domnii imperialişti şi lacheii lor sînt de acord sau nu, întrucît procesul istoric al trecerii omenirii spre socialism este inevitabil. Victoria va fi de partea comunismului! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Realizările de importanţă istorico-mondială ale Uniunii Sovietice

Tovarăşi! Am vrea să vă vorbim despre starea de lucruri din Uniunea Sovietică, despre viaţa şi lupta partidului nostru leninist, a popoarelor patriei noastre multinaţionale. Linia generală a politicii noastre interne şi externe, stabilită prin hotărîrile istoricelor congrese XX şi XXI ale P.C.U.S., se aplică consecvent şi cu succes în viaţă. Pe scurt, succesele noastre sînt minunate, în ţara noastră treburile merg bine! **(Aplauze furtunoase).**

Uniunea Sovietică a intrat într-o perioadă istorică nouă a dezvoltării sale, în perioada construcţiei desfăşurate a societăţii comuniste. Mergînd pe calea leninistă, aplicînd în mod creator măreţele idei leniniste cu privire la construirea socialismului şi comunismului, partidul nostru şi poporul sovietic au repurtat victorii de importanţă istorico-mondială. În anii puterii sovietice producţia industrială din ţara noastră a crescut de peste 40 de ori. Avem acum o industrie socialistă puternic dezvoltată, care este baza trainică a puterii economice a ţării, a capacităţii ei de apărare, baza bunăstării poporului nostru. Planul septenal, care prevede sporirea producţiei industriale de 1,8 ori se îndeplineşte cu succes.

Realizări importante au fost obţinute şi în agricultură. În ultimii 6 ani producţia globală a agriculturii a crescut de 1,5 ori; suprafeţele cultivate au sporit cu 39 milioane hectare. În mod deosebit ne bucură succesele în dezvoltarea creşterii animalelor — cea mai dificilă ramură a agriculturii, care a fost foarte neglijată. Achiziţiile de carne de către stat au crescut mai bine de 2 ori în comparaţie cu anul 1953, iar cele de lapte aproape de 2 ori şi jumătate.

În acest an perspectivele pentru recoltă la noi sînt bune!

Vă sînt cunoscute probabil, tovarăşi, măsurile sociale importante care au fost înfăptuite în ţara noastră în ultimul timp.

Nu de mult, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat legile cu privire la desfiinţarea impozitelor pe salariile muncitorilor şi funcţionarilor şi cu privire la desăvîrşirea trecerii în cursul acestui an a tuturor muncitorilor şi funcţionarilor la ziua de muncă de 7 şi 6 ore.

Aceste hotărîri ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. au o importanţă economică şi politică excepţională. Ele arată că oamenii muncii din U.R.S.S. au obţinut noi realizări sociale remarcabile la care visau de veacuri popoarele de pe întregul glob pămîntesc.

Desfiinţarea impozitelor şi trecerea la ziua de muncă redusă au nu numai o mare importanţă pentru popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele ţărilor socialiste, ci şi o mare însemnătate internaţională. Oamenii muncii din toate ţările văd în aceste importante măsuri sociale un exemplu al grijii statului socialist pentru binele poporului. Niciodată nu a existat şi nu va exista un stat capitalist care să poată trece la desfiinţarea impozitelor percepute de la populaţie. Dacă el s-ar hotărî să adopte o astfel de lege, şi-ar semna propria condamnare la moarte, deoarece nici un stat burghez nu poate exista fără impozite percepute de la poporul muncitor.

În Uniunea Sovietică, înfăptuirea acestei măsuri sociale de cea mai mare importanţă va începe încă în cursul acestui an, iar în anul 1965, la noi, toţi muncitorii şi funcţionarii vor fi scutiţi de impozite. Pentru noi este limpede: nu mai este departe timpul cînd oamenii sovietici vor trăi într-o ţară în care nu există impozite, într-o ţară cu cea mai scurtă zi de lucru şi cel mai înalt nivel de trai. **(Aplauze puternice).**

Nu încape îndoială că într-un viitor apropiat în toate ţările socialiste vor fi înfăptuite aceleaşi măsuri.

Toate aspectele îmbunătăţirii vieţii cetăţenilor din ţările socialiste preocupă în cea mai mare măsură partidele noastre. Să luăm, de pildă, problema locuinţelor. Ea este una din problemele de bază ale oricărei societăţi.

Cum se rezolvă această problemă în condiţiile capitalismului şi cele ale socialismului? Vă voi cita unele date. În cea mai bogată ţară capitalistă — Statele Unite ale Americii — ca urmare a înfăptuirii, începînd din anul 1936, a construcţiilor de locuinţe de către stat, există 444.000 de locuinţe ale statului; în acest timp au fost lichidate numai 7 la sută din cocioabe. După cum recunoaşte chiar şi presa burgheză americană, cu un astfel de ritm al construcţiei de locuinţe, pentru lichidarea cocioabelor existente în S.U.A. va fi nevoie de 280 de ani. **(Animaţie în sală).**

În Uniunea Sovietică numai în primul an al septenalului s-au construit în oraşe şi centre muncitoreşti case de locuit cu o suprafaţă totală de 80,4 milioane metri pătraţi spaţiu locativ sau peste 2.200.000 de apartamente în oraşe, şi mai bine de 800.000 de case, în localităţile rurale.

În total, în anii septenalului se vor construi 15 milioane de locuinţe. Pentru a vă putea reprezenta mai clar aceste date privitoare la amploarea construcţiilor de locuinţe, vă voi spune că acest lucru este aproximativ egal cu construirea în Uniunea Sovietică în decursul septenalului a 180 de oraşe noi cu o populaţie de 250.000 de locuitori fiecare. În cursul septenalului se vor construi noi case de locuit cu o suprafaţă totală care va depăşi de mai bine de trei ori întregul fond de locuinţe urban existent în Rusia înainte de revoluţie.

În ţara noastră se construiesc anual mai multe locuinţe decît în Statele Unite ale Americii, Anglia, Franţa, Germania occidentală, Suedia, Olanda, Belgia şi Elveţia luate la un loc. U.R.S.S. s-a situat pe primul loc în lume în ceea ce priveşte numărul locuinţelor ce se construiesc la mia de locuitori. **(Aplauze puternice).**

Tot mai larg se folosesc în construcţia de locuinţe prefabricatele din beton armat, ceea ce permite să se aplice mai deplin metodele industriale de construcţie, să se îmbunătăţească calitatea construcţiilor şi să se reducă costul lor. Anul acesta, de pildă, se vor produce în U.R.S.S. 29 de milioane metri cubi de prefabricate din beton armat. Aceasta depăşeşte de peste două ori producţia de prefabricate de beton armat din S.U.A., Anglia, Franţa şi Germania occidentală la un loc.

Astfel şi în acest domeniu de importanţă vitală socialismul îşi demonstrează în mod convingător superioritatea faţă de capitalism, care s-a dovedit a nu fi în stare să rezolve problema locuinţelor şi care condamnă milioane de oameni să trăiască în cocioabe sau fi lipseşte complect de adăpost.

Forţele de producţie ale societăţii sovietice s-au dezvoltat într-atît încît, fără a slăbi atenţia faţă de industria grea, putem aloca suplimentar, după cum a hotărît recent Sovietul Suprem, 25—30 de miliarde de ruble peste prevederile planului septenal pentru sporirea producţiei mărfurilor de larg consum.

Poporul Uniunii Sovietice şi-a luat mari angajamente de muncă pentru următorii şapte ani şi el le îndeplineşte cu cinste. A fost depăşit planul primului an al septenalului. Cu o însemnată depăşire sînt îndeplinite prevederile lui şi în anul acesta. În dorinţa de a cîştiga timp în întrecerea economică paşnică cu capitalismul, oamenii sovietici înfăptuiesc lucruri într-adevăr minunate.

În ţara noastră a luat avînt întrecerea socialistă a întregului popor pentru îndeplinirea înainte de termen a planului septenal. Nu numai diferitele întreprinderi, dar şi raioane economice, regiuni şi republici întregi îşi iau angajamente mari — să îndeplinească sarcinile septenalului în cinci ani. Amploarea mişcării pentru o muncă comunistă este o mărturie grăitoare a noului avînt fără precedent, a activităţii creatoare a muncitorilor, a oamenilor muncii din agricultură şi a intelectualităţii.

Peste cinci milioane de muncitori şi specialişti, mii de secţii, întreprinderi, şantiere, colhozuri şi sovhozuri se întrec pentru înaltul titlu de udarnici, de brigăzi şi colective de muncă comunistă. Trăsătura distinctivă a acestei mişcări a inovatorilor o constituie faptul că ei îmbină cu succes lupta pentru o productivitate ridicată a muncii cu ridicarea perseverentă a nivelului cunoştinţelor lor, cu afirmarea principiilor comuniste în muncă şi în viaţă. Deviza acestei mişcări este: să învăţăm să trăim şi să muncim în chip comunist! Acum, în viaţa noastră de toate zilele se naşte omul care va trăi şi va munci în societatea comunistă.

În deceniul următor ţara noastră va rezolva sarcina sa economică principală şi va întrece cea mai puternică şi mai bogată ţară capitalistă — Statele Unite — nu numai în ceea ce priveşte volumul absolut al producţiei, ci şi în ceea ce priveşte producţia pe cap de locuitor. Acest lucru va fi realizat prin accelerarea progresului tehnic în întreaga economie naţională, prin mecanizarea şi automatizarea producţiei, printr-o uriaşă construcţie capitală. Ştiinţa şi tehnica sovietică au şi atins în prezent un nivel atît de înalt care a situat Uniunea Sovietică într-o serie de domenii ale ştiinţei pe primul loc în lume. Dispunem de o bază tehnică de producţie şi de cadre care vor putea într-un viitor foarte apropiat să aducă şi mai multă glorie Patriei noastre! **(Aplauze).**

În prezent, Comitetul Central al partidului nostru şi guvernul sovietic, pregătindu-se în vederea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., care va avea loc în 1961, lucrează la planul de perspectivă al dezvoltării Uniunii Sovietice pe o perioadă de douăzeci de ani. Acest plan de perspectivă va reprezenta principalul pivot al programului partidului în lupta pentru construirea societăţii comuniste în ţara noastră.

Popoarele sovietice sînt astăzi mai unite ca niciodată în jurul partidului comunist, al Comitetului său Central leninist şi al guvernului sovietic sînt pline de hotărîre să traducă în viaţă previziunile comunismului ştiinţific, să înalţe prin munca lor edificiul luminos şi măreţ al societăţii comuniste. Cu fiecare zi se apropie clipa cînd vom putea spune că comunismul, la fel ca astăzi socialismul, s-a transformat din ţelul nostru scump într-o realitate vie. Şi această clipă fericită, dragi prieteni, nu e departe! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Tovarăşi! Socialismul s-a născut şi s-a maturizat în luptă grea. Odată cu dezvoltarea lui au fost create condiţii din ce în ce mai bune pentru mersul nestăvilit înainte.

Construirea societăţii comuniste în Uniunea Sovietică face parte integrantă din înaintarea comună a ţărilor socialiste spre comunism, ea constituie o parte a marilor transformări revoluţionare care marchează triumful marxism-leninismului şi care zguduie întreaga lume veche. Comunismul îşi va îndeplini măreaţa sa misiune istorică de a izbăvi omenirea de mizerie şi războaie. Triumful său se apropie datorită muncii constructive a poporului sovietic, a popoarelor tuturor ţărilor lagărului mondial socialist, strîns unite sub steagul marxism-leninismului.

Marea însemnătate internaţională a succeselor popoarelor din ţările socialiste constă tocmai în faptul că, întărind prin munca lor cauza socialismului, ele îl înalţă în ochii tuturor popoarelor, însufleţesc pe oamenii muncii din ţările capitaliste la lupta pentru interesele lor vitale fundamentale, pentru o viaţă liberă şi fericită. Vorbind plastic, putem spune că succesele ţărilor socialiste sînt o rachetă cu multe trepte care va plasa negreşit popoarele întregii lumi pe orbita comunismului. **(Aplauze furtunoase).**

Succesele politico-economice ale ţărilor socialiste contribuie la întărirea unităţii noastre, asigură creşterea necontenită a factorilor materiali şi morali ai întăririi păcii. Datorită faptului că viaţa în ţările socialiste devine tot mai bună, datorită faptului că avem mai mult metal, cărbune, petrol şi maşini, se ivesc noi posibilităţi de ajutor şi sprijin reciproc, de accelerare a construcţiei socialiste în toate ţările frăţeşti. Iar toate acestea întăresc nemăsurat de mult marele lagăr socialist — principalul bastion al păcii în întreaga lume.

Se înţelege că succesele nu vin de la sine, ci se obţin prin luptă dîrză şi prin muncă constructivă sub o conducere pricepută şi elastică. Conducerea justă a economiei naţionale de către partidele marxist-leniniste din ţările socialiste, gospodărirea socialistă fundamentată ştiinţific, sînt chezăşia înaintării cu succes pe calea avîntului economiei ţărilor socialiste şi a ridicării bunăstării popoarelor lor.

Politica justă în domeniul dezvoltării economice este principala condiţie a victoriei socialismului şi comunismului nu numai în fiecare ţară în parte ci şi în cadrul sistemului socialist mondial. Căci nu trebuie să uităm că pe arena mondială se desfăşoară întrecerea între cele două sisteme. Noi credem în victoria sistemului nostru. Avem toate condiţiile obiective pentru această victorie. Însă aceste condiţii trebuie folosite cu pricepere. Însăşi natura sistemului socialist mondial reclamă o foarte strînsă coordonare a dezvoltării economiei tuturor ţărilor, o diviziune raţională a muncii între ele.

Conducătorii partidelor comuniste s-au întrunit deja de cîteva ori la consfătuiri în legătură cu problemele dezvoltării economiei şi ale colaborării economice a ţărilor socialiste. Acum doi ani a avut loc la Moscova o consfătuire în legătură cu problemele coordonării economiei naţionale a ţărilor socialiste, iar la începutul acestui an o consfătuire consacrată schimbului de experienţă în ceea ce priveşte dezvoltarea agriculturii. Ambele consfătuiri au fost de un uriaş folos pentru lagărul socialist. Cred că şi pe viitor vom rezolva în mod colectiv problemele importante ale dezvoltării sistemului mondial socialist. Trebuie să tindem, în cadrul întregului sistem, spre realizarea unui volum maxim de produse necesare, cu cheltuire minimă de muncă. Pentru aceasta, în fiecare ţară trebuie dezvoltate acele ramuri ale producţiei care asigură rezultate bune, folosind ajutorul celorlalte ţări socialiste în ceea ce priveşte obţinerea acelor resurse, care sînt insuficiente.

Desigur că imperialiştilor nu le este de loc pe plac această strînsă colaborare a noastră; ei ar dori ca ţările noastre să semene cu carul din celebra fabulă în care racul dă îndărăt, lebăda se înalţă în văzduh, iar ştiuca trage spre apă. **(Animaţie în sală).** În acest caz noi nu am putea să urnim din loc „carul socialist", cauza noastră comună — construirea socialismului şi a comunismului. Zadarnic visează însă duşmanii să vadă ţările socialismului dezbinate şi deci mai puţin puternice. Nu vor vedea ei acest lucru, cum n-o să-şi vadă ceafa. **(Risete, aplauze puternice).**

Încă de pe acum este limpede pentru fiecare că numai în condiţiile unei strînse colaborări economice şi politice între ţările sistemului mondial socialist este posibil mersul lor victorios înainte spre socialism şi comunism. Altă cale nu există. Aceasta o arată în special exemplul Iugoslaviei. După cum se ştie, conducătorii Uniunii Comuniştilor se situează de multă vreme pe poziţia negării necesităţii lagărului socialist, pe care îl identifică cu un bloc militar.

Conducătorii Iugoslaviei denumesc politica lor o politică în afara blocurilor, deşi toată lumea ştie, şi cu atît mai mult o ştiu conducătorii Iugoslaviei, că ei fac parte din aşa-numitul bloc balcanic, format din Iugoslavia, Grecia şi Turcia. Aşadar, politica Iugoslaviei nu este de loc o politică în afara blocurilor. Prin blocul balcanic Iugoslavia este legată de blocurile militare agresive N.A.T.O. şi C.E.N.T.O.

(Continuare în pag. VI-a)

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea de salut a tovarăşului N. S. Hruşciov

(Urmare din pag. V-a)

Ţările lagărului socialist construiesc noua societate în condiţii diferite. Luaţi Cehoslovacia industrială, unde forţele de producţie au cunoscut încă în timpul capitalismului o dezvoltare destul de însemnată, şi, să zicem, Vietnamul şi Albania, în trecut ţări înapoiate, sau ţările cu un nivel mediu de dezvoltare — Bulgaria, Polonia şi altele. Construirea socialismului în fiecare din aceste ţări a generat numeroase metode şi forme diferite. Partidele frăţeşti, călăuzindu-se după legile generale ale construirii socialismului, au îmbogăţit tezaurul nostru colectiv cu experienţa lor concretă, cu acea diversitate fără de care, după cum spunea Lenin, nu ne putem închipui construirea socialismului la diferite popoare.

Construirea socialismului şi a comunismului în ţările noastre, care primele în istorie făuresc o societate nouă, este, ca să folosim o imagine plastică, asemenea unei ascensiuni pe un munte înalt pe care nu s-a suit încă nimeni. Greu şi complicat este drumul care duce spre vîrf. Multe obstacole şi primejdii ne pîndesc în această cale. Dar acum vîrful muntelui este aproape, drumul spre el este deschis. Se văd limpede orizonturile însufleţitoare ale viitorului ! Popoarele care vor păşi după noi pe drumul socialismului nu numai că vor folosi experienţa noastră bogată, dar vor face şi mai plină de conţinut, şi mai vie această carte deschisă a experienţei construcţiei socialiste.

Pentru o politică rezonabilă de pace, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial

Tovarăşi ! Problemele relaţiilor internaţionale, problemele războiului şi ale păcii au frămîntat întotdeauna profund masele populare. E şi firesc. Nu o dată în istorie politica antipopulară a imperialiştilor, tendinţa lor de a reîmpărţi lumea, de a cotropi noi colonii au adus omenirii grozăviile unor războaie pustiitoare. Dar oricît de cumplite au fost războaiele trecute, dacă cercurile imperialiste vor reuşi să dezlănţuie un nou război mondial, calamităţile lui vor fi incomparabil mai îngrozitoare. În vîlvătaia exploziilor bombelor cu hidrogen se pot mistui milioane de oameni, iar pentru unele state un război atomic va fi literalmente o catastrofă. Iată de ce, în întreaga lor activitate, partidele marxist-leniniste luptă întotdeauna, în mod consecvent, pentru o politică rezonabilă de pace, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial.

Sper că mă veţi înţelege de ce repet unele adevăruri cunoscute. Istoria mondială s-a dezvoltat în aşa fel, încît acum există pe globul pămîntesc două sisteme sociale : sistemul socialist şi cel capitalist. Aceste sisteme sociale sînt antagoniste. Noi, oamenii din lagărul socialist, sîntem convinşi că a sunat ceasul din urmă al capitalismului, că acesta este un sistem care şi-a trăit traiul. Apologeţii capitalismului, înfrumuseţîndu-şi şi sulemenindu-şi sistemul, încearcă să-i prelungească zilele. Vă amintiţi, desigur, că în Statele Unite ale Americii am fost acuzat că mai că aş tinde să îngrop fiziceşte pe fiecare capitalist. **(Animaţie în sală).** Comuniştii, înţelegînd inevitabilitatea pieirii capitalismului şi bucurîndu-se că o asemenea zi va sosi, totuşi în acţiunile lor nu se lasă călăuziţi de sentimente şi idei naive şi nu se gîndesc să îngroape pe fiecare capitalist în parte ; ei îşi dau seama că capitalismul îşi sapă singur mormîntul. **(Aplauze).**

Dar mai exact, dacă e vorba cine pe cine va îngropa, groparul capitalismului, după cum a spus Karl Marx, este clasa muncitoare. Şi eu, ca membru al partidului comunist, ca membru al marii şi puternicei clase a muncitorilor, nu mă exclud pe mine din rîndurile groparilor capitalismului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).** Clasa muncitoare din fiecare ţară va îndeplini cu mîndrie această misiune istorică — misiunea de a îngropa capitalismul şi de a crea o societate nouă, socialistă, comunistă. Prin urmare, însăşi clasa muncitoare, însăşi oamenii muncii din fiecare ţară vor rezolva problema înlocuirii orînduirii capitaliste prin orînduirea socialistă. Viitorul aparţine clasei muncitoare, ideilor ei, care sînt exprimate în învăţătura marxist-leninistă. **(Aplauze).**

Muncitorii, ţăranii, intelectualitatea muncitoare din toate ţările socialiste, după ce au cucerit puterea, construiesc prin munca lor socialismul şi comunismul şi, prin succesele lor în construirea noii societăţi, arată ce victorii pot obţine oamenii muncii din fiecare ţară, luînd puterea în mîinile lor. De aceea, cu cît succesele noastre sînt mai mari, cu atît mai mult vor însufleţi ele clasa muncitoare din fiecare ţară la lupta revoluţionară, la asaltul capitalismului.

Comuniştii sînt oameni care gîndesc realist, ei îşi dau seama că în condiţiile actuale, cînd există două sisteme mondiale, relaţiile dintre ele trebuie construite în aşa fel încît să fie exclusă posibilitatea izbucnirii unor războaie între state. Numai nişte smintiţi şi nişte maniaci pot lansa în zilele noastre îndemnuri la un nou război mondial. Cît priveşte oamenii cu mintea întreagă — şi ei reprezintă totuşi majoritatea chiar şi printre cei mai înrăiţi duşmani ai comunismului — ei nu pot să nu-şi dea seama de urmările fatale ale unui nou război.

După cum se ştie, guvernul sovietic, guvernele celorlalte ţări socialiste, prin politica lor realistă au dovedit în fapt popoarelor din lumea întreagă ataşamentul lor faţă de ideea coexistenţei paşnice între state. Propunerile cu privire la dezarmarea generală şi totală, cu privire la încetarea experienţelor cu arma nucleară şi la interzicerea totală a acestor arme, cu privire la reducerea forţelor armate ale ţărilor socialiste, — cred că nu-i nevoie să enumăr aici toate acţiunile iubitoare de pace întreprinse din partea noastră — dovedesc în mod concret dorinţa noastră de a preîntîmpina războiul şi de a consolida realmente cauza păcii.

Noi ne-am pregătit cu toată seriozitatea în vederea conferinţei de la Paris a şefilor guvernelor celor patru puteri. După cum se ştie, prin neruşinatele sale acţiuni provocatoare, guvernul S.U.A. a torpilat această conferinţă încă înainte ca ea să fi început. Numele aviatorului spion Powers, cu toate că acesta nu e, firește, decît o mică ginganie veninoasă **(animaţie în sală)**, în slujba clicii militariste de la Pentagon, va intra ca o pată ruşinoasă în istoria Americii, alături de numele acelora care l-au trimis în acest zbor banditesc.

Ceea ce s-a întîmplat la Paris nu este un fenomen întîmplător, — aceasta este tactica imperialismului. Imperialiştii în frunte cu cercurile agresive din Statele Unite ale Americii au fost şi sînt împotriva politicii de coexistenţă paşnică a statelor.

Îmi amintesc de o convorbire pe care am avut-o la Camp David cu dl. Dillon, secretar de stat adjunct al S.U.A. Fiind dumnică, preşedintele S.U.A. a plecat cu elicopterul să se roage la biserică, iar mie mi-a spus că dl. Dillon ar vrea să discute cu mine unele probleme economice şi comerciale. Probabil că acest om cucernic s-a rugat acolo lui dumnezeu pentru reuşita zborului lui Powers. **(Animaţie în sală).** Printre altele, aceasta este un fel de ilustrare a faptului că dumnezeu nu-i ascultă acum pe imperialişti. **(Risete, aplauze).** Preşedintele S.U.A. s-a rugat domnului pentru succesul zborului acestui avion de spionaj. Şi totuşi noi am doborît avionul. Cui i-a ajutat dumnezeu ? **(Animaţie în sală).** Cum s-ar zice, el s-a dovedit a fi de partea socialismului. **(Aplauze).** Cînd, în timpul convorbirii mele cu Dillon, i-am arătat necesitatea de a crea condiţii pentru coexistenţă paşnică, el mi-a pus întrebarea cinică : „Dar ce este coexistenţa ? Eu unul nu înţeleg ce înseamnă aceasta". Vedeţi cît de neruşinat este dl. Dillon. Firește, el şi cei de teapa lui ar prefera să existe numai ei, fără ţările socialiste. Dar acest lucru nu mai depinde de ei. **(Aplauze puternice).**

S-ar putea pune întrebarea : dacă imperialiştii sînt împotriva coexistenţei paşnice, cum de şi-au dat consimţămîntul pentru întîlnirea şefilor de guverne care urma să aibă loc la Paris ?

Trebuie să ţinem seama de faptul că în ţările imperialiste atitudinea faţă de problema coexistenţei paşnice nu este pretutindeni aceeaşi. În timpul convorbirilor pe care le-am avut la Paris cu preşedintele De Gaulle şi cu primul ministru Macmillan, am avut impresia că ei manifestau o anumită înţelegere a necesităţii coexistenţei paşnice şi chiar ei înşişi căutau să-mi demonstreze că pe viitor în relaţiile dintre state cu orînduiri sociale diferite trebuie promovată o politică de coexistenţă.

Încă nu toţi reprezentanţii cercurilor guvernante din Statele Unite ale Americii sînt în stare să rostească cuvintele „coexistenţa paşnică", **(animaţie în sală),** iar unii, ca de pildă Dillon, declară că nici nu înţeleg ce înseamnă aceste cuvinte şi refuză să ducă o politică în spiritul coexistenţei paşnice. Dar timpul este cel mai bun învăţător, el îi va învăţa şi pe aceşti oameni tari de cap. Mai devreme sau mai tîrziu ei vor înţelege că nu există altă alternativă decît sau coexistenţă paşnică sau un război sîngeros. Nu au decît să aleagă. victoria însă va fi de partea noastră. **(Aplauze puternice).**

Cît priveşte poporul american e de presupus că el va trage concluziile corespunzătoare şi va promova conducători care înţeleg necesitatea coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Trebuie să ţinem seamă şi de faptul că ţările imperialiste nu sînt monolite, ele îşi au contradicţiile lor interne. Pe de o parte, clasa muncitoare, ţărănimea muncitoare şi intelectualitatea muncitoare, iar pe de altă parte — monopoliştii, capitaliştii, care se îmbogăţesc din exploatarea clasei muncitoare, din exploatarea tuturor oamenilor muncii.

Popoarele acestor ţări, îndeosebi clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea muncitoare şi chiar o parte a burgheziei nu vor război sau se tem de război. Unii nu vor, alţii se tem. Popoarelor le sînt scumpe lozincile luptei pentru pace, ale luptei împotriva războiului. Şi, sub presiunea acestor forţe populare, guvernele statelor imperialiste au fost nevoite să-şi dea consimţămîntul pentru întîlnirea şefilor de guverne. Dar ele şi-au propus dinainte să zădărnicească această întîlnire, iar acum încearcă să arunce asupra Uniunii Sovietice vina acestei zădărniciri.

Oamenii care au torpilat conferinţa varsă acum lacrimi de crocodil. Ei sînt îndureraţi aşa cum a fost îndurerat Iuda care l-a vîndut pe Cristos. Ei au răstignit pe cruce această conferinţă, iar acum afirmă că vinovată ar fi Uniunea Sovietică, pentru că n-a vrut să intre de bună voie în cursa pe care i-o întinseseră puterile imperialiste.

Noi trăim în alte timpuri decît acelea în care s-a creat legenda lui Cristos, trăim în secolul al XX-lea. **(Animaţie în sală).** Acum reprezentanţii lucizi ai lumii capitaliste recunosc că dezvoltarea socialismului nu poate fi oprită. Pe unii domni aceasta îi face să-şi piardă mînţile, să recurgă la măsuri care pot fi numite de-a dreptul provocatoare. Ei dau dovadă de nervozitate, se comportă ca nişte smintiţi. În asemenea condiţii, chiar şi aceia dintre ei care nu ar dori să dezlănţuie un război, ar putea de spaimă să apese pe un buton greşit, iar urmările vor fi de neînlăturat.

De aceea trebuie să trezim conştiinţa popoarelor, să întărim vigilenţa lor, să organizăm şi să intensificăm lupta împotriva politicii agresive a imperialismului, împotriva colonialiştilor, trebuie să acordăm sprijin şi ajutor popoarelor care luptă pentru eliberarea lor de sub jugul imperialist, colonial. Trebuie să acordăm ajutor popoarelor care şi-au dobîndit deja independenţa politică, dar se află în stare de dependenţă economică, pentru ca ele să prindă putere şi să poată promova cu fermitate o politică corespunzătoare intereselor păcii.

Toate acestea arată că noi trebuie să dezvăluim si mai adînc plăgile imperialismului. racilele lui. Pentru a preîntîmpina războiul. inclusiv un război local, deoarece el se poate transforma într-unul mondial. fiecare popor în ţara sa trebuie să exercite presiuni asupra guvernului său. să-l oblige să respecte principiile coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Imperialismul american a comis un act de provocare împotriva Uniunii Sovietice. Dar incursiunea agresivă, în scopuri de spionaj, a avionului american are, ca să zicem aşa, şi latura sa pozitivă. Acest element pozitiv constă în faptul că popoarele tuturor ţărilor, care nu vor război şi care luptă cinstit împotriva lui, văd acum şi mai limpede că nu trebuie să se lase legănate de nici un fel de iluzii, că nu trebuie să slăbească eforturile lor în lupta pentru pace, că nu trebuie să dea crezare declaraţiilor celor care îndeplinesc voinţa imperialiştilor.

Acum, după eşecul politicii zborurilor de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice, cercurile agresive din Statele Unite, căutînd să-şi justifice cît de cît acţiunile, pretind că aceste zboruri ar fi fost necesare pentru apărarea naţională a ţării lor, pentru preîntîmpinarea unui aşa-zis atac prin surprindere, în care scop ele au căutat să stabilească locurile unde sînt amplasate bazele sovietice pentru lansarea de rachete. Hotărîrea de a nu sista aceste zboruri nici chiar avînd în vedere întîlnirea şefilor de guverne a fost luată, afirmă ele, ţinîndu-se seamă de importanţa deosebită pe care zborurile de spionaj o au pentru asigurarea apărării S.U.A. Ce născocire neghioabă, ce minciună sfruntată !

Perfidele zboruri de spionaj nu au în genere nici un fel de justificare, chiar dacă sînt dictate de necesitatea asigurării apărării, dat fiind că incursiunea unor avioane militare în spaţiul aerian al unei ţări străine constituie o încălcare a suveranităţii. Aceasta aduce prejudicii apărării ţării în care este trimis avionul şi ea are tot dreptul să ia toate măsurile necesare pentru apărarea sa. Adevărul este că tocmai asemenea zboruri şi încălcarea suveranităţii pot constitui o cauză care să provoace un nou război.

Referirea cercurilor agresive americane la interesele apărării S.U.A. nu rezistă criticii din nici un punct de vedere. Eu afirm că materialele obţinute în urma zborurilor de spionaj sînt complect lipsite de valoare din punctul de vedere al asigurării apărării S.U.A. Noi ştim foarte bine că zborurile avioanelor de spionaj se efectuau tocmai în regiuni în care nu avem baze pentru lansarea de rachete. Noi ştim că acum doi-trei ani au fost fotografiate regiuni în care sînt situate poligoane pe care noi efectuăm lansări experimentale de rachete. Au fost fotografiate poligoane pentru experimentarea armei-rachetă şi nu baze militare-strategice pentru lansarea de rachete. Dacă senatorii americani care anchetează în prezent toată această afacere murdară nu se pot descurca singuri în aceste probleme, le recomand să ceară avizul unor specialişti. La nevoie, noi înşine am fi dispuşi să le dăm o consultaţie în această chestiune **(risete, aplauze),** şi atunci ei se vor convinge că avioanele americane au zburat deasupra unor poligoane experimentale şi nu deasupra bazelor pentru lansarea de rachete. Au fost fotografiate, desigur, şi alte obiective, dar nici acestea nu au vreo legătură cu bazele pentru rachete.

Justificarea politicii aventuriste capabile să provoace un conflict militar o pot face, speculînd sentimentele naţionale ale poporului american, numai nişte oameni care se lasă călăuziţi de politica „echilibristicii în pragul războiului", numai nişte oameni care se joacă de-a războiul, care se joacă cu focul. Noi declarăm : dacă vor fi folosite alte metode de spionaj, le vom paraliza şi pe acestea şi le vom da riposta cuvenită. **(Aplauze puternice).**

Dar să presupunem chiar că bazele pentru lansarea de rachete ar fi fost fotografiate. Ce valoare poate avea acest lucru pentru apărarea unei ţări, pentru preîntîmpinarea unui atac prin surprindere ? Nici una. Datele cu privire la locul unde sînt amplasate asemenea baze pot avea valoare nu pentru o ţară care se îngrijeşte de interesele apărării sale, ci numai pentru statul care plănuieşte o agresiune, care intenţionează să dea cel dintîi lovitura şi de aceea vrea să distrugă bazele de lansare a rachetelor spre a evita o contralovitură după ce îşi va fi săvîrşit agresiunea. Ce-i drept, faţă de existenţa mijloacelor moderne, bazele pentru rachete nu pot fi distruse printr-o singură lovitură, prin două sau cîteva lovituri ; tehnica rachetelor asigură acum posibilitatea de a da o contralovitură în orice împrejurări.

Prin urmare, stabilirea amplasării bazelor pentru rachete nu poate pune la adăpost o ţară împotriva unei agresiuni. Şi deoarece guvernul Statelor Unite ale Americii ne încredinţează că nu va săvîrşi primul o agresiune, se pune întrebarea în ce scop se fac aceste zboruri agresive, care tulbură relaţiile normale dintre ţări şi provoacă conflicte cu implicaţii de ordin militar ?

Un guvern care se situează efectiv pe poziţiile păcii şi care tinde să rezolve problemele internaţionale litigioase nu pe calea războiului, ci pe calea tratativelor, nu va recurge niciodată la zboruri agresive de spionaj, care duc la rezultate diametral opuse — la ascuţirea, la agravarea situaţiei internaţionale — şi pot provoca un conflict militar.

Conducătorii guvernului S.U.A. pun accentul pe faptul că avionul militar doborît la 1 mai nu era înarmat. Într-adevăr, acesta a fost un avion de spionaj, prevăzut cu utilajul corespunzător destinaţiei sale — instalaţii de radiolocaţie şi aparate de fotografiat. Dar el putea să aibă la bord şi o bombă atomică. Ar însemna că acum trebuie să creăm aparate care să ne permită să stabilim dacă avionul respectiv este sau nu înarmat cu arma nucleară. Sau poate ar trebui să-l întrebăm pe aviatorul care conduce un asemenea avion : „Vii în Uniunea Sovietică cu o bombă atomică sau cu aparate pentru spionaj ?" **(Risete, aplauze).**

Nu, domnilor, noi nu intenţionăm să cheltuim bani pentru asemenea cercetări sau să întrebăm pe aviatori cu ce vin ei în Uniunea Sovietică.

Noi ştim că dacă un avion pătrunde fără permisiune în spaţiul unui alt stat, aceasta este o diversiune, este o provocare, şi prin urmare ţara respectivă trebuie să se apere. Ce mijloace de apărare există ? Doborîrea avioanelor şi lovirea bazelor de pe care ele decolează. **(Aplauze).**

Poporul Statelor Unite ale Americii şi popoarele ţărilor care s-au aliat cu ele şi în care sînt situate bazele militare americane trebuie să tragă concluzia că politica pe care o duc Statele Unite ale Americii este politica lui Dulles, politica lui Adenauer, politica „în pragul războiului". Iar acela care duce o asemenea politică poate să tîrască toate popoarele în prăpastia unui al treilea război mondial.

Tovarăşi ! Acum este clar pentru toată lumea că Statele Unite ale Americii, care au torpilat conferinţa la nivel înalt, nu au avut nici un fel de propuneri constructive pe care să le prezinte la această conferinţă. Delegaţia sovietică însă nu a venit cu geamantanele goale la conferinţă; ea adusese propuneri concrete, care nu din vina noastră nu au putut fi discutate la conferinţa şefilor de guverne. Propunerile noastre au fost însă trimise acum guvernelor tuturor ţărilor şi supuse spre examinare Comitetului celor zece state pentru dezarmare.

Dacă puterile occidentale ar poseda şi ele măcar oarecare planuri pozitive, ele ar putea să le dea acum publicităţii, cum a făcut Uniunea Sovietică, publicîndu-şi noile propuneri în problema dezarmării, şi să arate astfel lumii întregi că au avut într-adevăr ceva de propus atunci cînd au venit la Paris. Dar de pe tărmurile apusene nu se aud nici un fel de propuneri rezonabile. De pe tărmurile apusene se aude vechiul cîntec, de care toată lumea s-a săturat : propunerile Uniunii Sovietice în problema dezarmării sînt propagandă.

Toată lumea vede acum cine s-a pregătit cu adevărat în vederea dezarmării şi a pregătit propuneri menite să ducă la rezultate pozitive, şi cine nu s-a pregătit pentru ţinerea conferinţei la nivel înalt, ci, dimpotrivă, şi-a pus în gînd s-o zădărnicească şi a zădărnicit-o.

Cu toate că conferinţa de la Paris a fost zădărnicită de cercurile agresive din S.U.A., de pe urma acestui fapt n-au dispărut problemele internaţionale arzătoare, care tot îşi mai aşteaptă rezolvarea. Pentru a obţine statornicirea unor relaţii normale între state şi a exclude posibilitatea unui nou război mondial, trebuie soluţionată problema dezarmării generale, distruse mijloacele de ducere a războiului şi desfiinţate forţele armate ale statelor. Se înţelege de la sine, sub un control internaţional corespunzător. Trebuie să lichidăm rămăşiţele celui de-al doilea război mondial, să încheiem tratatul de pace cu cele două state germane şi să rezolvăm pe această bază problema Berlinului occidental.

Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste sînt oricînd gata să-şi trimită reprezentanţii pentru a semna un tratat de dezarmare generală, pentru a semna Tratatul de pace cu Germania. În repetate rînduri, am chemat şi statele occidentale să dea dovadă de bună voinţă. Dar cercurilor agresive din Statele Unite nu le trebuia rezolvarea acestor probleme ; lor le trebuia o provocare pentru a zădărnici întîlnirea şi a submina astfel posibilitatea discutării problemelor internaţionale la ordinea zilei.

Ce concluzie se poate trage din zădărnicirea conferinţei ? Dacă guvernul Statelor Unite ale Americii va continua şi de aci înainte politica proclamată de Herter, dacă va continua să efectueze zboruri, aceasta va avea desigur cele mai grave urmări pentru cauza păcii.

Oamenii de stat care se află în prezent la conducerea Statelor Unite şi-au demonstrat agresivitatea şi înverşunarea. Ei sînt atît de orbiţi de furia împotriva comunismului încît nu mai sînt în stare să înţeleagă lucid condiţiile care s-au creat în lume. Actualii conducători ai S.U.A. par a nu fi în stare să construiască pe baze juste relaţiile dintre state cu orînduiri sociale diferite.

Nu e treaba noastră, ci treaba poporului american să decidă cine va fi ales următorul preşedinte al S.U.A. Dar statul nostru, poporul nostru, care vor să trăiască în pace şi prietenie cu poporul american, au desigur tot interesul să fie ales un asemenea preşedinte şi să fie format un asemenea guvern care să-şi dea seama de greşelile comise de actualul guvern al Statelor Unite ale Americii şi să le îndrepte.

Uniunea Sovietică şi Statele Unite sînt două mari puteri mondiale. Însăşi istoria le-a rezervat acest loc. De cele două state ale noastre depinde în multe privinţe cum va evolua mai departe situaţia internaţională — pe drumul întăririi păcii sau pe drumul înveninării relaţiilor.

Guvernul sovietic a făcut totul pentru ca relaţiile care se ameliorară oarecum între statele noastre să se dezvolte şi mai departe. Dar conducătorii americani fac tot ce pot pentru a readuce lumea la cele mai triste vremuri ale „războiului rece". Şi acest lucru nu se face la întîmplare, ci în baza unui plan, după cum au recunoscut de fapt secretarul de stat Herter şi preşedintele S.U.A. Doar ei au recunoscut că au trimis cu premeditare avionul de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. Firește, orice guvern şi orice om de stat cu judecată sănătoasă îşi dă seama că trimiterea unui avion de spionaj, pătrunderea în spaţiul unei alte ţări, nu pot contribui la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ţări, la rezolvarea problemelor care urmau să fie discutate în cadrul întîlnirii la nivel înalt.

Ce linie trebuie să urmăm în aceste condiţii ? Trebuie oare să acceptăm această „provocare" şi să renunţăm la eforturile care au fost depuse de popoarele ţărilor noastre pentru a obţine destinderea încordării internaţionale, lichidarea „războiului rece" şi normalizarea relaţiilor dintre state ? Nu, o asemenea politică ar fi nejustă. Dacă am porni pe această cale, ar însemna să facem pe placul imperialiştilor, care cîştigă de pe urma „războiului rece" şi a cursei înarmărilor. Aceasta ar corespunde dorinţelor lor. Prin urmare, ar fi ca şi cum ar primi o recompensă pentru acţiunile lor provocatoare. Noi nu trebuie să admitem aşa ceva. Doborînd avionul „U-2", noi nu numai că l-am doborît pe spionul-provocator, dar am şi dat peste nas imperialiştilor americani, am dat peste nas militariştilor de la Pentagon ! **(Aplauze).**

Toate popoarele vor pace, inclusiv poporul american. De acest lucru nu m-am îndoit înainte de călătoria în S.U.A. şi m-am convins îndeosebi în timpul şederii mele în acea ţară. Şi dacă acum, în urma zădărnicirii conferinţei, în urma minciunilor, calomniilor şi mobilizării tuturor forţelor pentru aţîţarea „războiului rece", cîte unii se lasă ameţiţi de zarvă, acesta este un fenomen vremelnic, care mai devreme sau mai tîrziu va ceda locul unei situaţii mai sănătoase.

Ceea ce s-a întîmplat este una din manifestările convulsiilor imperialismului. Cercurile agresive ne vor provoca şi de aci înainte. De aceea noi, reprezentanţii lumii socialiste, reprezentanţii clasei muncitoare, reprezentanţii ţărănimii muncitoare, trebuie să dăm o ripostă energică şi hotărîtă militariştilor, să zădărnicim uneltirile lor agresive.

Citind presa din diferite ţări şi scrisorile pe care le primesc, văd că unii oameni, şi chiar dintre cei care se pronunţă pentru coexistenţă şi luptă pentru asigurarea păcii, nu înţeleg pînă la capăt poziţia adoptată de guvernul sovietic la Paris. Unii îmi pun întrebarea de ce chiar şi după ce preşedintele Eisenhower a declarat că a suspendat zborurile deasupra teritoriului Uniunii Sovietice noi nu am consimţit să participăm la conferinţa la nivel înalt. Ni se spune : de ce aţi plecat din Paris, din moment ce preşedintele a dat satisfacţie Uniunii Sovietice declarînd că zborurile vor fi sistate !

Aş vrea să dau încă o dată lămuriri în legătură cu această chestiune. O fac pentru a ajuta oamenilor de bună credinţă, care vor într-adevăr ca pacea să domnească pe pămînt, să înţeleagă just poziţia Uniunii Sovietice.

Suspendarea zborurilor a fost anunţată de preşedinte la Paris, la întîlnirea preliminară a şefilor celor patru state. Declaraţia respectivă a fost făcută cam în acest spirit : „Noi, Dwight Eisenhower, vă dăruim următoarele : suspendăm zborurile de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice".

Judecaţi şi dv. Este admisibil oare un asemenea ton într-o convorbire serioasă cu reprezentanţii unui mare şi puternic stat socialist ?! Cînd l-am rugat pe preşedinte să precizeze pe ce termen se suspendă zborurile, el a spus : pe timpul şederii mele la Casa Albă. Această precizare merită o atenţie deosebită. Nu mai vorbesc de hotărîrea însăşi — de a suspenda zborurile. Preşedintele Statelor Unite ale Americii a aprobat aceste zboruri, a permis efectuarea unor zboruri de spionaj chiar în ajunul întîlnirii şefilor de guverne. După ce noi am doborît avionul-agresor, a fost făcută o declaraţie în sensul că aceste zboruri se efectuau în interesul Statelor Unite, că ele se efectuau şi înainte şi că vor continua să fie efectuate. Acest lucru a fost anunţat de Herter, dar el a invocat numele preşedintelui şi preşedintele s-a declarat de acord cu el.

Cînd am sosit la Paris, preşedintele a făcut o declaraţie cu privire la suspendarea zborurilor. El a făcut-o sub presiunea opiniei publice mondiale, şi, după cum se pare, sub presiunea Franţei şi Angliei. Dar orice om care se pricepe cît de cît în politică trebuie să înţeleagă că deoarece preşedintele a suspendat zborurile, el poate să suspende şi suspendarea acestor zboruri, adică să permită iarăşi zborurile şi să aprobe planuri pentru noi incursiuni în spaţiul aerian al Uniunii Sovietice.

Această declaraţie a preşedintelui este un subterfugiu, o jumătate de măsură — ea nu este o recunoaştere a caracterului nejust al politicii agresive. Vorbind despre suspendarea zborurilor, el are aerul de a face un hatîr Uniunii Sovietice. Noi însă nu avem nevoie de pomană şi daruri de la imperialişti ; noi nu le-am primit, nu le primim şi nu le vom primi niciodată. **(Aplauze).** Noi luptăm nu numai pentru securitatea ţării noastre, ci şi pentru securitatea fiecărui stat suveran. Uniunea Sovietică cere ca suveranitatea să fie respectată de către toate ţările din lume şi ca nimeni să nu îndrăznească s-o încalce.

Preşedintele a suspendat zborurile. Dar dacă el îşi va suspenda această hotărîre şi zborurile vor fi reluate, ce va trebui să facem atunci ? ! Noi vom doborî avioanele şi vom lovi bazele lor de decolare. **(Aplauze).** Dar vrem ca guvernul Statelor Unite ale Americii să-şi dea seama că miza lui pe zborurile de spionaj este o aventură, că efectuarea unor asemenea zboruri este un act de agresiune împotriva Uniunii Sovietice şi împotriva oricărei alte ţări. De aceea noi am şi cerut să se recunoască faptul că asemenea acţiuni sînt nejuste, că trebuie prezentate scuze, pedepsiţi cei vinovaţi şi date asigurări că asemenea lucruri nu se vor mai repeta. Oricare ţară suverană care nu este un satelit al S.U.A. ar fi procedat la fel.

Noi nu intenţionăm să ne lăsăm provocaţi şi să ne abatem de la linia generală a politicii noastre externe, care a fost trasată de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. şi consfinţită prin Declaraţia Partidelor Comuniste, adoptată în 1957 în timpul sărbătoririi celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Aceasta este politica coexistenţei, politica întăririi păcii, slăbirii încordării internaţionale şi lichidării „războiului rece".

În directă legătură cu politica de coexistenţă paşnică se află teza că în vremea noastră războiul nu este inevitabil, teză proclamată la Congresele XX şi XXI ale partidului nostru. Tezele cu privire la imperialism, formulate de Lenin, îşi păstrează valabilitatea şi, ca şi înainte, ele ne servesc şi ne vor servi drept stea călăuzitoare în teoria şi practica noastră. Dar nu trebuie să uităm că tezele leniniste cu privire la imperialism au fost formulate şi dezvoltate de el cu zeci de ani în urmă, cînd nu existau numeroase fenomene care acum au devenit hotărîtoare pentru dezvoltarea procesului istoric, pentru întreaga situaţie internaţională.

Unele dintre tezele leniniste cu privire la imperialism datează din perioada cînd încă nu exista Uniunea Sovietică, cînd nu existau celelalte state socialiste. În prezent, creşte şi se întăreşte puternica Uniune Sovietică cu uriaşul său potenţial economic şi militar, creşte şi se întăreşte marele lagăr socialist, care numără astăzi peste un miliard de oameni, au sporit capacitatea de organizare şi conştiinţa clasei muncitoare, care chiar în ţările capitaliste duce o luptă activă pentru pace. În prezent acţionează asemenea factori ca mişcarea largă a partizanilor păcii, creşte numărul statelor care se pronunţă pentru pace între popoare. Trebuie remarcat de asemenea că imperialismul nu dispune acum de un asemenea spate al frontului, sub forma sistemului colonial, cum a avut în trecut.

În afară de aceasta, tovarăşi, doar nu se poate să repetăm în mod mecanic, astăzi, în această problemă, ceea ce a spus V. I. Lenin cu multe decenii în urmă despre imperialism şi să spunem într-una că războaiele imperialiste sînt inevitabile atîta timp cît socialismul nu a învins în întreaga lume. Trăim astăzi într-o perioadă cînd forţele socialismului cresc şi se întăresc tot mai mult, cînd mase tot mai largi de oameni ai muncii păşesc sub steagul marxism-leninismului. **(Aplauze puternice).**

Istoria va cunoaşte probabil vremuri cînd capitalismul se va menţine doar într-un număr mic de state, şi poate chiar state atît de mici ca bunăoară nasturele de la haină. Şi atunci ? Oare şi în astfel de condiţii trebuie să vedem numai litera celor ce a spus V. I. Lenin — absolut just pentru timpul său — şi să repetăm pur şi simplu că războaiele sînt inevitabile, întrucît există încă ţări capitaliste ?

Bineînţeles că esenţa capitalismului, a imperialismului nu se schimbă, chiar dacă el este reprezentat de ţări mici. Este ştiut că lupul este o fiară tot atît de sîngeroasă ca şi leul sau tigrul, deşi are o putere incomparabil mai mică. De aceea pe om îl înspăimîntă o întîlnire cu un lup mult mai puţin decît cu un tigru sau leu. Firește, şi fiarele mai mici ştiu să muşte, natura lor e aceeaşi, dar posibilităţile sînt diferite, ele nu reprezintă o forţă atît de mare şi pot fi mai uşor făcute inofensive.

De aceea nu se poate repeta, fără a ţine seama de situaţia concretă, fără a ţine seama de schimbarea raportului de forţe pe plan mondial, ceea ce a spus marele Lenin în cu totul alte condiţii istorice. Dacă Lenin s-ar scula din mormînt, el ar lua asemenea oameni, cum se spune, de urechi şi i-ar învăţa cum trebuie înţeleasă esenţa lucrurilor. **(Aplauze).**

Noi trăim într-un timp cînd n-avem alături de noi pe Marx, Engels, Lenin. Dacă noi vom proceda cum procedează copiii care învăţînd alfabetul compun cuvintele din litere, nu vom face mare lucru. Marx, Engels, Lenin au creat opere nemuritoare, care nu-şi vor pierde strălucirea în veacuri. Ei au indicat oamenirii calea spre comunism. Iar noi mergem cu fermitate pe această cale. Pe baza învăţăturii marxist-leniniste trebuie să gîndim noi înşine, să studiem profund viaţa, să analizăm situaţia actuală şi să tragem concluzii care aduc foloase cauzei comune a comunismului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Trebuie să ştim nu numai să citim, ci să şi înţelegem în mod just cele ce am citit, să ştim să le aplicăm la condiţiile concrete ale epocii în care trăim, să ţinem seama de situaţia existentă, să ţinem seama de raportul de forţe real. **(Aplauze puternice).** Un om politic care acţionează în acest fel dovedeşte că ştie nu numai să citească, ci să şi aplice în mod creator învăţătura revoluţionară. Dacă nu face aceasta, se asemuieşte omului despre care în popor se spune : „Se uită în carte ca miţa în calendar !". **(Risete, aplauze).**

Toate acestea ne dau temei pentru a afirma cu certitudine că în condiţiile actuale războiul nu este inevitabil. **(Aplauze puternice).** Cine nu înţelege acest lucru, acela nu are încredere în forţa şi posibilităţile creatoare ale clasei muncitoare, acela subapreciază tăria lagărului socialist, nu crede în marea forţă de atracţie a socialismului care şi-a demonstrat cît se poate de limpede superioritatea faţă de capitalism.

E-e oare exclusă posibilitatea ca imperialiştii să dezlănţuie un război în condiţiile actuale ? Noi am spus nu odată şi repetăm : nu, nu este exclusă. Dar ţările imperialiste nu pot să nu ţină seamă de forţa Uniunii Sovietice, de forţa întregului lagăr socialist. Se înţelege că imperialiştii nu doresc să dezlănţuie un război pentru a arde ei înşişi în flăcările lui. Ei ar vrea să distrugă ţările socialiste. De aceea, acuma pînă şi reprezentanţii nătîngi, descreieraţi ai cercurilor imperialiste se vor gîndi, şi nu odată, la forţa noastră, înainte de a se lansa într-o aventură militară.

Pînă şi smintitul de Hitler, dacă ar fi fost convins că războiul pe care l-a început împotriva Uniunii Sovietice se va termina cu zdrobirea hoardelor sale fasciste şi că el însuşi în al cincilea an de război va ajunge să se ascundă într-o subterană din Berlin şi îşi va zbura creierii, nici el nu ar fi luat hotărîrea dementă de a porni războiul împotriva ţării noastre. Asta-i limpede !

Şi dacă imperialiştii vor dezlănţui totuşi războiul, are oare lagărul nostru socialist posibilitatea de a-l curma ? Da, are. **(Aplauze puternice).** Să vă dau un exemplu. Cînd în 1956 Franţa, Anglia şi Israelul au atacat Egiptul, intervenţia noastră a curmat acest război imperialist, care a fost dezlănţuit de forţele agresive pentru a răpi Egiptului independenţa. Noi am ajutat po

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea de salut a tovarăşului N. S. Hruşciov

(Urmare din pag. VI-a)

Probabil că aşa s-ar fi întîmplat, dacă nu ar fi fost Uniunea Sovietică, dacă nu ar fi fost lagărul socialist. Dar Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste şi-au ridicat glasul. Guvernul sovietic a adresat mesaje lui Eden, Guy Mollet şi Ben Gurion, în care i-a avertizat că există o ţară care poate să dea o lovitură zdrobitoare dacă agresiunea nu va fi curmată. Şi literalmente 22 de ore după aceasta războiul a încetat. **(Aplauze puternice).** Eden, Guy Mollet — acest aşa-zis lider al socialiştilor, dar în realitate un înrăit imperialist-colonialist — şi Ben Gurion, trepăduşul lor, s-au astîmpărat pe loc.

În felul acesta Uniunea Sovietică şi toate ţările lagărului socialist şi-au împlinit datoria. Războiul a fost curmat. Nu este oare aceasta o demonstrare a forţelor socialismului ? ! Şi aceasta s-a întîmplat la scurt timp după ce Congresul al XX-lea al partidului nostru a proclamat teza că în condiţiile actuale războiul nu este inevitabil şi că, dacă el va fi dezlănţuit, noi avem posibilitatea să zădărnicim planurile aventuriste ale agresorilor, să îndrumăm mersul evenimentelor în direcţia necesară.

Trebuie avut în vedere că acest lucru s-a întîmplat în 1956. Acum însă în Uniunea Sovietică au fost create asemenea mijloace militare puternice despre care imperialiştii nu au o idee deplină, cu toate zborurile lor de spionaj. **(Animaţie, aplauze puternice).**

Sau luaţi alt exemplu, cel din 1957, cînd am preîntîmpinat un atac împotriva Siriei din partea Turciei, pe care o împingeau spre aventură imperialiştii din S.U.A. Sau în 1958, după revoluţia din Irak, americanii şi englezii şi-au concentrat forţele şi s-au pregătit să atace Irakul. Imperialiştii americani împingeau din răsputeri Turcia, Iranul şi Pakistanul împotriva Irakului. Americanii au depus atîta grabă în pregătirea acestei agresiuni, încît au încălcat chiar suveranitatea Austriei, transportîndu-şi trupele staţionate în Germania, direct peste teritoriul Austriei neutre, în Liban şi Iordania. Dar şi în acest caz, ei şi-au ratat lovitura şi nu s-au încumetat să dezlănţuie agresiunea împotriva Irakului, avînd în vedere avertismentul hotărît dat de Uniunea Sovietică şi de celelalte ţări socialiste. Ei au venit pe calea aerului, au stat cît au stat şi şi-au luat zborul, cum s-ar spune, cu buzele umflate, iar Republica Irak dăinuie şi se întăreşte. **(Aplauze).**

Trebuie subliniat că atît în cazul Siriei cît şi în cazul Irakului era vorba de a da ripostă agresiunii pe care cel mai puternic stat imperialist — Statele Unite ale Americii — se pregătea s-o săvîrşească împotriva Siriei şi Irakului.

Imperialiştii americani şi politica lor aventuristă s-au discreditat în aşa măsură încît au devenit odioşi nu numai popoarelor ţărilor socialiste, ci şi popoarelor statelor aliate cu ei.

În mod ruşinos a fost alungat din Coreea de Sud Li Sîn Man, această marionetă sîngeroasă. Fostul prim ministru al Turciei, Menderes, executant docil al voinţei americanilor, stă la puşcărie. Chiar şi în Taivan, pe această insulă ocupată de americani, cu toată teroarea sălbatică a lacheului american Cian Kai-şi, a fost devastată ambasada S.U.A. Ştiţi foarte bine că milioane de japonezi manifestează cu dispreţ şi ură împotriva ocupanţilor americani. Într-un cuvînt, în ţările în care imperialiştii americani încă nu sînt daţi afară cu un picior în spate, se acumulează mînia poporului, se coc forţele protestului. Or, precum se ştie, după fulger, vine şi tunetul. **(Aplauze).**

Ştiţi, desigur, că poporul japonez, desfăşurînd o puternică mişcare de protest împotriva ratificării de către parlamentul japonez a aşa-numitului tratat japono-american de securitate, împotriva sosirii în Japonia a preşedintelui Statelor Unite, a obţinut ca preşedintelui Eisenhower să-i fie refuzată intrarea în Japonia.

Atunci cînd guvernul sovietic şi-a retras invitaţia făcută preşedintelui Eisenhower de a vizita Uniunea Sovietică, motivele acestui gest erau explicabile şi clare pentru toată lumea. De altfel preşedintele însuşi trebuia să se aştepte că în cazul unui eşec al zborurilor avioanelor de spionaj U—2 deasupra teritoriului Uniunii Sovietice, care fuseseră aprobate de el, călătoria preşedintelui va fi zădărnicită şi el va fi un oaspete nedorit în ţara noastră. El însă a socotit probabil că totul se va termina cu bine pentru guvernul S.U.A., care voia să umilească Uniunea Sovietică cu zboruri de spionaj nepedepsite.

Dar după ce avionul de spionaj U-2 a fost doborît deasupra Uniunii Sovietice şi preşedintele Eisenhower nu a prezentat scuze şi nu a condamnat zborurile de spionaj deasupra ţării noastre, el ne-a pus în faţa necesităţii de a retrage invitaţia pe care i-am făcut-o de a vizita ţara noastră. Toate acestea sînt desigur explicabile, sînt explicabile motivele, explicabile sînt şi consecinţele.

Dar priviţi ce a ieşit cu vizita preşedintelui Eisenhower în Japonia. Guvernul S.U.A. a dat dovadă de prea multă încredere în sine atunci cînd a insistat asupra vizitei preşedintelui său în Japonia cu toate protestele poporului japonez, cu toată „repetiţia" neizbutită făcută de secretarul preşedintelui, domnul Hagerty ; acesta a trebuit să înveţe metodele acrobaţiei **(rîsete)** pentru a se smulge, pe aeroportul din Tokio, din îmbrăţişările „ospitaliere" ale japonezilor, care şi-au exprimat adevărata lor atitudine faţă de acest sol al Statelor Unite. **(Aplauze puternice).**

S-ar părea că preşedintele Eisenhower ar fi trebuit să tragă concluzii practice din toate acestea şi să ia o hotărîre justă. Dar el nu a tras asemenea concluzii şi a continuat să insiste asupra vizitei sale în Japonia. Rezultatele sînt cunoscute de toată lumea.

Ei bine, acum nu ne rămîne decît să-l compătimim **(rîsete),** să-i înţelegem emoţiile încercate după această palmă primită în public. Dar, cum se spune, ce semeni, aia culegi. **(Aplauze).** Iar guvernul S.U.A. seamănă deocamdată numai sămînţa războiului. Vizita preşedintelui american în Japonia era menită să vină în sprijinul primului ministru Kişi, care începuse să lanseze semnale „S.O.S. !", să cheme pe americani să-i salveze guvernul. Prin vizita sa în Japonia Eisenhower a vrut să arunce, cum s-ar zice, un colac de salvare primului ministru Kişi. Preşedintele şi guvernul S.U.A. au făcut totul pentru a întări guvernul pro-american al Japoniei, care nu ţine seama de interesele poporului japonez, ci se află la remorca politicii imperialiste a S.U.A. **(Aplauze).**

Rezultatul nu a fost însă deloc acela pe care îl aşteptau Kişi şi Eisenhower. Poporul japonez i-a închis uşa în nas musafirului nepoftit din Statele Unite şi şi-a arătat în faţa întregii lumi ura faţă de politica imperialistă a Statelor Unite şi faţă de marioneta lor din Japonia, premierul Kişi.

Din toate acestea se poate trage o singură concluzie justă — să continuăm să luptăm cu aceeaşi perseverenţă împotriva imperialismului, împotriva războiului, să luptăm împotriva blocurilor militare agresive, să căutăm în mod perseverent să obţinem dezarmarea, lichidarea bazelor militare străine. Cu cît popoarele îşi vor da mai repede seama de primejdia îngrozitoare pe care o reprezintă bazele străine de pe teritoriul ţărilor lor, cu atît ele vor lupta mai perseverent pentru a obţine lichidarea acestor baze, cu atît ele îşi vor asigura mai repede pacea şi securitatea.

Poporul japonez, care a simţit pe propria sa piele toată grozăvia primelor bombardamente atomice, este foarte sensibil la primejdia pe care o reprezintă pentru el bazele militare americane. Noi, poporul sovietic, care am fost puşi la foarte grea încercare prin invazia hoardelor germano-fasciste pe teritoriul patriei noastre, înţelegem deosebit de bine acest lucru.

Politica militariştilor americani, care îşi amplasează în Japonia bazele militare, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice şi a Chinei populare, este una dintre principalele surse ale încordării internaţionale. Luptînd împotriva bazelor străine pe teritoriul său, poporul japonez luptă pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru încetarea „războiului rece".

Noi dorim poporului japonez să obţină anularea tratatelor şi acordurilor inegale care îi sînt impuse. Dorim ca guvernul japonez să se călăuzească după interesele vitale ale poporului său şi nu după interesele altora — ale statelor imperialiste.

Salutăm lupta curajoasă a poporului japonez şi îi întindem o mînă prietenească ! **(Aplauze puternice).**

U.R.S.S. a dus o politică iubitoare de pace atunci cînd era singură în faţa puternicului lagăr al statelor imperialiste. Ducem această politică şi în prezent, cînd forţele iubitoare de pace dispun de o superioritate incontestabilă asupra forţelor războiului şi ale agresiunii.

Poziţia noastră izvorăşte din faptul că noi credem cu tărie în trăinicia orînduirii socialiste, în sistemul nostru şi de aceea sîntem liniştiţi în privinţa viitorului socialismului. Pentru victoria ideilor socialiste în întreaga lume nu este nevoie de un război mondial. Aceste idei vor birui în cursul întrecerii paşnice a ţărilor socialiste cu ţările capitaliste. **(Aplauze).**

În raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej s-a dat o înaltă apreciere rolului partidului nostru, rolului popoarelor Uniunii Sovietice în lupta pentru victoria comunismului, pentru asigurarea păcii în întreaga lume. Permiteţi-mi ca în numele delegaţiei noastre, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele guvernului sovietic şi al întregului popor sovietic să exprim sincere mulţumiri pentru această înaltă apreciere a eforturilor noastre. **(Aplauze furtunoase ; asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung).**

Noi constatăm cu satisfacţie, dragi tovarăşi, că legăturile de prietenie frăţească dintre partidele noastre, dintre popoarele ţărilor noastre, cresc şi se întăresc necontenit. Între partidele noastre, între ţările noastre, există o unitate de vederi, atît în problemele interne ale dezvoltării ţărilor noastre, cît şi în toate problemele internaţionale ; în problemele luptei pentru pace, pentru coexistenţa paşnică a statelor cu orînduiri sociale diferite, pentru reglementarea paşnică a tuturor problemelor litigioase dintre state, pentru dezarmare, ca şi în toate celelalte probleme.

Între partidele noastre, între statele noastre socialiste, niciodată nu au existat deosebiri de puncte de vedere, nu au existat deosebiri de interpretare şi nici chiar deosebiri de nuanţe în interpretarea problemelor internaţionale vitale, a problemelor mişcării muncitoreşti revoluţionare internaţionale, a asigurării victoriei marii cauze a comunismului.

Sîntem convinşi, şi vă încredinţez, dragi prieteni, că în noi, în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, aţi avut şi veţi avea întotdeauna cel mai credincios prieten în lupta noastră comună, că noi vom merge întotdeauna în acelaşi pas, împreună cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, împreună cu întreaga clasă muncitoare revoluţionară în lupta pentru marea cauză a clasei muncitoare, sub steagul de neînvins al marxism-leninismului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Tovarăşi ! Congresul vostru face bilanţul unei importante perioade din viaţa ţării, stabileşte căile desăvîrşirii construirii socialismului în Republica Populară Romînă. Comuniştii din întreaga lume se bucură de succesele voastre, sînt mîndri că, în acelaşi rînd, umăr la umăr cu celelalte partide marxist-leniniste, păşeşte cu fermitate prietenul şi fratele nostru — Partidul Muncitoresc Romîn. **(Aplauze furtunoase).**

Unitatea partidelor marxist-leniniste este chezăşia victoriilor noastre viitoare. Fidelitatea faţă de leninism determină întreaga noastră activitate, deplina noastră înţelegere reciprocă în problemele construcţiei socialiste, în problemele politicii externe şi ale mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Fidelitatea faţă de leninism şi unitatea vor asigura triumful deplin al măreţei noastre cauze comune — vom construi comunismul !

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, să dau citire salutului adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăşi, delegaţi la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn,

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele tuturor comuniştilor şi oamenilor muncii din ţara noastră, vă trimite dv., şi prin dv. tuturor membrilor P.M.R., întregului popor romîn frate, un salut fierbinte şi urări cordiale de noi succese în construirea socialismului.

Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzeşte ferm în întreaga sa activitate după teoria victorioasă a marxism-leninismului, aplicînd-o în mod creator în condiţiile ţării sale şi conduce cu pricepere poporul romîn pe calea unei vieţi libere şi fericite.

În anii primului şi ai celui de-al doilea plan cincinal, harnicul popor romîn, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a schimbat radical înfăţişarea ţării sale şi a obţinut succese remarcabile în dezvoltarea şi întărirea economiei socialiste, în înfăptuirea revoluţiei culturale, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii din Republică. În lupta pentru construirea Romîniei socialiste a crescut şi s-a întărit alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea, s-a consolidat unitatea moral-politică a poporului romîn. Succesele istorice ale poporului romîn confirmă cu o forţă nouă marile avantaje ale sistemului socialist asupra celui capitalist.

Prin slujirea devotată a intereselor oamenilor muncii, prin fidelitatea sa faţă de măreaţa cauză a socialismului şi comunismului, Partidul Muncitoresc Romîn şi-a cucerit pe bună dreptate încrederea nemărginită a întregului popor romîn. Luptînd cu consecvenţă pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, împotriva oricăror încercări de a o revizui, apărînd cu hotărîre principiile internaţionalismului proletar şi dezvoltînd legături strînse cu partidele frăţeşti din celelalte ţări, Partidul Muncitoresc Romîn contribuie la întărirea necontenită a puternicului lagăr socialist, la dezvoltarea mişcării comuniste mondiale.

Partidul Muncitoresc Romîn militează activ pentru promovarea principiilor coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme sociale diferite, pentru întărirea păcii şi securităţii popoarelor. Călăuzită de aceste principii, Republica Populară Romînă, împreună cu celelalte ţări socialiste, a adus şi aduce o mare contribuţie la lupta pentru lichidarea războiului rece, pentru dezarmarea generală şi totală, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă liberă de arma atomică şi rachetă.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice urează din tot sufletul Partidului Muncitoresc Romîn, întregului popor romîn noi succese în lupta pentru avîntul economiei naţionale, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii, pentru întărirea unităţii marii comunităţi a ţărilor socialiste, pentru pace în întreaga lume.

Poporul sovietic, ca prieten sincer şi credincios al poporului romîn, este convins că muncitorii, ţăranii şi intelectualii din Republica Populară Romînă, însufleţiţi de hotărîrile celui de-al III-lea Congres al P.M.R., vor îndeplini cu succes planul de 6 ani de dezvoltare a economiei naţionale a ţării, care va constitui o etapă hotărîtoare a măreţului program de desăvîrşire a construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Trăiască poporul frate romîn, care construieşte socialismul !

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat al poporului romîn !

Să se întărească şi să înflorească prietenia romîno-sovietică de nezdruncinat !

Să trăiască şi să se întărească unitatea popoarelor ţărilor socialiste !

Trăiască marea solidaritate a oamenilor muncii din toate ţările în lupta pentru pace şi prietenie între popoare !

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

(Salutul C.C. al P.C.U.S. a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze puternice. La sfîrşit, asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi poporele Uniunii Sovietice, pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Comitetul său Central, în frunte cu tovarăşul N. S. Hruşciov).

Subtitlurile aparţin redacţiei

Cuvîntarea tovarăşei Aurica Talpă

Sarcinile ce izvorăsc din raportul C.C. al P.M.R., prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, dau un puternic imbold iniţiativei creatoare a oamenilor muncii — a arătat tov. Talpă Aurica.

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la fabrica „Ţesătura", toţi textiliştii din Iaşi au primit cu mare entuziasm proiectul de Directive şi au întîmpinat Congresul partidului nostru drag cu însemnate realizări în muncă. Noi sîntem angajaţi într-o însufleţită întrecere pentru obţinerea unui volum sporit de ţesături, ieftine, într-un sortiment cît mai variat şi de bună calitate, care să satisfacă într-o mai mare măsură cerinţele cumpărătorilor. În 1959 volumul producţiei globale industriale a întreprinderii a înregistrat o creştere de circa 30 la sută faţă de anul 1956, s-au realizat peste plan 373.000 kg. fire, precum şi 3.130.000 m.p. ţesături de bumbac. În cadrul întrecerii în cinstea Congresului, colectivul întreprinderii noastre a livrat peste plan 3.000.000 m.p. ţesături.

O contribuţie hotărîtoare la obţinerea acestor succese au adus muncitoarele din întreprinderea noastră, care reprezintă peste 80 la sută din numărul total al salariaţilor. Rezultate apreciabile au fost înregistrate şi în direcţia îmbunătăţirii calităţii produselor, lărgirii varietăţii sortimentelor, înfrumuseţării aspectului lor. În timp ce pe vremea burgheziei, fabrica noastră realiza doar cîteva sortimente de ţesături, azi producem 24 articole cu peste 300 desene şi poziţii coloristice.

Însufleţirea cu care muncitoarele de la „Ţesătura" înfăptuiesc sarcinile trasate de partid se reflectă în rezultatele dobîndite pe tărîmul creşterii productivităţii muncii. Astfel anul acesta s-au realizat în medie aproape 8.600 bătăi război/oră, ceea ce reprezintă o creştere de 45,1% faţă de indicele înregistrat în anul 1955. În întrecerea în cinstea Congresului, muncitoarele de la aproximativ 100 războaie mecanice au început să obţină peste 10.000 bătăi război/oră.

Bogat este şi bilanţul succeselor dobîndite în direcţia îmbunătăţirii calităţii produselor. În rîndurile colectivului nostru s-a creat o puternică opinie de masă împotriva rebuturilor, pentru realizarea unor ţesături trainice, cu grijă lucrate. În această luptă pentru prestigiul întreprinderii şi renumele mărcii fabricii, noi am reuşit să realizăm ţesături de calitate „extra" şi I-a în proporţie de 97 la sută din întreaga producţie a fabricii. Ar fi însă greşit să se creadă că în această privinţă s-a făcut totul. Cu prilejul dezbaterii proiectului de Directive a reieşit că în întreprindere există încă numeroase rezerve de a ridica şi mai mult calitatea ţesăturilor.

Grija pentru reducerea preţului de cost al produselor a constituit de asemenea un obiectiv de seamă în activitatea noastră. Întrecerea socialistă a scos la iveală numeroase iniţiative privind îmbunătăţirea procesului tehnologic şi posibilitatea de a micşora consumurile specifice de materii prime şi materiale. Aplicarea şi extinderea acestor iniţiative a avut drept urmare realizarea, în cursul anului 1959, a unui volum de economii de peste 2.500.000 lei. Prin reducerea consumului specific de bumbac în sectorul filatură şi de fire în sectorul de ţesătorie s-a reuşit să se producă peste sarcinile prevăzute mai bine de 160.000 m.p. diferite ţesături numai din material economisit în primele 5 luni ale anului.

Un rol hotărîtor în obţinerea acestor rezultate l-a avut acţiunea desfăşurată de organizaţia de partid şi de conducerea întreprinderii pentru ridicarea nivelului tehnico-profesional al muncitorilor. Colectivul întreprinderii noastre ar fi putut obţine rezultate mai bune dacă am fi fost ajutaţi în mai mare măsură de minister. Este necesar ca atît conducerea întreprinderii, cît şi Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, să se ocupe cu şi mai multă grijă de problemele ridicării nivelului profesional al muncitoarelor, promovării în munci de răspundere a celor mai capabile dintre ele.

Dezbaterile care au avut loc pe marginea proiectului de Directive au scos în evidenţă hotărîrea textiliştilor ieşeni de a munci cu tot elanul pentru traducerea în viaţă a sarcinilor de cinste ce le revin. Această hotărîre îşi găseşte expresia în numeroasele propuneri pe care le-au făcut în vederea introducerii şi extinderii tehnicii noi.

Asigur Congresul partidului că întregul colectiv al întreprinderii noastre va munci cu avînt pentru îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de partid, pentru a da oamenilor muncii ţesături mai multe, mai ieftine şi de mai bună calitate, contribuind astfel la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Hudiţeanu

În raportul Comitetului Central, prezentat Congresului de către tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, s-a arătat că pentru creşterea producţiei agricole una din sarcinile principale este întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

În cele ce urmează, voi vorbi despre felul cum s-a preocupat de această problemă consiliul de conducere al gospodăriei colective din Comana, regiunea Constanţa, unde lucrez ca preşedinte.

Subliniind că la începutul activităţii ei gospodăria a întîmpinat o serie de greutăţi, vorbitorul a spus :

Acestea erau şi urmarea faptului că în general consiliul de conducere al gospodăriei nu analiza temeinic principalele probleme ale bunei desfăşurări a muncii în G.A.C. Adunările generale se convocau foarte rar şi de multe ori hotărîrile luate nu prevedeau măsuri concrete pentru creşterea producţiei. Regulile agrotehnice se aplicau în mică măsură.

Pentru îmbunătăţirea stilului de muncă al consiliului de conducere, organizaţia de partid a recomandat consiliului să lucreze după un plan de muncă, să ia măsuri pentru dezvoltarea multilaterală a producţiei, pentru asigurarea stabilităţii colectiviştilor în echipe şi brigăzi, pentru sporirea cointeresării colectiviştilor în obţinerea de producţii mari. Organizaţia de partid a repartizat membrii de partid pe brigăzi şi echipe, a lărgit activul fără de partid prin atragerea celor mai buni colectivişti.

Pe baza hotărîrilor adunării generale, consiliul de conducere şi-a planificat mai bine munca, membrii săi au fost repartizaţi pe diferite sectoare de activitate. Periodic, în afara problemelor curente ale producţiei, consiliul de conducere analizează felul cum fiecare membru din consiliu îşi îndeplineşte sarcinile încredinţate. În felul acesta a crescut simţul de răspundere al fiecărui membru din consiliu şi s-a reuşit să se cunoască mai bine cum se realizează sarcinile de producţie. Un lucru important este că toţi membrii consiliului de conducere se interesează permanent de calitatea lucrărilor executate de colectivişti şi tractorişti.

Pînă în anul 1955 — a spus în continuare vorbitorul — singurul sector de producţie al gospodăriei era producţia vegetală. Din această cauză noi nu reuşeam să dăm bani la ziua-muncă decît de două ori pe an.

Analizînd această situaţie, în urma recomandării organizaţiei de partid, noi am luat măsuri, ca pe baza condiţiilor bune pe care le avem, să dezvoltăm sectorul zootehnic. Ca urmare, veniturile băneşti ale gospodăriei şi deci şi partea bănească a valorii zilei-muncă au crescut, ceea ce a dus la sporirea cointeresării colectiviştilor. În gospodăria noastră am introdus retribuirea muncii şi după rezultatele obţinute în producţie, îndeosebi la culturile prăşitoare şi în sectorul zootehnic.

Vorbitorul a arătat că prin îmbunătăţirea agrotehnicii, în 1959 gospodăria a obţinut o recoltă de 1.565 kg. grîu şi 3.600 kg. porumb în medie la hectar, deşi condiţiile naturale nu au fost prea bune.

Şi în sectorul zootehnic gospodăria noastră a obţinut o serie de rezultate bune. Astfel, dacă în 1956 aveam numai 110 taurine, în prezent avem 330. La ovine, de la 1.200 capete în acelaşi an, s-a ajuns la 3.100 în prezent, iar numărul porcilor a crescut de la 180 capete, la 750.

Printr-o mai bună furajare a animalelor şi în special prin folosirea porumbului siloz în hrana vacilor şi a oilor şi prin introducerea retribuirii îngrijitorilor de animale după producţiile obţinute, am obţinut o creştere importantă a producţiei.

Datorită obţinerii de producţii mari în toate sectoarele, valoarea zilei-muncă a crescut simţitor. Totodată au sporit cantităţile de produse pe care le-am vîndut statului pe bază de contract. Astfel, în 1957 am vîndut statului 608 tone cereale, iar în 1959 am vîndut 1.150 tone grîu, porumb şi floarea-soarelui. În 1959 am mai vîndut 150.000 l. lapte, 4.600 kg. lînă şi 40.000 kg. carne. Vînzînd statului cantităţi mai mari de produse, venitul bănesc al gospodăriei a crescut de la 1.400.000 lei în 1957, la 3.211.000 lei în 1959, iar fondul de bază a crescut de la 984.000 lei la 3.000.000 lei.

Valoarea zilei-muncă a ajuns la 40 lei în 1959, din care numai bani 18 lei. În fiecare lună am dat colectiviştilor cîte 10 lei avans pe zi-muncă. Cîştigînd mai mult pentru munca lor, colectiviştii noştri trăiesc din ce în ce mai bine. Un număr de peste 90 familii şi-au construit case noi, numeroase familii şi-au cumpărat mobilă, aparate de radio, obiecte de uz casnic.

În încheierea cuvîntului său, tov. N. Hudiţeanu a exprimat hotărîrea colectiviştilor din Comana de a munci cu hărnicie pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor stabilite de Congres pentru sporirea producţiei agricole, vegetale şi animale, ceea ce va duce la mărirea veniturilor colectiviştilor, va contribui la îmbunătăţirea continuă a traiului tuturor oamenilor muncii, la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Cuvîntarea tovarăşului Ion Gae

Datorită măsurilor luate de C.C. al P.M.R., şi oraşul Galaţi a cunoscut în ultimii ani o puternică dezvoltare. Au fost construite noi întreprinderi industriale : fabrica de sîrmă, cuie şi lanţuri, staţia de sortare a minereului, staţia de transformare de 110 kW, fabrica de unelte pescăreşti şi altele. S-au reconstruit, dezvoltat şi reutilat pe baza tehnicii noi întreprinderi ca şantierul naval, uzinele „Cristea Nicolae", atelierele C.F.R. „Întreprinderile textile" Galaţi etc. Şantierul naval din Galaţi a devenit cea mai puternică unitate a ţării pentru fabricarea vaselor maritime de tonaj mijlociu şi mare.

Ocupîndu-se apoi de dezvoltarea industriei siderurgice în oraşul Galaţi, vorbitorul a spus : Dezvoltarea industriei siderurgice şi constructoare de maşini în regiunea Galaţi a pus în faţa noastră noi şi complexe probleme legate de organizarea producţiei, de asigurarea cadrelor de muncitori şi tehnicieni, de pregătirea lor la nivelul noii tehnologii. Numai la uzina „Cristea Nicolae" au trebuit să fie calificaţi peste 600 muncitori, din care 116 laminorişti. Rezolvarea acestei sarcini nu a fost o problemă uşoară şi este un merit al organizaţiilor noastre de partid, al comuniştilor, al tuturor muncitorilor cu înaltă calificare, că au pregătit noi cadre calificate pe care le cere tehnica modernă.

Întîmpinînd cu entuziasm cel de-al III-lea Congres al partidului — a spus el — laminoriştii din întreprinderile regiunii Galaţi au realizat peste plan 7.200 tone laminate şi două milioane opt sute mii lei economii la preţul de cost. Există condiţiile pentru îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor luate pe întreg anul 1960.

În dezbaterile privind sarcinile de plan pe 1960, muncitorii, inginerii şi tehnicienii din oraşul Galaţi, mobilizaţi de organizaţiile de partid, s-au angajat să realizeze economii la preţul de cost în valoare de 45.000.000 lei peste sarcina planificată şi să mărească beneficiile cu 22.000.000 lei. Realizările obţinute pînă acum dovedesc că aceste angajamente vor fi nu numai îndeplinite, ci şi depăşite. În acest scop, comitetul orăşenesc şi organizaţiile de partid din întreprinderi au iniţiat studii pentru descoperirea rezervelor interne, au întocmit planuri de măsuri tehnico-organizatorice şi au repartizat în sectoarele-cheie cele mai bune cadre de partid, capabile să asigure înfăptuirea hotărîrilor luate.

Este necesar ca Ministerul Industriei Grele să acorde mai mult sprijin întreprinderilor din regiunea Galaţi şi, în primul rînd, să rezolve problema aprovizionării uzinei „Cristea Nicolae" cu platine şi cilindri de laminare, a căror lipsă produce greutăţi de multă vreme.

Ministerul Industriei Grele trebuie să asigure comenzile necesare pentru şantierul naval şi să studieze fără întîrziere posibilităţile de încărcare a suprafeţelor industriale construite şi nefolosite complect la întreprinderea de sîrmă, cuie şi lanţuri din Galaţi.

În raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej se arată că în cadrul planului de şase ani, partidul nostru va acorda în continuare o atenţie deosebită industriei siderurgice, condiţie esenţială pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Vestea că a treia „cetate de foc" şi cea mai mare din ţară va fi construită la Galaţi, că de aici se vor vărsa în fiecare an în albia de oţel a patriei 4 milioane tone metal, a fost primită cu un puternic entuziasm de muncitorii regiunii noastre, mulţi dintre ei hotărîndu-se dintru început să ajute la ridicarea şi punerea în funcţiune a acestei uriaşe construcţii în termenul stabilit de partid.

Sîntem pe deplin conştienţi de marea răspundere care ne revine în legătură cu asigurarea condiţiilor necesare pentru ca lucrările de construcţie a viitorului combinat siderurgic să se desfăşoare în cele mai bune condiţii.

Va trebui să creăm condiţii materiale şi culturale din cele mai bune constructorilor şi siderurgiştilor care vor lucra la combinat. Ritmul construcţiilor de locuinţe în oraşul Galaţi va trebui să crească considerabil începînd cu anul acesta.

În acelaşi timp, este necesar ca organele de resort să ia măsuri de a organiza învăţămîntul tehnic pentru creşterea cadrelor de siderurgişti în oraşul Galaţi.

Totodată vom acorda cea mai mare atenţie muncii de partid de pe şantierul de construcţii al combinatului pentru îndeplinirea la termen şi în cele mai bune condiţii a sarcinilor de plan.

Ne exprimăm recunoştinţa fierbinte faţă de partid şi de Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru politica înţeleaptă, leninistă, de construire a socialismului, pentru grija pe care o poartă dezvoltării multilaterale a economiei noastre naţionale, pentru continua înflorire a tuturor regiunilor ţării.

Ne angajăm să muncim şi să luptăm cu abnegaţie pentru mobilizarea oamenilor muncii din regiunea Galaţi la realizarea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al partidului, pentru a contribui în acest fel la desăvîrşirea construcţiei socialismului în scumpa noastră patrie.

PRESA INTERNAȚIONALĂ DESPRE LUCRĂRILE CONGRESULUI AL III-LEA AL P. M. R.

MOSCOVA (Agerpres). — Presa sovietică continuă să acorde o atenție deosebită lucrărilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Ziarul „Pravda" publică pe două pagini și jumătate raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej „Sovetskaia Rossia", „Trud", „Krasnaia Zvezda" și „Komsomolskaia Pravda" publică, de asemenea, extrase ample ale raportului prezentat la Congres.

Trimisul special al ziarului „Izvestia", M. Grebnev, în corespondența intitulată „Măreața frăție a comuniștilor", scrie: „Congresul a fost precedat de o vastă activitate pregătitoare. În presă, în adunări a avut loc discutarea de către întregul popor a planului dezvoltării continue a economiei și culturii republicii. În întreaga țară s-a desfășurat pe larg întrecerea socialistă pentru a întîmpina cu cinste Congresul partidului. Sute de întreprinderi industriale, gospodării agricole colective, gospodării de stat au raportat despre noile lor succese în muncă".

Sub titlul „Unitate și coeziune" corespondenții ziarului „Pravda", M. Stepicev și E. Kiselev relatează că Congresul Partidului Muncitoresc Romîn s-a deschis într-o atmosferă de uriaș avînt politic.

Congresul al III-lea, se subliniază în corespondență, este un eveniment de o importanță deosebită în viața partidului și a întregului popor romîn. El va face bilanțul activității rodnice a partidului și poporului în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea și va trasa căile pentru desăvîrșirea construirii socialismului în R.P. Romînă.

În vasta sală a Palatului Republicii, scrie „Pravda", s-au întrunit constructori de mașini din București, petroliști din Ploești, oțelari din Hunedoara, oameni ai muncii de la sate, savanți cu renume, oameni de știință și cultură, activiști de partid. Delegații la Congres reprezintă pe cei peste 800.000 de membri ai avangărzii oamenilor muncii din Romînia.

După ce prezintă desfășurarea primei ședințe a Congresului, corespondenții ziarului „Pravda" scriu — în încheiere — că la terminarea raportului, în ovațiile entuziaste ale participanților la Congres, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Nikita Sergheevici Hrușciov s-au îmbrățișat cu căldură.

★

Ziarul „Pravda" informează, de asemenea, că raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej va fi publicat în întregime în revista „Kommunist" și va apare și în broșură separată.

SOFIA (Agerpres). — Toate ziarele din R.P. Bulgaria publică pe pagina I-a ampla informație despre deschiderea Congresului transmisă de la București de trimisul special al agenției B.T.A. Ziarul „Rabotnicesko Delo" publică textul prescurtat al raportului prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Ziarul scoate în evidență marile succese obținute de poporul romîn sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn în perioada care a trecut de la cel de-al doilea Congres. Ziarul „Otecestven Front" publică informația în legătură cu deschiderea Congresului transmisă de la București de corespondentul special al ziarului.

PRAGA (Agerpres). — Presa cehoslovacă consacră de asemenea un spațiu important corespondențelor din București. Ziarul „Rude Pravo" sub titlul „La București s-a deschis cel de-al III-lea Congres al P.M.R." publică informația privind deschiderea Congresului și date ample din raportul prezentat la Congres. Ziarul „Obrana Lidu" a înserat materialele privind Congresul sub titlul „Poporul romîn pe calea desăvîrșirii construcției socialiste". Ziarul „Prace" își intitulează corespondența „Peste 40 de delegații ale partidelor comuniste și muncitorești la București". De asemenea ziarul reproduce largi pasaje din raport, subliniind succesele înregistrate de poporul romîn între cele două Congrese ale partidului.

VARȘOVIA (Agerpres). — Întreaga presă centrală poloneză a publicat la 21 iunie pe prima pagină materiale în legătură cu deschiderea Congresului. Ziarul „Tribuna Ludu" publică un amplu reportaj transmis de trimisul său special la București în care este descrisă atmosfera entuziastă care domnește în impresionanta sală a Congreselor din Palatul Republicii. Ziarul scoate în evidență pasajele mai importante din raport. Aproape o pagină a ziarului ocupă textul prescurtat al raportului. Un spațiu larg îl acordă deschiderii Congresului și raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de asemenea, ziarele „Sztandar Mlodych", „Zycie Warszawy", „Glos Pracy" și altele.

BUDAPESTA (Agerpres). — Ziarele ungare „Nepszábádsag", „Nepszáva" și Magyar Nemzet" publică relatări amănunțite despre lucrările din prima zi a Congresului. Sub titlul „Sub semnul fidelității și atașamentului față de partid", ziarul „Nepszábádsag" informează pe larg despre deschiderea Congresului și despre raportul C.C. al P.M.R. În corespondență se arată că „din raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej se desprinde imaginea unui viitor minunat atît în legătură cu planul dezvoltării economiei naționale pe perioada 1960—1965, cît și în legătură cu schița planului de perspectivă pe 15 ani".

PARIS (Agerpres). — Ziarele franceze publică ample informații în legătură cu deschiderea Congresului și reproduc pasaje din raportul C. C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Ziarul „L'Humanité" publică o relatare a trimisului său special la București. După ce relevă pasajele cele mai importante din capitolele consacrate realizărilor obținute între cele două congrese în domeniul dezvoltării economiei și aspectelor cele mai importante din obiectivele de viitor, „L'Humanité" relevă părțile din raport consacrate problemelor situației internaționale.

Sub titlul „Cifre elocvente", ziarul „Combat" reproduce pe larg date prezentate în raport cu privire la dezvoltarea industriei și agriculturii R.P. Romîne, precum și în legătură cu creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Ziarul prezintă în continuare unele din sarcinile planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965.

ROMA (Agerpres). — Ziarele italiene de marți anunță pe larg deschiderea Congresului al III-lea al P.M.R. Ziarul „Unita" publică o amplă corespondență asupra ședinței de deschidere a Congresului și largi extrase din raportul C.C. al P.M.R. „Paese" subliniază că acest Congres „constituie fără îndoială un mare eveniment în viața mișcării comuniste internaționale".

Sosirea delegației P. C. din Brazilia la cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Marți seara a sosit în Capitală delegația Partidului Comunist din Brazilia invitată să ia parte la lucrările celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

(Agerpres)

Noi acțiuni ale poporului japonez pentru anularea „tratatului negru"

TOKIO 21 (Agerpres).— TASS: Poporul japonez continuă lupta împotriva tratatului de securitate, pentru demisia guvernului Kiși. La 21 iunie în diferite locuri din Tokio au început din nou mitingurile și demonstrațiile oamenilor muncii. **În fața clădirii parlamentului are loc o grevă cu brațele încrucișate a studenților de la Universitățile din Tokio și Kioto.**

În legătură cu greva generală fixată pentru ziua de 22 iunie, **Consiliul General al Sindicatelor din Japonia a lansat un apel către poporul japonez chemîndu-l să-și unească eforturile în lupta pentru demisia guvernului Kiși, pentru dizolvarea parlamentului, împotriva tratatului militarist japono-american.**

Consiliul general îndeamnă să se lupte pentru crearea unui guvern democratic care să promoveze o politică de pace și democrație.

După cum transmit agențiile de presă, ca urmare a demonstrațiilor, Tokio arată acum ca un oraș asediat. Pe străzi patrulează detașamente polițienești întărite. Parlamentul, reședințele oficiale și particulare ale premierului, precum și ambasada americană se află sub paza strictă a poliției. La 21 iunie, direcția poliției a fost de asemenea înconjurată cu garduri de sîrmă ghimpată.

★

TOKIO 21 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Tokio, din cauză că la 20 iunie Partidul liberal-democrat a strecurat în mod unilateral prin Camera Superioară proiectul de lege în legătură cu noul „tratat de securitate", Consiliul național de luptă împotriva revizuirii „tratatului de securitate" japono-american a făcut o declarație în care califică acțiunile Partidului liberal-democrat drept **„tîlhărești și violente". „Izolîndu-se de popor,** se spune în declarație, **Partidul liberal-democrat a hotărît să mențină cu ajutorul unor acțiuni fasciste regimul dictatorial reacționar, ignorînd voința poporului, care prin demonstrațiile sale necontenite în fața zidurilor parlamentului zdruncină tot mai mult pozițiile guvernului".**

★

TOKIO (Agerpres). — Comitetul Executiv Central al partidului socialist din Japonia a făcut la 20 iunie o propunere fracțiunilor din partidul liberal democrat de guvernămînt care se pronunță împotriva lui Kiși, în care cheamă la organizarea unei campanii comune pentru demisia lui Kiși și dizolvarea parlamentului. În propunere se arată că actuala criză nu poate fi rezolvată dacă cabinetul Kiși rămîne la putere și continuă să existe actualul parlament.

Presa americană despre eșecul turneului lui Eisenhower

NEW YORK 21 (Agerpres).—TASS: Eșecul turneului președintelui Eisenhower continuă să rețină atenția ziarelor și revistelor americane.

Faptul că poporul japonez a putut obține contramandarea vizitei lui Eisenhower, recunoaște J. Alsop, comentatorul ziarului „NEW YORK HERALD TRIBUNE", **se va resimți în toate țările din Asia timp de multe luni și mulți ani și va prici nui prejudicii deosebit de mari intereselor americane. „Aceasta este o adevărată catastrofă",** conchide Alsop.

J Berry, comentatorul ziarului „NEW YORK POST", scrie: **„Liderul nostru a plecat în țara orașelor Hiroșima și Nagasaki plănuind să fie de față în ziua intrării în vigoare a pactului de sinucidere colectivă — adevăratul nume al pactului de apărare colectivă — și se mirăde ce oamenii care au simțit pentru prima oară arsura bombelor nucleare aruncate asupra populației civile de către piloți americani se revoltă împotriva posibilității repetării unor astfel de experiențe".**

Berry pune întrebarea: **„De ce președintele nostru și, prin urmare, America sînt identificați cu războiul nu cu pacea?"** Și tot el răspunde: **„Din cauza pactelor nerezonabile, din cauza celor cîteva episoade în legătură cu avioanele de spionaj și din cauza unei conduceri absurde și nechibzuite".**

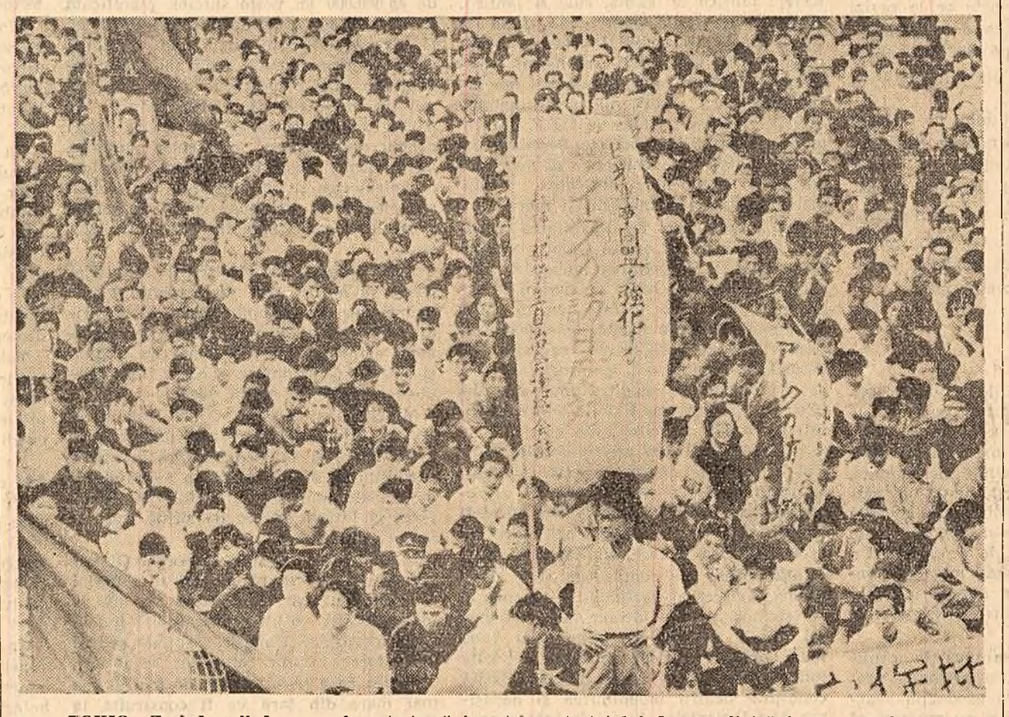

TOKIO: Zeci de mii de oameni protestează împotriva „tratatului de securitate" japono-american.

Cutremure și inundații în Chile

SANTIAGO 21 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă occidentale, în Chile au avut loc **noi cutremure de pămînt, mai puternice decît cele precedente.**

Agenția France Presse anunță că în **urma cutremurelor care au zguduit orașul Valdivia în zilele de 19 și 20 iunie, „ultimele ziduri ale acestui oraș, s-au prăbușit.**

Situația a fost agravată și mai mult de o ploaie torențială care s-a abătut asupra orașului pricinuind mari inundații.

ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI

DE PESTE HOTARE

Vizita președintelui Indiei la Moscova

MOSCOVA (Agerpres). — TASS: Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a oferit la 21 iunie în Palatul Mare al Kremlinului un dejun în cinstea lui Rajendra Prasad, președintele Indiei, și a persoanelor care îl însoțesc.

La dejun Leonid Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și președintele Rajendra Prasad au rostit cuvîntări.

După cum a subliniat Leonid Brejnev, cu toată deosebirea dintre căile de dezvoltare ale celor două state, prietenia dintre Uniunea Sovietică și India reprezintă cea mai bună mărturie a principiilor leniniste ale coexistenței pașnice.

L. Brejnev și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că Uniunea Sovietică și Republica India păsesc alături în lupta pentru pace și coexistență pașnică. El a subliniat că poporul sovietic prețuiește mult sprijinul pe care l-a acordat guvernul Republicii India propunerilor sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală, la interzicerea armelor nucleare, precum și celorlalte inițiative de pace ale guvernului sovietic.

Ne face plăcere, a spus L. Brejnev, să constatăm că marele nostru prieten, poporul indian, guvernul Indiei și personal primul ministru, dl. Nehru, au apreciat așa cum se cuvine recentele acțiuni provocatoare ale anumitor cercuri din S.U.A.

În cuvîntarea sa de răspuns, președintele Indiei, Rajendra Prasad a subliniat în mod deosebit că cele două țări colaborează în domeniul relațiilor internaționale în O.N.U., în lupta pentru menținerea păcii generale.

Vă puteți bizui pe sprijinul nostru, în eforturile dv. pentru dezarmare și pace generală, a subliniat Rajendra Prasad. Aceasta este sarcina, a remarcat el, la îndeplinirea căreia trebuie să colaborăm cu toții.

Apelul adresat poporului algerian de Ferhat Abbas

TUNIS 21 (Agerpres). — TASS: În seara zilei de 20 iunie primul ministru al guvernului provizoriu al Republicii Algeria, Ferhat Abbas, a adresat un apel prin radio poporului algerian. Analizînd situația în condițiile căreia guvernul provizoriu a hotărît să ducă tratative cu guvernul francez, Ferhat Abbas a declarat că această hotărîre corespunde politicii generale a guvernului provizoriu al Republicii Algeria care, intensificînd lupta armată, se pronunță totodată pentru folosirea oricărei posibilități de reglementare pașnică a problemei algeriene.

Ferhat Abbas a subliniat că această hotărîre a fost luată ținîndu-se seama de situația internațională creată în urma faptului că lupta eroică a poporului algerian, care continuă de 6 ani, a cîștigat de partea sa simpatia popoarelor din lumea întreagă.

Popoarele Africii și Asiei, forțele păcii și democrației din Franța și din celelalte țări se pronunță pentru pace și independență în Algeria. În aceste condiții, declară el, guvernul provizoriu al Republicii Algeria a hotărît să trimită o delegație la Paris, sperînd să convingă partea franceză de justețea revendicărilor și obiectivelor sale. Aceasta este o sarcină grea deoarece în Franța acționează nu numai forțele păcii ci și adepții colonialismului și ai măsurilor extreme. De aceea, a subliniat F. Abbas, trebuie să fim vigilenți. Poporul și armata trebuie să rămînă la posturile lor, continuînd lupta pînă la realizarea scopului final, pînă cînd libertatea și independența vor fi asigurate nu în vorbe ci în fapt.

Ultracolonialiștii vor să împiedice rezolvarea problemei algeriene

PARIS 21 — Corespondentul Agerpres transmite: Răspunsul guvernului provizoriu al Republicii Algeria, care a anunțat că este gata să trimită în Franța o delegație pentru a se întîlni cu generalul De Gaulle, a fost salutat de cercuri largi ale opiniei publice franceze. Numeroase organizații sindicale, printre care C.F.T.C., Force Ouvrière, Federația națională a învățămîntului și altele au aprobat această atitudine a guvernului provizoriu algerian și și-au exprimat speranța că ea va duce în cele din urmă la soluționarea pașnică a problemei algeriene.

Totodată, din partea cercurilor ultracolonialiste și de extremă dreaptă s-au făcut auzite reacții de violență ostilitate față de începerea de tratative pentru a se pune capăt războiului din Algeria. Pe această linie se înscrie întrunirea care a avut loc luni la Vincennes și la care au luat parte Soustelle, Bidault, Lacoste și alții. Aceștia au respins categoric poziția pe care s-a situat președintele De Gaulle în discursul rostit la 14 iunie și au hotărît să lanseze o campanie de semnături în favoarea menținerii regimului colonial în Algeria.

De asemenea, unele cercuri politice de la Paris insistă în mod deosebit ca tratativele cu delegația guvernului provizoriu algerian să nu se refere decît la problema încetării focului, excluzînd negocieri cu caracter politic. Ziarul „Le Monde" consideră că acest lucru este cu neputință: „Nu ne putem imagina, scrie el, că conducătorii insurecției (reprezentanții guvernului algerian — n. r.) ar putea accepta să depună armele fără a aborda cu guvernul francez chestiunea organizării etapelor ulterioare. Este evident că tratativele asupra încetării focului nu se pot desfășura fără a se lua în discuție problemele politice". Referindu-se la cei care se opun începerii oricăror tratative cu conducătorii Frontului de eliberare națională a poporului algerian de teamă că ele vor duce la independența Algeriei, ziarul „Le Monde" scrie de asemenea: „Se obiectează că orice acord cu F.L.N. duce mai devreme sau mai tîrziu la independență. Și acest lucru este adevărat. Dar cînd întreaga Africă se eliberează de tutela europeană, cum se poate crede că numai Algeria ar putea rămîne în afara acestei uriașe revoluții și că un milion de francezi ar putea dicta la nesfîrșit unei populații de 9 milioane de musulmani?".

Plenara C. C. al P.M.U.P.

VARȘOVIA (Agerpres). — După cum transmite agenția P.A.P. la 21 iunie s-a deschis la Varșovia cea de-a 5-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez consacrată sarcinilor în domeniul investițiilor pe anii 1961 — 1965.

Cuvîntul introductiv la raportul difuzat în prealabil a fost rostit de Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. Plenara își continuă lucrările.

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA. La 21 iunie s-a deschis primul congres de constituire a Uniunii artiștilor plastici din R.S.F.S.R. Delegații și invitații au salutat pe Averki Aristov, Ekaterina Furțeva, Otto Kuusinen, Dmitri Poleanski, care au venit să asiste la deschiderea congresului.

BUDAPESTA. La 21 iunie s-a deschis la Budapesta sesiunea Biroului Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Ordinea de zi a sesiunii cuprinde o singură problemă: Sarcinile Federației Mondiale a Tineretului Democrat în lupta pentru pace, pentru coexistența pașnică și pentru independența națională în actuala situație internațională.

DJAKARTA. În dimineața zilei de 20 iunie a început procesul intentat sublocotenentului de aviație Maukar, care în martie anul curent a mitraliat din avion palatele prezidențiale din Djakarta și Bogor. Maukar este acuzat de complicitate în organizarea loviturii de stat pregătite în februarie anul acesta de organizații ilegale din Indonezia.

LEOPOLDVILLE. Agenția France Presse anunță că Patrice Lumumba, președintele mișcării naționale congoleze, a fost însărcinat cu formarea noului guvern al Congo-ului.

GENEVA. La 21 iunie a avut loc o ședință ordinară a conferinței celor trei puteri în problema încetării experiențelor cu arme nucleare. Au fost luate în discuție materialele prezentate spre examinare conferinței.

REYKJAVIK. Lupta poporului islandez pentru lichidarea bazelor americane din Islanda se intensifică pe zi ce trece și ia noi forme. Din inițiativa organizației „Împotriva atentatelor la adresa Islandei", a Asociației Tinerilor Socialiști și a unui mare număr de oameni de literatură și artă, la 20 iunie a avut loc primul marș de protest împotriva prezenței trupelor americane în țară. Demonstranții au plecat din Keflavik, unde se află o bază militară a S.U.A., spre capitala Islandei, Reykjavik. Într-una din piețele centrale din Reykjavik a avut loc un miting la care au participat aproximativ 3.000 de persoane.

Lucrările Comitetului celor zece state pentru dezarmare

GENEVA 21 (Agerpres). — Corespondență specială:

În ședința din 21 iunie a Comitetului celor zece state pentru dezarmare au luat cuvîntul Martino, delegatul Italiei, și Eduard Mezincescu, reprezentantul R. P. Romîne.

Reprezentantul Italiei a insistat asupra necesității ca comitetul să discute cu prioritate amănuntele sistemului de control încă înainte de examinarea măsurilor concrete de dezarmare. În felul acesta reprezentantul Italiei a insistat asupra studierii problemelor controlului fără legătură cu măsurile concrete de dezarmare.

În cuvîntarea sa, Martino nu a abordat problema principală — programul de dezarmare generală și totală, precum și atitudinea Italiei față de noile propuneri sovietice, elaborate luîndu-se în considerare părerile reprezentanților puterilor occidentale.

Cuvîntarea șefului delegației R. P. Romîne

Șeful delegației R. P. Romîne, Eduard Mezincescu, care a luat apoi cuvîntul, a arătat la început că încăpățînarea cu care reprezentanții occidentali continuă, în ciuda explicațiilor și răspunsurilor clare și complecte ale reprezentanților țărilor socialiste, să folosească problema controlului pentru a bloca progresul negocierilor asupra dezarmării generale și totale, a făcut necesară o nouă expunere în legătură cu poziția țărilor socialiste asupra controlului.

E. Mezincescu a prezentat o sinteză a principiilor generale și a metodelor de control după care trebuie să se călăuzească statele în tot timpul procesului de dezarmare generală și totală, precum și după desăvîrșirea acestuia și care sînt aplicabile pentru toate măsurile de dezarmare.

Șeful delegației R. P. Romîne a arătat apoi întreaga netemeinicie a considerațiilor delegatului italian care la adăpostul unor formulări vagi a încercat să convingă comitetul de a lua în discuție problemele controlului fără dezarmare. Delegatul romîn a subliniat că noul program sovietic de dezarmare generală și totală prevede înființarea unui sistem de control care asigură pe deplin un control internațional eficace pe măsura înfăptuirii unor sau altor acțiuni de dezarmare. Principiile fundamentale ale unui sistem internațional eficace de control, cuprinse în propunerile sovietice, vor fi precizate și dezvoltate cu prilejul examinării concrete a programului de dezarmare.

În privința principiilor generale, a spus delegatul romîn, nu există, la drept vorbind, divergențe între țările socialiste și țările occidentale. Aceasta ar trebui să servească drept bază pentru a trece, fără a mai întîrzia, la discutarea măsurilor de dezarmare și de control, conform programului de dezarmare generală și totală, prezentat în noile propuneri ale guvernului sovietic.

Dacă discuțiile noastre ar fi să continue în mod constructiv, am fi îndreptățiți să ne așteptăm la realizarea, în cursul acestei etape a discuțiilor noastre, a unui acord de principiu asupra țelului final, asupra măsurilor care trebuie să fie puse în aplicare pentru a-l atinge, asupra programului concret, pe etape progresive, a dezarmării generale și totale cuprinzînd măsurile de dezarmare ce trebuie puse în aplicare în fiecare etapă, precum și măsurile de control internațional eficace corespunzătoare pentru verificarea punerii lor în aplicare.

În decursul etapelor ulterioare ale tratativelor, de exemplu în timpul discutării fiecărui articol al proiectului de tratat de dezarmare generală și totală, desigur, va trebui să revenim la problema controlului care va fi elaborată mai detaliat în timp ce măsurile de dezarmare ce trebuie efectuate vor fi de asemenea elaborate mai detaliat precizîndu-se succesiunea lor precisă și fixîndu-se termenele lor de punere în aplicare.

Aceasta este succesiunea și progresul normal al oricăror negocieri care vor să ajungă la rezultate. A încerca schimbarea acestei succesiuni normale, a cere ca detaliile sau aspectele particulare ale unei probleme sau ale alteia în mod arbitrar ridicate rangul de principii generale să le precizate încă din prima etapă a negocierilor, nu înseamnă decît a dovedi lipsa de dorință de a pune în valoare acordurile realizate asupra problemelor importante, înseamnă a căuta pretexte pentru a împiedica progresul negocierilor.

Dacă delegații occidentali vor să contribuie la progresul negocierilor noastre, ei trebuie să pornească de la ideea că țările socialiste sînt tot atît de interesate ca și partenerii lor occidentali, dacă nu mai mult, ca punerea în aplicare a unui tratat de dezarmare generală și totală să fie scrupulos verificat.

Este evident că despicarea firului în patru cu privire la control urmărește să creeze o pierdea de fum pentru a ascunde opiniei publice lipsa de dorință a puterilor occidentale de a se angaja în negocieri serioase asupra dezarmării generale și totale.

Este singura interpretare care poate să fie dată propunerilor pe care le-a schițat la 15 iunie reprezentantul Statelor Unite și care constau în fond în a substitui negocierilor unui tratat de dezarmare generală și totală negocierea citorva măsuri izolate de control asupra armamentelor.

Reprezentantul Statelor Unite a declarat în fața comitetului că Statele Unite nu sînt dispuse să se angajeze în măsuri de dezarmare „radicale și imediate", ca acelea propuse de Uniunea Sovietică.

Trebuie deci să conchidem că Statele Unite ar dori ca noi să negociem măsuri de dezarmare care nu sînt „nici radicale, nici imediate". Deci măsuri care nu au practic efect asupra cursei înarmărilor sau asupra potențialelor militare ale statelor, cu alte cuvinte comitetul este invitat fără echivoc să-și piardă timpul.

Delegații puterilor occidentale ar trebui să facă cunoscut comitetului dacă guvernele lor sînt într-adevăr dispuse să se angajeze într-o discuție serioasă asupra noilor propuneri ale țărilor socialiste cu privire la prevederile fundamentale ale unui tratat de dezarmare generală și totală.

Colectivul teatrului parizian „Vieux Colombier" a sosit în Capitală

Marți a sosit în Capitală, după un turneu în U.R.S.S. și R. P. Polonă, colectivul teatrului „Vieux Colombier" din Paris.

La sosire, în Gara de Nord, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, Ministerului Afacerilor Externe, ai Oficiului de spectacole și turnee artistice, ai unor instituții culturale, de oameni de artă și cultură, ziariști.

Au fost de față Jean Du Boisberranger, consilier al legației Franței la București, și alți membri ai legației.

În țara noastră, colectivul teatrului francez „Vieux Colombier", alcătuit din 25 de persoane, va prezenta mai multe spectacole cu piesele „Ciocîrlia" de Jean Anouilh și „Războiul Troiei nu va avea loc" de Jean Giraudoux.

(Agerpres)

CINEMA televiziune

Patria (10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15): Furtuna; Republica (9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21,15), I. C. Frimu (10; 12; 15; 17; 19; 21 sală), (20,30 — grădină), Libertății (10; 12; 15; 17; 19 sală), (20,30 — grădină): Balada soldatului; Magheru (10; 12; 15; 17; 19; 21): Melodii de pe Neva; V. Alecsandri (10; 12; 15; 17; 19; 21): Cei mari și cei mici; București (10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15): Întîlnire cu diavolul; Elena Pavel (9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21 sală) (20,30 grădină), Tineretului (10; 18,15; 20,30), Înfrățirea între popoare (15,30; 18; 20,30), Donca Simo (15,30; 18 sală) (20,30 — grădină): Comandantul detașamentului; Lumina (10,15; 12,10; 14; 16; 18,15; 20,30), 30 Decembrie (15; 17; 19, 21): De simbătă pînă luni; Central (10,15; 12,15; 16,15; 18,30; 20,45): Războiul opiumului; Victoria (10; 12, 16; 18,15; 20,30): Barbara; Maxim Gorki (10; 12,30; 15,30; 18; 20,30): Roma oraș deschis; Timpuri Noi (rulează în continuare de la 10—21) (dimineața): O noapte furtunoasă (după-amiază): Oameni din Valea cărbunelui; 13 Septembrie (rulează în continuare de la 10—15): (pentru copii): Program special, (17; 19; 21) (pentru adulți): Marile familii; Gh. Doja (9; 11; 13; 15; 17; 19,15; 21,30): Lanțul; Al. Popov (rulează în continuare de la 10—21): Un ciclu de filme din folclorul romînesc; 8 Martie (16; 18,15; 20,30) 1 Mai (10; 12; 16,30; 18,45; 21): În întîmpinarea zorilor; Grivița (10,30; 12,30; 15,30; 18; 20,30): Fata mexicană; Cultural 16; 18,15; 20,30): În ținutul focului; C. David (16; 18,15; 20,30), Arta (15,15; 18; 20,30): Generalul Della Rovere; V. Roaită (10; 12,15; 15; 17,05; 19,10; 21,15 sală), (20,30 — grădină), Miorița (10; 12; 14,15; 16,30, 18; 21,15), Volga (15; 17; 19; 21): Valurile Dunării; Unirea (15,30; 18 sală), (20,30 grădină): Salariul groazei; Al. Sahia (9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21 sală), (20,30 — grădină), 23 August (11; 15; 17; 19 sală), (20,30 — grădină): Răzbunarea; Flacăra (15,30; 18; 20,30): Foma Gordeev; Munca (16; 18; 20,30): Comunistul; Moșilor (15; 17; 19; 21 sală), (20,30 — grădină), G. Coșbuc (15; 17; 19; 21 — sală), (20,30 — grădină): Cercul; Popular (15; 17; 19; 21): Război și pace seria II; 16 Februarie (16; 18,20), Ilie Pintilie (15; 17; 19 sală), (20,30 grădină): Prima zi de pace; 8 Mai (15; 17; 19; 21), Bolcslav Bierut (17,30; 19,30): O zi de odihnă; I. Balcescu (16; 18,15 sală), (20,30 — grădină): Pavel Korceaghin; G. Bacovia (15,30; 18; 20,30): Copiii minune; Drumul Serii (16; 18,15, 20,30): În pragul vieții; B. Delavrancea(16; 18; 20): Război și pace seria I; Aurel Vlaicu (15; 17; 19; 21): Pe jos spre rai.

STADIOANE ȘI GRĂDINI DE VARĂ: 13 septembrie (20,30): Întîlnire cu diavolul; Dinamo (20,30): Melodii de pe Neva; Republicii (20,30): Balada soldatului; Giulești (20,30): Moartea în șa; T. Vladimirescu (20,30): Cîntecul matrozilor.

TELEVIZIUNE: orele 16,00 Emisiune pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprinsul emisiunii: În vizită cu aparatul de filmat la combinatul siderurgic Hunedoara. Imagini de la Expoziția sovietică. Rubrica „Schimb de experiență". Transmisie de la clubul uzinelor „Republica": program prezentat de ansamblurile artistice ale uzinelor „Republica" și „23 August" și concertul prezentat de Orchestra de studio a Radioteleviziunii. Dirijor: Ludovic Baci. Soliști: Magda Ianculescu și Valentin Teodorian, prim-soliști ai Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., și violonistul Mihai Constantinescu; În pauză: telejurnalul săptămînii.

CUM VA FI VREMEA?

Timpul probabil pentru următoarele trei zile: vreme relativ rece și instabilă la început, apoi în curs de ameliorare treptată. Cerul va fi schimbător, temporar noros, în cursul după-amiezelor, cînd ploi locale și sub formă de averse vor cădea cu deosebire în regiunea muntoasă și în răsăritul țării. Cu totul izolat se vor produce căderi de grindină. Vînt moderat din nord vest, local cu intensificări de scurtă durată. Temperatura în creștere în a doua parte a intervalului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.40, 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"